

Shree Raghunath Sanskrit Research Institute Library,
Jammu

No. ६४६ - घ क ख ग

Title सांख्यतत्वकारिका

Author श्री ग्मोजदेवः

Extent २०५० Age

Subject सांख्यतत्व : सम्पूर्णम्

सांख्यतत्त्वकारिकाः १

सांख्यतत्त्वकौमुदी ख२

राजमार्तोष्ठाभिधा योग

ह्रस्ववृत्तिः ग ३

नो द ध ध - द्य

१०८ - ८७

नं० १५२ ५

(क) सिंघात कारिका :
पत्नी-शिवरामः चपलाम्

(ख) सिंघात कारिका टीका
कर्म-सिंघात कारिका टीका
कर्म-सिंघात कारिका टीका १९५५

(ग) योगराम टीका
राजमाला टीका
१०२५

कर्म-पतञ्जली टीका
पतञ्जली टीका

सिंघात-टीका
(क-ख) - (ग)
सिंघात

७
मैरउतरेमरी सं वे सांख्यतत्वकारिका पत्राणि
मैखरारका सं वे सांख्यतत्वकौमुदीपत्राणि
नेगदिती सं वे योगसूत्रवृत्तिः पत्राणि १०८
नं० ६४८-घ, समस्तपत्राणि २०७

नं० ६४६-घ
सांख्यतत्त्वकारिका
पत्राणि ०८
२०७०

श्रीगणेशायनमः दुःखत्रयाभिघाताद्भि
ज्ञासातदयद्यातकेहेतो दृष्टेसापार्थोचेने
कांतासंततोऽभावात् १ दृष्टवदानुश्रवि
कः सत्यविश्रुक्क्षयातिशययुक्तः तद्विय
रीतः श्रेयान्मत्ताम्यक्तज्ञविज्ञानात् २ मू
लप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृ
तयाः सप्त षोडशकस्त विकारेणप्रकृतिर्न
विकृतिः पुरुषः ३ दृष्टमुनुमानेमात्यवचनं
वसर्वप्रमाणसिद्धत्वात् त्रिविधंप्रमाणमिष्टंप्र
मेयसिद्धिः प्रमाणादि ४ प्रतिविषयाध्यवसा
योदृष्टंत्रिविधमनुमानमानमाख्यातम् तल्लि
गलिंगिपूर्वकमाप्तश्रुतिराप्तवचनन्तु ५ सा
मान्यतस्तुदृष्टादतींद्रियाणांप्रतीतिरनुमा

नात् तस्मादपिचासिद्धं यरोक्षमाप्तागमात्ति
द्वम् ६ अतिदूरात्तामीय्यादिन्द्रियघाता
न्सनोनवस्थानात् सौक्ष्म्याद्ववधानादभिभ
वात्समानाभिहाराच्च ७ सौक्ष्म्यात्तदनुपलब्धि
र्नाभावात्कार्यतस्तदुपलब्धेः महदादितच्चकार्ये
प्रकृतिविरूपं सरूपं च ८ असदकरणादुपा
दानग्रहणात्सर्वसम्भवाभावात् शक्तस्य शक्य
करणात्कारणभावाच्च सत्कार्यम् ९ हेतुमदा
नित्यमव्यापिसक्रियमनेकमाश्रितं लिङ्गम्
सावयवं परतंत्रं व्यक्तं विपरीतमव्यक्तम्
१० त्रिगुणमविवेकिविषयः सामान्यम
चेतनं प्रसवधर्मि व्यक्तं तथा प्रधानं तद्विप
रीतस्तथाच पुमान् ११ प्रीत्यप्रीतिविषादा

त्मकाः प्रकाशप्रवृत्तिनियमार्थाः अन्योन्या
 भिभवाश्रयजनानमिथुनवृत्तयश्च गुणाः
 १२ सत्तलघुप्रकाशकमिष्टमुपष्टम्भकं च
 लंचरजः गुरुवरणकमेवतमः प्रदीपवच्चार्थ
 तोवृत्तिः १३ अविवेक्यादेः सिद्धिस्त्रैगुण्या
 तद्विपर्ययाभावात् कारणगुणात्मकत्वात्
 र्यस्याव्यक्तमयिसिद्धम् १४ भेदानां परिमा
 णात्ममन्वाच्छक्तिः प्रवृत्तेश्च कारणका
 र्यविभागादविभागाद्वैश्वरूपस्य १५ का
 रणमस्यव्यक्तं प्रवर्तते त्रिगुणतः समुद्राच्च
 परिणामतः सलिलवत्यतिप्रतिगुणाश्र
 यविशेषात् १६ संघातपरार्थत्वात् त्रिगु
 णादिविपर्ययादधिष्ठानात् पुरुषोत्तिमो

कृभावकैवल्यार्थे प्रवृत्तेश्च १७ जननमर
णकरणानां प्रतिनियमाद्युगपत्प्रवृत्तेश्च
पुरुषबहुत्वं सिद्धं त्रैगुण्यविवर्त्ययाच्चेव १८
तस्माच्च विवर्त्ययासात्सिद्धं साक्षित्वमस्य पुरु
षस्य कैवल्यमाध्यस्थं द्रष्टृत्वमकर्तृभावश्च
१९ तस्मात्तत्संयोगादचेतनं चेतनवदिवलि
ङ्गम् गुणकर्तृत्वे च तथा कर्तृव भवस्युदासी
नः २० पुरुषस्य दर्शनार्थं कैवल्यार्थं तथा प्र
धानस्य पञ्चबन्धवदुभयोरपि संयोगस्तत्कृत
सर्गः २१ प्रवृत्तेर्महंस्ततो हंकारस्तस्माद्गु
णश्च षोडशकः तस्मादपि षोडशकात्यं च
भ्यः पञ्चभूतानि २२ अध्यवसायो बुद्धि
र्धर्मो ज्ञानं विरागोऽर्थमू सात्विकमेतद्रू

पंतामसमस्माद्वियर्यस्तम् २३ अभिमानोहं
 कारस्तस्माद्विविधः प्रवर्ततेसर्गः एकाद
 शकश्चगणस्तन्मात्रयंचकश्चैव २३ साति
 कएकादशकः प्रवर्ततेवैकृतादहंकारात् भू
 तादेस्तन्मात्रः सतामसस्तैजसादुभयम्
 २४ बुद्धीन्द्रियाणिचक्षुः श्रोत्रघ्राणारसना
 त्वगार्यानि वाक्पाणिपादयायूयस्याः
 कर्मेन्द्रियाण्याहुः २५ उभयात्मकमन्त्रम
 नःसंकल्पकमिन्द्रियंचसाधर्म्यात् गुणरि
 णामविशेषान्नानात्वंवाद्यभेदाश्च २६ श
 द्वादियुपंचानामालोचनमात्रमिष्यतेवृत्तिः
 वचनादानविहरणोत्सर्गानंदाश्चयंचाना
 म् २७ स्वालक्षण्यावृत्तिस्त्रयस्यसैषाभ

वत्ससामान्या सामान्यकरणवृत्तिः प्राणाद्या
वायवः यंच २८ युगयच्चतुष्टयस्यतुवृत्तिः
क्रमशश्चतस्यनिर्दिष्टा दृष्टेतथाप्यदृष्टे
त्रयस्यतत्पूर्विकावृत्तिः २९ स्वांस्वाप्रतियद्यं
तेयरस्यशकूतहेतुकावृत्तिम् पुरुषार्थेण
वहेतुर्नकेनचित्कार्यतेकरणम् ३० कर
णत्रयोदशविधंतदाहरणधारणप्रकाश
करम् कार्यचतस्यदशधाहार्येधार्येप्रका
श्यंच ३१ अंतःकरणत्रिविधंदशधा
वात्स्यत्रयस्यविषयाख्यम् साम्प्रतिकालं
वात्स्यत्रिकालमाभ्यान्तरंकरणम् ३२ बुद्धि
न्द्रियाणितेषांयच्चविशेषाविशेषविषया
णिवान्भवन्तिशब्दविषयाशेषाणितुयच्चवि

५

षयाणि ३३ सांतःकरणावुद्धिः सर्वविषय
 मवगाहतेयस्मात् तस्मात्त्रिविधंकरणं ह्य
 रिद्वागणिशेषाणि ३४ एतेप्रदीयकल्याः
 परस्परविलक्षणागुणविशेषाः कृत्स्नयु
 रुषस्यार्थप्रकाश्यवुद्धौ प्रयच्छन्ति ३५ स
 र्वप्रत्युयभोगयस्मात्पुरुषस्यसाधयतिवुद्धिः
 सैवचविशिनष्टियुनः प्रधानपुरुषांतरं स
 क्षमम् ३६ तन्मात्राण्यविशेषास्तेभ्योभूता
 नियंचयंचभ्यः एतेस्मृताविशेषाः शांता
 धाराश्चमृदाश्च ३७ सस्मामातापितृ।
 जाः सहप्रभृतैस्त्रिधाविशेषाःस्युः स
 क्षमास्तेष्वनियतामातापितृजानिवर्तते ३८
 पूर्वोत्पन्नमसक्तं नियतं महदादिसक्षमय

४

येतम् संसरति निरुपभोगं भावे रधिवासि
तं लिङ्गम् ३९ चित्रयथाश्रयमृते स्यात्वा
दिभ्यो विनायथाच्छाया तद्वद्दिना विशेषेण
तिष्ठति निराश्रयं लिङ्गम् ४० पुरुषार्थ
हेतुकमिदं निमित्तनैमित्तिकप्रसंगेन प्रकृ
तेर्विभूतयोगान्नटवद्भवतिष्ठते लिङ्गम्

४१ सांसिद्धिकाश्च भावाः प्राकृतिका वै
कृताश्च धर्माद्याः दृष्टाः करणाश्च यिणः
कार्याश्च यिणश्च कलिलाद्याः ४२ धर्मे
ण गमनमूर्ध्वगमनमधस्ताद्भवत्यधर्मेण
ज्ञानेन चापवर्गो विपर्ययादिष्यते बंधः

४३ वैराग्यात् प्रकृतिलयः संसारो भव
तिराजसाद्रागात् ऐश्वर्यादविद्यातो वि

पर्ययातद्विययोसः ४४ एषप्रत्ययसर्गो
 वियर्ययाशक्तितुष्टिसिद्ध्याख्यः गुणवैध
 म्यविमर्दात्तस्यचभेदास्तुयञ्चाशत् ४५
 पंचवियर्ययभेदाभवन्त्यशक्तिश्चकरणवै
 कल्यात् अष्टाविंशतिभेदास्तुष्टिर्नवधा
 ष्ठधासिद्धिः ४६ भेदस्तमसोष्टविधोमो
 हस्यचदशविधोमहामोहः तामिस्रोष्ट
 दशधातथाभवस्यन्धतामिस्रः ४७ ए
 कादशेन्द्रियवधाः सहबुद्धिवधैरशक्तिरुद्दि
 श्च सप्तदशधाचबुद्धेर्वियर्ययातुष्टिसिद्धी
 नाम् ४८ आध्यात्मिकाश्चतस्रः प्रकृत्यु
 पादानकालभाग्याख्याः वात्याविषयोप
 रमात्यञ्चनवतुष्टयोभिमताः ४९ ऊहः

शब्दोध्ययनंदुःखविधातास्त्रयः सुहृत्प्राप्तिः
दानं च सिद्धयोद्योसिद्धेः पूर्वोद्गुशस्त्रिविधः
५० न विनाभावे लिङ्गं न विनालिङ्गं न भाव
निवृत्तिः लिङ्गाख्यो भावाख्यस्तस्माद्विविधः
प्रवर्तते सर्गः ५१ अष्टविकल्पो दैवसेर्य्या
ग्योनश्चयं च धाभवति मानुष्यश्चैकविधः
समासतो भौतिकः सर्गः ५२ ऊर्द्धसत्त्ववि
शालस्तमो विशालश्च मूलतः सर्गः मध्ये
जो विशालो ब्रह्मादिसम्बयर्थन्तः ५३ तत्र
जरा मरणकृतंदुःखं प्रोप्नोति चेतनः पुरुषः
लिङ्गस्याविनिवृत्तेस्तस्माददुःखं स्वभावे
न ५४ इत्येष प्रकृति कृतो महदादिविशे
षभूतपर्यन्तः प्रतियुषविमोक्षार्थं स्वार्थं

६ इव्यगर्थआरंभः ५५ वत्तविद्वद्विनिमि
 तंक्षीरस्ययथाप्रवृत्तिरज्ञस्य पुरुषविमोक्ष
 निमित्तंतथाप्रवृत्तिःप्रधानस्य ५६ ओत्सु
 क्यनिवृत्त्यर्थेयथाक्रियासुप्रवर्ततेलोकः पु
 रुषस्यविमोक्षार्थेप्रवर्ततेतद्वदव्यक्तम् ५७
 रङ्गस्यदर्शयित्वायथानिवर्ततेनर्तकीनृत्या
 त् पुरुषस्यतथात्मानं प्रकास्यविनिवर्तते
 प्रकृतिः ५८ नानाविधैरुपायैरुपका
 रिण्यनुपकारिणःपुंसः गुणवत्यगुणस्य
 सतस्तस्यार्थमयार्थकंचरति ५९ प्रकृ
 तेःसुकुमारतरंनकिंचिदस्तीतिमेमतिर्भव
 ति यादृशस्मीतियुनर्नदर्शनमुपैतिपुरु
 षस्य ६० तस्मान्नवध्यतेद्वानमुच्यतेना

पिसंसरतिकश्चित् संसरतिवध्यतेमुच्यते
चनानाश्रयाप्रकृतिः ६१ रूपैः सप्तभिरे
वतुवध्नात्यात्मानमात्मनाप्रकृतिः सैवचपु
रुषार्थप्रतिविमोचयत्येकरूपेण ६२ ए
वंतत्वाभ्यासान्नास्मिन्मेनाहमित्यपरिशे
षम् अविषययाद्विशुद्धं केवलमुच्यते
ज्ञानम् ६३ तेननिवृत्तप्रसवामर्थवशा
त्सत्यरूपविनिर्वाताम् प्रकृतिं पश्यति
पुरुषप्रेक्षकवदवस्थितः स्वच्छः ६४
दृष्टामयेत्युपेक्षतएकोदृष्टाहमित्युपर
मत्यन्या सतिसंयोगेपितयोः प्रयोजनं
नास्ति सर्गस्य ६५ सम्यग्ज्ञानाधिगमा
दूर्मादीनामकारणप्राप्तौति ॥ इति संस्कार

7

वशाच्चक्रभ्रमेवदधृतशरीरः ६६ प्राप्ते
 शरीरमेदेचरितार्थत्वात्प्रधानविनिवृत्तौ ते
 कान्तिकमात्यंतिकमुभयैकेवल्यमाप्नोति
 ६७ परमार्थज्ञानमिदं गुत्थं परमर्षिणा
 समारब्धातम् स्थित्युत्पत्तिप्रलयाश्चित्यं
 तेयत्रभूतानाम् ६८ एतत्प्रवित्रमग्र्यमुनि
 रासुरयेऽनुकम्पयाप्रददौ आसुरिरपियं
 चशिखायतेनचबहुधाकृतंतंत्रम् ६९
 शिष्यपरस्परयागतमीश्वरकृत्स्नेनचैतदा
 र्याभिः संक्षिप्तमार्थमतिनासम्पत्विज्ञाय
 सिद्धांतम् ७० सप्तत्याखलुयेर्थास्तेर्थाः
 कृत्स्नस्यषोष्टितंत्रस्य आख्यायिकावि
 रहिताः परवादविवर्जिताश्चापि ७१

७

8

इति श्रीश्वरकृष्णविरचितं सांख्यकारिका
समाप्तम् ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

नं० ६४६-घ
सांख्यतत्त्वकौमुदी
पत्राणि १६१
२०८

13-383
विष्णुसहस्रनाम
13-3-10

श्रीगणेशायनमः अजामेकालोहित

१

शुक्लकृष्णवर्णीः प्रजाः सृजमानां नमामः
अजायेतां जुषमाणं भर्तुं ते जहत्येनां भुक्तभो
गानुमस्तान् १ कपिलाय महामुनये शि
ष्याय तस्य चासुरये पंचशिखाय तथेश्व
रकृष्णायैते नमस्यामः २ दुःख
त्रयाभिघाताज्जिज्ञासा तदयघातके हेतौ
दृष्टे सा पार्था चैनैकां तास्यंततो भावात्

१ इह खलु प्रतिपित्तितमर्थं प्रतिपा
दयन् प्रतिपादयताऽवधेयवचनो भवति
प्रेक्षावतां अप्रतिपित्तितंतु प्रतिपादयन्ना
यं लौकिको न परीक्षक इति प्रेक्षावद्विरुद्ध
न वदुपेक्षेतं सचैषां प्रतिपित्तितोर्थो यो

१

ज्ञातः सन्नयस्मयुरुषार्थोयकल्प्यतइति
रिप्सितशास्त्रविषयज्ञानस्यपरमयुरुषा
र्थसाधनहेतुत्वात्तद्विषयजिज्ञासामवता
रयति दुःखत्रयामिधाताज्जिज्ञासा
तदपघातकेहेताविति एवंहिशास्त्रवि
षयो न जिज्ञास्येत्यदिदुःखं नाम जगति
न स्यात् सद्धानजिहातं जिहातं वा अश
क्यसमुच्छेदं अशक्यसमुच्छेदता च द्वेधा
दुःखस्य नित्यत्वाद्वा तदुच्छेदोपायाऽपरि
ज्ञानाद्वा शक्यसमुच्छेदत्वेऽपि च शास्त्र
विषयज्ञानस्यानुपायत्वाद्वासुकरस्योपयां
तरस्य सद्भावाद्वा तन्न न तावदुःखं नास्ति
नाप्यजिहासितमित्यत उक्तं दुःखत्रया

२ २

भिधातादिति दुःखानां त्रयं दुःखत्रयं तत्त्व
लु आध्यात्मिक मोक्षिदैविकर्माधिभौति
कंच तत्राध्यात्मिकं द्विविधं शरीरं मान
संच शरीरं वातपित्तश्लेष्मणां वैषम्य
निमित्तं मानसं कामक्रोधलोभमोहेर्ष्या
द्वेषविषयविशेषादर्शननिवंधनं सर्वेचै
तदांतरेययसाध्यत्वादाध्यात्मिकं दुःखं
वात्सोपायसाध्यं दुःखं द्वेधा आधि
भौतिकमाधिदैविकंच तत्राधिभौति
कं मानुषपशुमृगयक्षिसरीसृपस्याव
रनिमित्तं आधिदैविकं पक्षसविना
यकग्रहाद्यावेशनिवंधं तदेतत्प्रत्यात्म
वेदनीयं दुःखं रजःपरिणामभेदो नश

२

क्यतप्रत्याख्यतुं तदनेनदुःखत्रयेणा
तःकरणावर्तिनाचेतनाशक्तेःप्रतिकूल
तथाऽभिसंबंधोऽभिघातइति एतावता
प्रतिकूलवेदनीयत्वंजिहासाहेतुरुक्तः
यद्यपिचनसन्निरुध्यतेदुःखंतथापितद
भिभवःशक्यःकर्तुमित्युपरिष्टान्निवेद
यिष्यते तस्मादुपयन्ततदयघातके
हेतावित्तितस्यदुःखत्रयस्यापघातक
स्तदयघातकःउपसर्जनस्यापिवुध्या
समादृष्टस्यतदापरामर्शःअपघात
कश्चहेतुःशास्त्रप्रतियाद्योनान्यइत्याश
यःअत्राशंकतेदृष्टेसायार्थीचेत्अ
यमर्थःअस्तदुःखत्रयंजिहासितंचत

३ ३

द्ववतुभवतुचतच्छक्वहानंसहतांचशास्त्र
गम्यउपायस्तदुच्छेतुंतथाय्यत्रप्रेक्षावताम
युक्ताजिज्ञासादृष्टस्येयस्यतदुच्छेदकस्यवि
द्यमानत्वात् तत्तज्ज्ञानस्यत्वनेकजन्मपरंय
गयास्माध्यतयातिदुःकरत्वात् तथाचलौ
किकानामाभाणकः अक्तेचेन्मधुविंदेतकि
मर्थेयवैतंत्रजेत् इष्टस्यार्थस्यसंसिद्धौको
विद्वान्मलमाचरेत् संतिचोपायाः शतशः
शरीरदुःखप्रतीकारथेषत्करः मिषाज्जाव
रैरुपदिष्टाः मानस्योसेपितायस्यप्रतीका
रयमनोज्ञस्त्रीपानभोजनविलेपनवस्त्रालं
कारादि विषयसंप्राप्तिरुपायः सुकरः ए
वमाधिभौतिकस्यापिदुःखस्यनीतिशा

३

स्त्राभ्यासकुशलतानिरत्ययस्थानाध्यासना
दिःप्रनीकारहेतुरीषत्करः तथाधिदैविकस्य
दःखस्यमणिमंत्रौषधाद्युपयोगः सुकरः प्र
तीकारोपायइति निराकरोनि नकुतः एकां
तास्यंततोभावात् एकौतोदुःखनिवृत्तेरवा
स्यभावः अस्यंतोदुःखस्यनिवृत्तस्यपुनर
नुत्सादः तयोरेकांतास्यंतयोरभावएकांता
स्यंततोभावः षष्ठीस्थानेसार्वविभक्तिकस्तसिः
एतदुक्तं भवति यथाविधिरसायनादिका
मिनीनीतिशास्त्राभ्यासमंत्राद्युपयोगेपितस्य
तस्याऽध्यात्मिकादेर्दुःखस्यनिवृत्तेरदर्श
नादनैकांतिकत्वं निवृत्तस्यापिपुनरुत्पत्ति
दर्शनात् अनास्यंतिकत्वमिति सुकरोव्येकां

तिकासंतिकदुःखनिवृत्तेर्नदृष्टउपायइति
 ४ नापार्थोजिज्ञासेत्यर्थः यद्यपिदुःखममंग
 त्यंतथापितत्परिहारार्थत्वेनतदपघातोमंग
 ल्यएवेतियुक्तंशास्त्रादोतकीर्तनमिति दृ
 ष्टवदानुश्रविकःसत्यविशुद्धिसयातिशय
 युक्तः तद्विपरीतःश्रेयान्व्यक्ताव्यक्तज्ञवि
 ज्ञानात् २ स्यादेतत् माभूदृष्टउ
 पायोवैदिकस्तज्योतिष्टोमादिःसहस्रवर्ष
 पर्यंतःकर्मकलायस्त्रायत्रयमेकांतमसंतं।
 वायनेष्यति श्रुतिश्चस्वर्गकामोयजेतेति
 स्वर्गश्चयन्नदुःखेनसंभिन्नंनचग्रस्तमनं
 तरं अभिलाषोयनीतंचसुखंतत्त्वःपरा
 त्यदमिति दुःखविरोधीचसुखविशेषः

स्वर्गः सचस्रसतया समूलघातमपहंतिदुःखं
नचैषक्षयी तथाहि अपामसोमममृताअ
भूमेति तत्क्षयेकुतोऽमृतसंभवः तस्माद्वै
दिकस्योपायस्यतायत्रयप्रतीकारहेतोर्मुह
र्तयामाहोरात्रमाससंवत्सरदिनिर्वर्तनीयत
या अनेकजन्मपरंपरायाससंयादनीयाद्वि
वेकज्ञानादीषक्तेरत्वात्सुनरयिव्यर्थोजिज्ञासे
त्याशयवानाह दृष्टवदानुश्रविकइति गु
रुपाठादनुश्रूयतइत्यनुश्रवोवेदः एतदुक्तं
भवतिश्रूयतएवपरंपरयानकेनचिक्क्रियत
इति तत्रभवआनुश्रविकइतितत्रप्राप्तोज्ञा
तइतियावत् आनुश्रविकोपिकर्मकला
योदृष्टेनतुल्योवर्ततइति ऐकांतात्यंतिकदुः

५ 5

स्वप्नतोकारानुपायत्वस्योभयत्रापितुल्यत्वा
त् यद्यपि चानुश्रविक इति सामान्याभि
धानंतथापि कर्मकलायाभिप्रायंदृष्टव्यं
विवेकज्ञानस्याप्यानुश्रविकत्वात् तथा
च श्रूयते आत्मावारेज्ञातव्यः प्रकृतितो
विवेकव्यो न स पुनरवर्तते न स पुनरवर्त
इति अस्याप्रतिज्ञायां हेतुमाह सत्त्ववि
शुद्धिस्तथातिशययुक्तः अविशुद्धिः
सोमादियागस्य यशुवीजदिवधसाधन
ता यथाहस्मान्नं भगवान्यचमिस्वाचार्यः
स्वत्यः संकरः सुपरिहरः सप्रत्यवमर्श
इति स्वत्यः संकरे ज्योतिष्टोमादिजन्मनः
प्रधानापूर्वस्य यशुहिंसादिजन्मनान

५

ऽर्थहेतुनाऽपूर्वेण सुपरिहरः शक्यो हि कि
यता प्रायश्चित्तेन परिहर्तुं अथ प्रमादतः प्रा
यश्चित्तमपि नाचरितं प्रधानकर्मविधाक।
समये सपच्यते तथापि यावदसावनर्थं प्र
सूते तावत्प्रत्यवमर्शः मृश्यं ते हि पुराणा
पुण्यसंभारो यनीत स्वर्गस्वधामहाद्गदा
वगाहिनः कुशलाः पापमात्रो यथाहितां
दुःखवद्विकणिकां प्रत्यवमर्शेन सहि
ष्णुतया सहर्तत इति सप्रत्यवमर्शः न च न
हिंस्यात्सर्वाभूतानीति सामान्यशस्त्रविशे
षशस्त्रेणाग्नीधोमौमौयं यशुमालभेतेत्य
नेन वाध्यत इति युक्तं विरोधाभावात् वि
रोधे हि वल्लीयसादुर्वलं वाध्यते न चास्ति वि

६ ८

रोधः भिन्नविषयत्वात् नहिंस्यादिति नि
षेधेन हिंसाया अनर्थहेतुभावो ज्ञाप्यते न
तत्र त्वर्थत्वमपि अग्नीषोमीयं यशुमा
तमे ते सनेन तु यशुहिंसायाः त्वर्थत्व
मुच्यते नानार्थहेतुत्वाभावः तथा सति
वाक्यभेदप्रसंगात् न चानिर्णयै हेतुत्व
कृत्यकारकत्वयोः कश्चिद्विरोधः साहि
युरुषस्य रोषभावश्च न कार्यत्वादनुमित
मितमिति ज्योतिष्टोमादयः स्वर्गमात्रसा
धनं वा जयेयादयस्तस्वाराज्यस्येति शय
युक्तत्वात् परसंयदुत्कर्षो हि हीनसंयदं पु
रुषंदुःखीकरोति अपामसोमममृता अभ्र
मेति चामृताभिधानं चिरस्थेमानं मुपल

६

क्षयति यदाहुः आभूतं युवं स्थानममृत
त्वं हि भाष्यत इति अतएव च श्रुतिः न क
र्मणान्न प्रजया धनेन त्यागैर्नैकैनामृतत्वमा
नशुः परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजते
यद्यतयो विशंति तथा कर्मणामृत्युमृष
यो निषेदुः प्रजावंतो द्रविणमीहमानाः त
था परे ऋषयो मनीषिणः परं कर्मभ्यो मृ
तत्वमानशुरिति तदेतत्सर्वमभिप्रेत्या
ह तद्विद्यरीतः श्रेयान् तस्मादानुश्रवि
काहुः स्वायधातको यायात्सोमयानादे
रविशुद्धादनित्यसातिशयकलाद्विद्यरी
तो विशुद्धो हिंसादिसंकरभावातिरतिश
यकलोऽसकृदयुनरावृत्तिश्रुतेः न च

७ ७

कार्यत्वेनानित्यताफलस्ययुक्ता भावरू
पस्यकार्यस्यतथाभावात् दुःखध्वंसस्य
तुकार्यस्यापितद्वैयरीत्यात् नचदुःखा
तरोत्यादः कारणाप्रवृत्तौकार्यानुसा
दात् विवेकज्ञानोपजननपर्यंतत्वा
च्चकारणप्रवृत्तेः एतच्चेपरिष्ठादुपया
दयिष्यते अस्यार्थस्तत्तस्मादानुश्र
विकात्दुःखापघातकाद्धेतोर्विपरीतः
सत्त्वयुरुषान्यताप्रत्ययसाक्षात्कारेदुः
खापघातकोहेतुः अतएवश्रेयान् आ
नुश्रविकेहिबेदविहितत्वान्मात्रयादुःखा
पघातकंत्वाच्चप्रशस्यः सत्त्वयुरुषान्यता
प्रत्ययोपिप्रशस्यस्तदनयोः प्रशस्यो

७

मध्ये सत्वपुरुषान्यता प्रत्ययः श्रेयान् कुतः
पुनरस्योत्पत्तिरित्यत उक्तं व्यक्ताव्यक्तज्ञविज्ञा
नात् व्यक्तं चाव्यक्तं च ज्ञश्च व्यक्तज्ञास्तेषां वि
ज्ञानं विवेकेन ज्ञानं व्यक्तज्ञानपूर्वकमव्यक्त
स्य तत्कारणस्य ज्ञानं तयोश्च पारार्थ्येन आ
त्मायरो ज्ञायत इति ज्ञानक्रमेणाभिधानं ए
तदुक्तं भवति श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेभ्यो
व्यक्तादीन् विवेकेन श्रुत्वा शास्त्रयुक्त्या च
व्यवस्थाप्य दीर्घकालादरनैरन्तर्यसत्का
रसेविता द्रावनामयात् विज्ञानादिति
तथावक्ष्यति एवं तत्वाभ्यासान्नास्मिन्नेमे
नाहमित्यपरिशेषं अविपर्ययाद्विशुद्धं
केवलमुत्पद्यते ज्ञानमिति तदेव प्रेक्षा

८ ४

वदयेक्षितार्थत्वेन शास्त्रारंभं समाधाय
शास्त्रमारभमाणः श्रोतुबुद्धिसमवधा
नायत्तदर्थसंक्षेपतः प्रतिजानीते मूल
प्रकृतिरविकृतिर्मेहदाघाः प्रकृतिविक्र
तयः सप्त षोडशकस्तविकारेण प्रकृति
र्नविकृतिः पुरुषः ३ संक्षेपतो हि शास्त्र
स्य चतस्रो विधाः कश्चिदर्थः प्रकृतिरेव
कश्चिदर्थो विकृतिरेव कश्चिदुभयरूपः
कश्चिदनुभयरूपः तत्र का प्रकृतिरेवेत्य
त उक्तं मूलप्रकृतीति प्रकरोतीति प्र
कृतिः प्रधानं सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था
सा विकृतिरेवेत्यंत उक्तं मूलप्रकृतीति
प्रकरोतीति प्रकृतिः प्रधानं सत्त्वरजस्तं

८

मसां साम्यावस्था सा विकृतिः प्रकृतिरेवेत्य
र्थः कस्मादित्यत उक्तं मूलेति मूलं चा।
सौ प्रकृतिश्चेति मूलप्रकृतिः विश्वस्य का
र्यकलापस्य सा मूलं न त्वस्या मूलं तत्र मसि
अनवस्था प्रसंगात् न चानवस्थायां प्रमा
णमस्तीति भावः कतमाः पुनः प्रकृतिवि
कृतयः किं पंत्यश्च इत्यत उक्तं महाद्वाः
प्रकृतयश्च ता विकृतयश्च इति प्रकृति
विकृतयः सप्तेति तथा हि महत्तत्त्वमहंका
रस्य प्रकृतिः विकृतिश्च मूलप्रकृतेः एवम
हंकारतत्त्वं तन्मात्राणामिन्द्रियाणां च प्रकृ
तिः विकृतिश्च मतः एव पंचतन्मात्राणि
तत्त्वानि भूतानामाकाशादीनां प्रकृतयो

९
विकृतयश्चाहंकारस्य अथकाविकृति
रेवकियतीचेत्यतउक्तं षोडशकस्तविका
रइति षोडशसंख्यापरिमितोगणः षो
डशकः तु शब्दोऽवधारणेभिन्नक्रमः
पंचभूतान्येकादशेन्द्रियाणिइति षोडश
कोगणोविकारएवप्रकृतिरिति यद्य
पिचष्टयिव्यादीनामपिगोघटादिबृक्षाद
योविकाराः एवंतद्विकारभेदानांययो
वीजादीनांदध्यंकुरादयस्तथापिगवाद
योवीजादयोनष्टयिव्यादिभ्यस्तत्वांतरम्
तत्वांतरोयादीनत्वंचप्रकृतित्वमिहा
भिप्रेतम्इतिनदोषः सर्वेषां गोघटादी
नांस्यूततेन्द्रियग्राह्यताचसमेतिनतत्वा

तरम् अनुभयरूपमुक्तं तदाह न प्रका
तिर्न विवृतिः पुरुष इति एतत्सर्वमुप
रिष्टादुपपादयिष्यते ३ तमिमम
र्थप्रामाणिकं कर्तुमतिशेताः प्रमाण
भेदालक्षणीयाः न च सामान्यलक्ष
णमंतरेण शक्यं विशेषलक्षणं कर्तुमि
मिति प्रमाणसामान्यं तावत्लक्षयति
इष्टमनुमानमात्रवचनं सर्वप्रमाणसि
द्धत्वात् जिविधं प्रमाणमिष्टं प्रमेयसि
द्धिः प्रमाणादि प्रमाणमिष्टमिति अ
त्र च प्रमाणमिति सामान्यालक्ष्ययदं त
न्निर्वचनं चलक्षणं प्रमीयते तेनेति हि
निर्वचनात्सामाप्रतिकरणत्वं गम्यते

१०
/ १०

असंदिग्धाः विपरीतानधिगतविषयावि
तद्वतिर्वोधश्चपौरुषेयः फलं प्रमा तत्सा
धनं प्रमाणमिति एतेन संशयवियर्थं
पस्मृतिसाधनेष्वप्रसंगः संख्याविप्र।
तिपत्तिनिराकरोति त्रिविधमिति तिस्रो
विधायस्य प्रमाणसामान्यस्य त्रिविधमिति
न न्यूनं नाप्यधिकमित्यर्थः विशेषलक्ष
णानंतरंचैतदुपपादयिष्यामः कतमाः
युनस्तास्तिस्त्रोविधा इत्यत आह दृष्टम
नुमानमाप्तवचनंचेति एतच्च लौकिकप्र
माणाभिप्रायं लोकव्युत्पादनार्थत्वा
च्छास्त्रस्य तस्यैवान्नाधिका रात् आ।
र्थतु विज्ञानं योगिनां न लोकव्युत्पादना

१०

याऽलमिति सिद्धयिनाऽभिहितं अनधि
कारत स्यादेतत् माभून्न्यूनमधिकं च
कस्मान्न भवति संगिरंते हि प्रतिवादिनः
उयमानादीन्यपि प्रमानानीत्यत आह
सर्वप्रमाणसिद्धत्वोदिति एषेकदृष्टानुमा
नाद्यवचनेषु सर्वेषां प्रमाणानां सिद्धत्वात्
अंतर्भावादित्यर्थः एतच्चोपयादपिष
तदस्युक्तं अथ प्रमेयस्युत्पादनाय प्रवृत्तं
शास्त्रं कस्मात्प्रमाणं सामान्यतो विशेष
तश्च लक्षयतीत्यत आह प्रमेयसिद्धिः
प्रमाणाद्वीति सिद्धिः प्रतीतिः सेयमा
यीत्येकमानुरोधेन याठक्रममनादृत्य
व्याख्याता ४ संप्रति विशेषलक्ष

णावसरे प्रत्यक्षस्य प्रमाणेषु ज्येष्ठत्वात्तद
 धीनत्वाच्चानुमानादीनां प्रतिवादिनामवि
 प्रतियत्तेश्च तदेव तावत्प्रत्यक्षप्रतिवि
 षाः ध्यवसामोद्दृष्टमिति प्रतिविषया॥
 ध्यवसायोद्दृष्टं विविधमनुमानमाख्यातम्
 तल्लिङ्गलिङ्गिपूर्वकमाप्तश्रुतिरामवच
 नंतु ५ अत्र दृष्टमितिलक्ष्यनिर्दे
 शः परिशिष्टंतुल्यक्षयं समानास
 मानजातीयव्यवच्छेदोलक्षणार्थः अ
 ववयवार्थस्तु विधिरवन्ति विषयिणमव
 वध्नन्ति सेनरूपेण निरूपणीयं बुर्वती
 ति। यावत् विषयाः यथिव्यादयः सुखा
 दयश्चास्मदादीनाम् अविशेषाश्चत

तन्मात्रलक्षणायोगिनामूर्द्धरेतसांचविष
याः विषयंविषयंप्रतिवर्ततइतिप्रतिवि
षयमिंद्रियं वृत्तिश्चसन्निकर्षः अर्थस
न्निकृष्टमित्यर्थः तस्मिन्ध्यवसायःत
दाश्रितइत्यर्थः अध्यवसायश्चबुद्ध्या
पारोक्ष्यानं उपातविषयाणामिंद्रियाणां
वृत्तौसत्यांबुद्धेस्तमोभिभवेसतियःसत्त्व
मुद्रेकः सोध्यवसायइतिचवृत्तिरितिच
ज्ञानमितिचव्याख्यायते इतिदंतत्रमा
णं अनेनयश्चेतनाशक्तेरनुग्रहस्तत्फलं
प्रभावोदधः बुद्धितत्त्वहि प्राकृतत्वादचेत
नमितितदीयोध्यवसायोप्यचेतनोदध
दिवत् एवंबुद्धितत्त्वस्यसुखादयोचियरि

णामभेदाचेतनाः पुरुषस्तसुखाद्यन
 नुषंगीचेतनः सोयंबुद्धितत्त्ववर्तिनाज्ञान
 सुखादिनातत्प्रतिविंवितस्तच्छायायत्या
 ज्ञानसुखादिमानिव भवतीतिचेतनः सो
 यंबुद्धितत्त्ववर्तिनाज्ञानसुखादिनातत्प्र
 विविंवितस्तच्छायायत्याज्ञानसुखादिमा
 निवभवतीतिचेतनोनुगृह्यते चितिच्छा
 यायत्याचाचेतनापिबुद्धिस्तदाध्यवसाय
 आचेतनश्चेतनवद्भवतीति यथावस्था
 ति तस्मात्तत्संयोगादचेतनंचेतनावदि
 वलिंगं गुणकर्तृत्वेपितथाकर्तृवभव
 तुदासीनइति अत्राध्यवसायग्रहणे
 नसंशयंबवच्छिनत्ति संशयस्यानवस्थि

तग्रहसंज्ञेनानिश्चितरूपत्वात् निश्चयो
ध्यवसायइतिचानर्थोत्तरंविषयग्रहणेना
सद्विषयंविषयंयमपाकरोति प्रतियग्रहणे
नर्चेन्द्रियार्थसन्निकर्षसूचनादनुमानस्य
त्यादयःपराकृताभवन्ति तदेवंसमानास
मानजातीयव्यवच्छेदकत्वात्प्रतिविषयाध्य
वसायइतिदृष्टस्यसंपूर्णलक्षणलक्षणा
तराणितीर्थिकानानभूषितानिनदूषिता
निविस्तरभयादिति नानुमानंप्रमाणमि
तिवदनाल्लोकायतिकोनाप्रतियन्तःसं
दिग्धोविषयस्तोवायुरुषः कथंप्रतिया
द्येत नचयुरुषांतरगताअज्ञानसंदेह
विषययाःशक्याअर्वागूहशाप्रत्यक्षेण

प्रतियुक्तं नापिप्रमाणान्तरेण अनभ्युप
 गमात् अनवधृताज्ञानसंशयविययो
 सस्तुयंकं चित्पुरुषं प्रतिप्रवर्तमानं अन
 वधेयवचनतयाप्रेक्षावन्दिहन्मत्तवदु
 येक्षेत तदनेनाज्ञानादयः पुरुषवर्तिनो
 ऽभिप्रायभेदात्तवचनभेदात्लिङ्गादनु
 मातव्यादित्यकामेनाप्यनुमानं प्रमाणम
 भभ्युपेयं तत्रप्रत्यक्षकार्यत्वादनुमानं
 प्रत्यक्षानन्तरं लक्षणीयं तत्रापिसामान्य
 लक्षणपूर्वकत्वादिशेषलक्षणस्यानुमा
 नसामान्यताकल्लक्षपति लिङ्गलिङ्गि
 पूर्वकमिति लिङ्गं व्याप्यं लिङ्गी व्यापकं
 शंकितसमारोपितोपाधिनिराकर

णेनस्वभावप्रतिवद्भ्याप्यं येनचप्रतिव
द्वंततव्यापकं लिंगलिङ्गिग्रहणेनवि
षयवाचिनाविषयिणंप्रत्ययमुपलक्षयति
धूमादिव्योप्येवहृद्गादिव्योपकइति
यःप्रत्ययस्तत्पूर्वकं लिंगिग्रहणंचाव
र्त्तनीयम् तेनचलिंगमस्यास्तीतिपक्ष
धर्मताज्ञानमपिदर्शिनंभवति तद्व्या
प्यव्यापकभावपक्षधर्मताज्ञानपूर्व
कमनुमानमित्यनुमानसामान्यंलक्षित
म् अनुमानविशेषास्तत्रोत्तरगतान
भिमतान्स्मारयति त्रिविधमनुमा
ख्यातम् तदितितत्सामान्यतोऽलक्षितं
विशेषतस्त्रिविधं पूर्ववत्शेषवत्सामा

न्यतोदृष्टं चेति तत्र प्रथमतस्तत्तावद्विवि
 धं वीतमवीतं च अन्वयमुखेन प्रवर्त्तमा
 नं विधायकं वीतं अतिरेकमुखेन प्रव
 र्त्तमानं निषेधकं अवीतं तत्रावीतं शेष
 वत् शिष्यतेपरिशिष्यत इति शेषः
 स एव विषयतया यस्यास्यनुमानज्ञा
 नस्य तच्छेषवत् यदाहुः प्रसक्तप्रति
 षेधेन्यत्राप्रसंगात् शिष्यमाणे संप्र
 त्ययः परिशेष इति अस्य चावीतस्य
 अतिरेकिण उदाहरणमयेमिधास्य
 त इति वीतं द्वेधा पूर्ववत्सामान्य
 तोदृष्टं च तत्रैकं दृष्टस्वलक्षणसामा
 न्यविषयं यत्तत्पूर्ववत् पूर्वप्रसिद्धं

स्वल्पक्षणासामान्यमितियावत् तदस्य
विषयत्वेनास्त्यनुमानज्ञानस्येति पूर्व
वत् यथा धर्माद्वह्निव सामान्यविशे
षः पर्वते नुमीयते तस्य वह्निव सामान्यवि
शेषस्य स्वल्पक्षणावह्निविशेषो दृष्टोर
सवत्या अयं च वीतं सामान्यतो दृष्टम
दृष्टस्वल्पक्षणासामान्यविषयम् यथे
न्द्रियविषयमनुमानं अत्र हि रूपादि
ज्ञानानां क्रियात्वेन करणवत्त्वं नुमीय
ते यद्यपि च करणत्वसामान्यस्य छि
दादौ वा स्याद्विस्वरूपलक्षणमुपलब्धं
तथापि यज्जातीयं रूपादिज्ञाने क
रणमनुमीयते तज्जातीयस्य करण

स्यस्वलक्षणं प्रत्यक्षेण न दृष्टत इन्द्रिय
 जातीयं हि तत्करणं न चेन्द्रित्वसामान्य
 स्यस्वलक्षणं प्रत्यक्षगोचरेऽर्वाग्दृशा
 यथा वह्नित्वसामान्यस्यस्वलक्षणं व
 ह्निः सोऽयं पूर्ववतः सामान्यतो दृष्टात्
 त्वपि वीतत्वेन तुल्यत्वे विशेषः अत्र दृ
 ष्टं दर्शनं सामान्यत इति सामान्यस्य सा
 र्वविभक्तिकस्तसिः अदृष्टस्वलक्षण
 स्य सामान्यदर्शनमनुमानमित्यर्थः स
 र्वे चैतदस्माभिर्न्यायवार्तिकतात्पर्यद्वी
 कीयां व्युत्पादितमिति नेहोक्तं विस्तरभ
 यादिति प्रयोजकवृद्धशब्दश्रवणस
 मनंतरं प्रयोज्यवृद्धप्रवृत्तिहेतुज्ञाना

नुमानपूर्वकत्वाच्चादर्थसंबंधग्रहस्य स्वा
र्थसंबंधग्रहसहकारिणश्च शब्दस्यार्थ
प्रत्यायकत्वादनुमानपूर्वकत्वमित्यनु
मानानंतरं शब्दं तावत्प्रत्यक्षयति आप्त
श्रुतिरप्यवचनंत्विति अत्राप्यवचनमि
ति लक्ष्यनिर्देशः परिशिष्टं लक्षणं आ
प्ताप्राप्तयुक्तेतियावत् आप्ताचासौश्रु
तिश्चेत्याप्तश्रुतिः श्रुतिर्वाक्यजनितं
वाक्यार्थज्ञानंतत्त्वस्वतः प्रमाणमयोरु
षेयवेदजनितत्वेन च सकलदोषाशंका
विनिर्मुक्तं युक्तं भवति एवं वेदमूलस्य
तीतिहासुगणवाक्यजनितमपि ज्ञानं यु
क्तं आदि विदुषश्च कविलस्य कल्याणो

कल्यांतराधीतश्रुतिस्मरणसंभवः सुप्त
 प्रबुद्धस्येवपूर्वेद्युरवगतानामर्थानामन्ये
 धुः तथाचावद्यज्ञेगीषव्यसंवादेभग
 वाज्जेगीषव्योदशमहाकल्पवर्तिजन्मस्म
 रणमात्मनउवाच दशमहाकल्पेषुवि
 यरिवर्तमानेनमयेत्यादिनाग्रंथसंरभे
 ण अस्रग्रहणेनचायुक्ताःशाक्यभिक्षु
 निर्ग्रेथिकसंसारमोचकादीनामागमाभा
 साःपरिहृताभवंति अयुक्तत्वंचैतेषां
 विगानात्विच्छिन्नमूलत्वात् प्रमाण
 विरुद्धार्थाभिधानाच्चकेश्विदेवश्लेष्ठा
 दिभिःपरुषायसदैःपशुप्रायैःपरि
 ग्रहादोद्भवं तुशब्देनानुमानाद्यवच्छि

नन्ति वाक्यार्थोहिप्रमेयः नचतद्वर्गोवाक्य
मयेनतत्रलिंगंभवेत् नचवाक्यंवाक्यार्थं
बोधयेत्संबंधग्रहणमपेक्षते अभिनव
कविनिरचितस्यवाक्यस्योद्देशपूर्वस्याभ्यु
भूतचरवाक्यार्थबोधकत्वादिति एवं
प्रमाणसामान्यलक्षणेषुतद्विशेषल
क्षणेषुवसन्तुयानिप्रमाणांतराण्युपमा
नादीनिप्रतिवादिभिरभ्युपेयंतेतान्युक्तल
क्षणेष्वंतर्भवन्ति तथाहि उपमानंतावद्य
थागोस्तथागवयइतिवाक्यं तज्जनिता
चधीरागमएवयोय्ययंगवयशब्दो गोस
दशस्यवाचकइतिप्रत्ययः सोऽप्यनुमानं
योहिशब्दोयत्रवृद्धैः प्रयुज्यतेसोऽसति

ह्यसंतरेतस्यवाचको यथागोशब्दो गोत्व
 स्य प्रयुज्यते न गवयशब्दो गोसदृश इति
 तस्यैववाचक इति ज्ञानमनुमानमेव यत्तु
 गवयस्य चक्षुः सन्निकृष्टस्य गोसादृश्य
 ज्ञानं तस्यैव अतएव च समर्थमाणा
 यां गवि गवयसादृश्यज्ञानं प्रत्यक्षं न स्वयं
 द्ववि सादृश्यमन्यच्च गवये भूयो वयव
 मान्ययोगो हि जात्यंतरवर्ती जात्यंतरे सा
 दृश्यमुच्यते सामान्ययोगश्चेकः सचि
 द्ववये प्रत्यक्षे गवयपितृयेति नो यमान
 स्य प्रमेयांतरमस्ति यत्र प्रमाणांतरमुप
 मानं भवेत् अतो न प्रमाणांतरमुपमा
 नं एवर्थायतिरपि न प्रमाणांतरं त

आहि जीवतश्चैत्रस्य गृहा भावदर्शनेन
वहिर्भावस्यादृष्टस्य कल्पनार्थोपतिरभि
मता वृद्धानां साध्यनुमानमेव यदाख्य
व्यायकः सन्नेकत्र नास्ति तदन्यत्रास्ति य
दावा व्यायक एकत्रास्ति तदन्यत्र नास्तीति
सुकरः स्वशरीर एव व्याप्तिग्रहः तथाच
सतो गृहा भावदर्शनेन लिङ्गेन वहिर्भावद
र्शनमनुमानमेव नच चैत्रस्य क्वचित्सत्वे
न गृहा भावः शक्योऽपद्रोतुं येनासिद्धो
गृहा भावो वहिर्भावे हेतुः स्यात् नच गृ
हा भावेन वा सत्त्वं अयद्भूयते येन सत्त्वे मे
वानुपपद्यमानमात्मानं न वहिरवस्था
पयेत् तथाहि चैत्रस्य गृहा सत्त्वेन सत्

मात्रं वा विरुद्धं तद्गृहसत्त्वं वा न तावद्य
 त्रक्चनसत्त्वस्यास्ति विरोधो गृहासत्त्वेन
 भिन्नविषयत्वात् देशसामान्येन गृह
 विशेषाक्षयोऽपि याज्ञिक इति समानवि
 षयतया विरोध इति चेन्न प्रमाणानिश्चि
 तस्य गृहासत्त्वस्य याज्ञिकतया सांशयके
 न गृहसत्त्वेन प्रतिक्षेपायोगात् नापि प्र
 माणानिश्चितो गृहाभावः याज्ञिकस्य
 गृहसत्त्वं प्रतिक्षिप्यन्सत्त्वमपि प्रतिक्षेपुं
 सांशयिकत्वं बोधने तु महतो त्रियुक्तं गृ
 हावच्छिन्ने न चैत्राभावेन गृहे सत्त्वं विरु
 द्धत्वा त्रतिक्षिप्यते न तु सत्त्वमात्रं तस्य
 तत्रौदासीन्यात् तस्माद्गृहाभावेन लिं

गेनसिद्धेनसतोवहिर्भावोनुमीयतइति
क्तम् एतेनविरुद्धयोः प्रमाणयोर्विषय
व्यवस्थयाऽविरोधायादनमर्थोपत्तेर्विषय
इतियरास्तं अवच्छिन्नानवच्छिन्नयोर्विरो
धाभावात् उदाहरणांतराणिचार्थाप
त्तेरेवमेवानुमानेर्तर्भावोयानि तस्मा
न्नानुमानात्प्रमाणांतरमर्थोपत्तिरिसि
द्धं एवमभावोपिप्रत्यक्षमेव नहिभूत
लस्ययरिणामविशेषात्केवलस्यलक्षणा
दन्योद्यदाभावोनाम प्रतिक्षणयरिणा
मिनोहिसर्वएवभावात्कृतेचित्तिशक्तेः
सचयरिणामभेदरेद्रियक।इति
नास्तिप्रत्यक्षानवरुद्धोविषयोयत्राभा

बाह्यं प्रमाणांतरमभ्युपेयमिति संभवत्
 स्वायं द्रोणाठकप्रस्थाद्यवगमः स चानुमा
 नमेव स्वारीत्वं हि द्रोणाद्यविना भूतं प्रतीतं स्वा
 यं द्रोणादिसत्त्वमवगमयतीति यच्चानि।
 दिष्टप्रवक्तृकप्रवादयारं यय्यमात्रमितीहो
 चुर्द्धादास्यैतिषं यथेह वदेयसः प्रति
 वसतीति न तस्य मायं अनिर्दिष्टप्रवक्तृक
 तेन सांशयिकत्वात् आसवक्तृकत्वेनि
 श्रयेत्वा गमस्युपयपन्नं त्रिविधं प्रमाण
 मिति एवं तावद्वक्तव्यं कृतज्ञलक्षणप्र
 मेयसिद्ध्यर्थं प्रमाणानि लक्षितानि तत्र
 व्यक्तं यथादिस्वरूपतः यां सुलयादो
 यिप्रत्यक्षतः प्रतीयते पूर्ववता चानु

मानेन धर्मादिदर्शनाद्दृष्ट्यादीनि ब्रुत्वा द
नायममदप्रयोजनं शास्त्रमिति दुरधिगमम
नेन ब्रुत्वाद्यं तत्र यत्प्रमाणं यत्र शक्तं तदुक्त
लक्षणेभ्यः प्रमाणेभ्यो निष्कृष्य दर्शयति
सामान्यतस्तद्दृष्टादीतीन्द्रियाणां प्रतीति
रनुमानात् तस्मादपि चासिचासिद्धं य
शेक्षमात्रागमासिद्धं ६ तु शब्दः
प्रत्यक्षपूर्वद्व्यां विशिनष्टि सामान्यतो द
ष्टादध्यवसायादतीन्द्रियाणां प्रधानयुरु
षादीनां प्रतीतिः चित्तिच्छायापत्तिर्वुद्धेरथ
वसाय इत्यर्थः उपलक्षणं चैतच्छेषव
त इत्यपि द्रष्टव्यं तर्किं सर्वेष्वतीन्द्रियेषु
सामान्यतो दृष्टमेव प्रवर्तते तथा च यत्र

२०
२०

तन्नास्तिमहदाधारंभक्तमेसर्गापूर्वदेव
तादौचतेशामभावःप्राप्तइत्यताह तस्मा
दपीति तस्मादापीत्येतावतैवसिद्धेचका
रेणशेषवदित्ययिसमुच्चितं स्यादेतत्
यथागगनकूर्मरोमशशविषाणा॥
दिषुप्रत्यंसमप्रवर्तमानंतदभावमवग
मयति एवंप्रधानादिषु तत्कथं
तेषांसामान्यतोद्दृष्टादिभ्यःसिद्धिरित्य
तआह अतिदूरत्वामीय्यादिंद्रियघा
तान्ननोनवस्थानात् सौक्ष्म्याद्वक्त्रा
नादभिभवात्समानाभिहासश्च ७
अनुपलब्धिरितिवक्ष्यमाणंसिंहाव
लोकितन्यायेनानुब्रंजनीयं यथोक्त

२०

तन्वियतियतत्रीअतिदूरतयासन्नपिप्र
त्यक्षेणानोयलभ्यते सामीप्यादित्यत्रा
प्यतिरनुवर्तनीयः यथालोचनस्थमंज
नमतिसामीप्यानदृश्यते वात्वेन्द्रियद्या
तौधत्ववधिरत्वादः मनोनवस्थानात्
यथाकामाद्युपहतमनाःस्फीतालोक
मध्यवर्तिनं इंद्रियंसन्निकृष्टमप्यर्थेन
पश्यति सोऽस्म्यात् यथेन्द्रियसन्निकृ
ष्टमपियरमा एवौदिप्रणिहितमना
अपिनयश्यति व्यवधानात् यथा
कुआदिव्यवहितराजरागदिनयश्य
ति अभिभवात् यथाहि सौरीभिर्भा
भिर्भूतंग्रहनक्षत्रमंडलंनयश्यति

समानाभिहारात् यथातोयदविमुक्तो
 दर्विदून् जलाशयेनयश्यति च कोरोनु
 कुमुच्चयार्थः तेनानुद्भवोपिसंगृहीतः
 यथाक्षीराद्यवस्थायां दध्याद्यनुद्भवान्न
 दृश्यते एतदुक्तं भवति न प्रत्यक्षनि
 वृत्तिमात्रादभावो भवो भवत्यतिप्रसंगा
 त् तथाहि गृहाद्विनिर्गतो गृहज
 नमपश्यंस्तदभावं विनिश्चिनुयात् न
 त्वेवं अपितु योग्यप्रत्युक्षनिवृत्तेऽस्य मभा
 वं निश्चिनोति न च प्रधानपुरुषादीना
 मस्ति प्रत्यक्षयोग्यतेति तन्निवृत्तिमात्रा
 न्नतदभावं निश्चयो युक्तः प्रामाणिका
 नामिति कतमस्युत्तरे तेषु कारणं प्रधा

नादीनामनुयलधावित्यत आह सौक्ष्म्या
तदनुयलधिर्नाभावात् कार्यतस्तदुयल
ध्येः महदादितच्चकार्ये प्रकृतिसूर्यं वि
सूर्यं च ६ अथाभादेव सप्तमरसवदेते
यामनुयलधिः कस्मान्न संभवतीत्यत आ
ह नभावात् कुतः कार्यतस्तदुयलध्येः
तदिति प्रधानं यश्च शतिपुरुषो यलक्ष्यो
तु प्रमाणं वक्ष्यति संघातपरार्थत्वादिति
दृढतरप्रमाणावधारिते हि प्रत्यक्षमप्र
वर्तमानमयोग्यत्वान्न प्रवर्तत इति कल्प्य
ते सप्तमस्वरसो न प्रमाणावधारित इति
न तत्र प्रत्यक्षयोग्यता शक्या ध्यासा तु मि
ति भावः किंपुनर्कर्त्ययतः प्रधाना

२२

२२

नुमितिरित्यत आह महदादितच्चकार्यं
 एतच्चयथागमकंतथोपरिष्ठादुपया
 दयिष्यते तस्यचकार्यस्यविवेकज्ञानो
 पयोगिनीसारूप्यवैरूप्ये आह प्रकृति
 सारूप्यविरूप्यं च एतेचोपरिष्ठाद्विभ
 जनीये कार्याकारणमात्रं गम्यते स
 तिचात्रवादिनांविप्रतिपत्तयः केचिं
 दाहुरसतः सज्जायत इति एकस्य
 सतोविवर्तः कार्यजातं न वस्तु सद्वि
 त्यपरे अन्येतु सतोऽसज्जायत इति
 सतः सज्जायत इति वृद्धाः तत्रपूर्व
 सिन्कल्यत्रयेप्रधानं न सिद्ध्यति सुख
 दुःखमोहभेदवत्तदाद्यात्मकत्वं हि

२२

जगत्कारणस्य प्रधानस्य प्रधानत्वं हि स
त्वरजस्तमः स्वभावत्वं यदि पुनरसतः सज्जा
येत असन्निरुपाख्यकरणं कथं सुखा
दिरूपशब्दाद्यात्मकं स्यात् सदसतो
स्तादात्मानुपपत्तेः अथैकस्य सतो वि
वर्तः शब्दादिप्रयंचः तथापि सतः सज्जा
यत इति न स्यात् न चास्याद्वयस्य प्रयं
चात्मकत्वं अपित्वप्रयंचस्य प्रयंचात्मक
तथाप्रतीतिर्भ्रम ए येषामपि कणभक्षा
क्षच्छाणादीनां सत एव कारणादसतो ज
न्मतेषामपि सदसतो रेकत्वानुपपत्तेरि
ति न कुर्यात्तत्कं कारणमिति न तन्मते
प्रधानसिद्धिरतः प्रधानसिद्ध्यर्थताव

तत्कार्यप्रतिजानीते असदकरणादुया
 दानग्रहणात्सर्वसंभवाभावात् शक्तस्य
 शक्यकरणात्कारणभावाच्चसत्कार्ये
 ९ सत्कार्यकारणव्यापारात्प्रागप्येति
 शेषः तथाचनसिद्धसाधनं नैयायक
 तनयैरुद्रावनीयं यद्यपिवीजमृत्खिंडा
 दिप्रध्वंसानंतरमंकुरमंकुरघटाद्युत्पत्ति
 रुपलभ्यते तथापिनप्रध्वंसस्य कारण
 त्वमपितुभावस्यैववोजाघवस्य अभा
 वात्तुभावोत्पत्तौ तस्य सर्वत्रसुलभत्वात्
 सर्वत्रसर्वदाकार्योत्पादप्रसंगद्वयादि
 न्यायवार्तिकेतात्पर्यटीकायामभिहि
 तमस्माभिः प्रपञ्चप्रत्ययश्चासतिबाध

केन शक्यो मिथ्येति वक्तुमिति कणभ
क्षाक्षचरणमतमवशिष्यते तत्रेदं प्रति
ज्ञातंसत्कार्यमिति अत्र हेतुमाह ॐ
सदकरणात् असच्चेत्कारणव्यापारा
सर्वकार्येनास्य सत्त्वं केनापि कर्तुं शक्यं
नहि नीलं शिल्पिसहस्रेणापि धीतं क
र्तुं शक्यं सदसत्त्वे घटस्य धर्माविति चे
त् तथाप्यसति धर्मिणि न तस्य सधर्म
इति सत्त्वं तदवस्थमेव तथा च नासत्त्वं
असंवद्धेना तदात्मना वा सत्त्वेन कथमस
घटः तस्मात्कारणव्यापारादूर्ध्व
मिव ततः प्रागपि सदेव कार्यं कारणा
च्चास्य सतो भिव्यक्तिरेवावशिष्यते

सतश्चाभिव्यक्तिरुपनाय थायीडनेन
 तिलेषुतेलस्य अवघातेन धान्येषु तंदुला
 नांदोहनेन सौरभेयीषु ययसः असतः
 करणे तु न निदर्शनं किंचिदस्ति नखत्वं
 भिव्यज्यमानं चोत्पद्यमानं क्वचिदसदृ
 षं इतश्च कारणव्यापारत्वात् कसदे
 वकार्यमित्याहु उपादानग्रहणात्
 उपादानानि कारणानि तेषां ग्रहणं का
 र्येण संवंधः उपादानैः कार्यस्य संवंधा
 दितियावत् एतदुक्तं भवति कार्येण
 संवद्धं कारणं कार्यस्य जनकं संवंधश्च का
 रणैः कार्यस्यासतो न संभवति तस्मात्
 दिति स्यादेतत् असंवद्धमेव कारणैः

कस्मात्कार्येन जन्यते तथाचासदेवोत्पत्त्य
ते इत्यत आह सर्वसंभवाभावात् असं
वदस्य जन्यत्वेऽसंवद्धत्वाविशेषेण सर्वका
र्यं जातं सर्वस्मात् भवेत् न वै तदस्ति तस्मा
न्नासंवद्धं असंवद्धेन जन्यते अपि तु संवु
द्धं संवद्धेन जन्यत इति यथाहुः सांख्यवृद्धाः
असत्त्वान्नास्ति संबंधः कारणैः सत्त्वसं
गिभिः असंवद्धस्य चोत्पत्तिमिच्छतो नय
वस्थितिरिति स्यादेतदसंवद्धमपि स
त्तदेव करोति यत्र यत्कारणं शक्तं शक्ति
श्च कार्यदर्शनादवगम्यते अतो नायव
स्थिति अत आह शक्तस्य शक्यकर
णात् सांशक्तिः शक्तकारणाश्रयास

२५
२५

सर्वत्रवास्याच्छक्येवा सर्वत्रचेतदवस्थे।
वायवस्याशक्येचेत्कथमसतिशक्येतत्रे
तिवक्तव्यम् शक्तिभेदएवसताद्दशोम
तः किंचिदेव कार्यं जनयेत्तत्सर्वमितिचे
त् हंतभोःशक्तिविशेषःकार्यसंबद्धोवा
स्यादसंधद्धोवासंबद्धत्वेनासतासंबंधइति
सत्कार्ये असंबद्धत्वेसैवाव्यवस्थ्येति सुश्रुतं
शक्त्यशक्यकरणादिति इतश्चसत्कार्ये
मित्याह कारणभावाच्च कार्यस्यकार
णात्मकत्वात् नहिकारणाद्भिन्नंकार्यं
कारणंचसदितिकथं तदभिन्नंकार्यं
मसद्भवेत् कार्यस्यकारणभेदसाध
कानिचप्रमाणानि नयदस्तंतुभ्योभि

२५

द्यतेतद्धर्मत्वात् इहयद्यतोभिद्यतेतत्त
स्यधर्मो न भवति यथागौरश्वस्यधर्मश्च
यटस्तृणांतस्मान्नार्थोतरं उपादानोपा
देयभाच्चनार्थोतरत्वंतंतुयटयोः ययोर
थोतरत्वंनतयोरुपादानोपादेयभावः
यथा घटयटयोः उपादानोपादेयभाव
श्चतंतुयटयोस्तस्मान्नार्थोतरत्वमिति
इतश्चनार्थोतरत्वंतंतुयटयोः संयोगा
प्राप्त्यभावात् अर्थोतरत्वेहि संयोगोद्
द्योयथाकुंडवदरयोः अप्राप्तिर्वीथयाहि
भवद्विध्ययोः नचेह संयोगाग्राप्तीतस्मा
न्नार्थोतरत्वमिति इतश्चयटस्तंतुभ्योन
मिद्यतेगुरुत्वांतरकार्यग्रहणात् इ

२६
२६

हयद्यस्माद्भिन्नं तस्मात्तस्य गुरुत्वांतरका
र्यं गृह्यते यथैकपलिकस्य स्वस्तिकस्य।
यो गुरुत्वकार्यो वनति विशेषस्तस्माद् द्वि
यलिकस्य स्वस्तिकस्य गुरुत्वकार्यो वनति
विशेषोधिकः न च तथा तंतु गुरुत्वकार्यो
यदगुरुत्वस्य कार्यो तं रं दृश्यते तस्माद्
भिन्नस्तंतुभ्यः पट इति तान्येतान्यभेद
साधनानि अवीतानि तदेवमभेदे सिद्धे
तंतव एव तेन तेन संस्थानभेदेन परिण
ताः पट्येन तंतुभ्यो र्थोत्तरं पटः स्वात्म
निक्रियाविरोधबुद्धिभ्यः पदशार्थक्रिया
भेदाश्च नैकांतिकां भेदं साधयितुमर्ह
ति एकस्मिन् पितृत्वे द्विशेषाविर्भाव

२६

तिरोभावाभ्यामेतेषामविरोधात् यथा
हिकूर्मस्यागानिकूर्मशरीरेनिविशमा॥
नानितिरोभवन्तिनिश्चरन्तिचाविर्भवन्ति
नतुकूर्मतस्तदंगस्युच्यन्तेप्रध्वंसते
वा एवमेकस्यमृदःसुवर्णस्यवाघटमुकु
टादयोविरोधानिश्चरन्तआविर्भवन्तड
स्युच्यन्तडस्युच्यन्ते निविशमानास्तिरोभ
वन्तो नश्यन्तीस्युच्यन्ते नयुनरततामुत्पा
दःसतावानिरोधः यथाहभगवान्क
स्मद्वैयायनः नासतोविद्यतेभावोनाभा
वोविद्यतेसत्तदिति यथाकूर्मःस्वाव
यवेभ्यःसंकोचविकाशिभ्योनभिन्नः
एवंघटमुकुटादयोपिभृत्सुवर्णादि।

भ्योनभिन्नाः एवंवेह तंतुषु यट इति च
 यदेशोपिय ये हवने तिलका इति कटुय
 यन्नः न चार्थक्रियाभेदोपि भेदमाया
 दयति एकस्यापि नानार्थक्रियादर्शना
 त् यथैक एव हिर्दाहकः प्रकाशकः
 पाचश्चेति नान्यार्थक्रियाव्यवस्थाव
 स्तभेदव्यवस्थाहेतुः तेषामेव च सम
 स्तव्यस्तानामर्थक्रियाव्यवस्थादर्शनात्
 यथाप्रत्येकं विष्टयो वर्त्मदर्शनलक्ष
 णामर्थक्रियां कुर्वन्ति न तु शिविकावहनं
 मिलितास्तु शिविकां वहन्ति एवं तंतवः
 प्रत्येकं प्रावरणमकुर्वाणा अपि मिलि
 ता आविर्भूतयटभावाः प्रावरिष्यन्ति

स्यादेतत् आविर्भावः पटस्य कारणव्या
पारात्प्राक्सन्नसन्वा असंश्लेषतत्त्वसं
तउत्पादनं अथवेत्सन्कृतंतर्हि कारणव्या
पारेण न हि सति कार्ये कारणव्यापारप्रयो
जनं पश्यामः आविर्भावे चाविर्भावोत्तर
कल्पनेऽनवस्थाप्रसंगः तस्मादाविर्भूत
पटभावास्ततवः क्रियंत इति रिक्तं वचः
अथासदुत्पद्यते इत्यत्रापि मते केयम
सदुत्पत्तिः सती असती वा सती चेत्कृ
तंतर्हि कारणैः असती चेत्तस्या अप्युत्प
त्यंतरमित्यनवस्थ अथोत्पत्तिः यदा
नार्थोत्तरमपि तु यट एवासेतथापि या
वदुक्तं भवति यट इति तावदुक्तं भवत्यु

त्यद्यतदिति ततश्च यदस्युक्ते उत्सद्यत
 इति न वाच्यं यौ न रुक्त्वात् विनश्यतीत्य
 पिनवाच्यं उत्पत्तिविनाशयोर्गुणयदेक
 त्रविरोधात् तस्मादियं यदोत्पत्तिः स्वका
 रणसमवायो वा स्वसत्ता समवायो वा उभ
 यथापिनोत्सद्यते अथ च तदर्थानिका
 रणानि व्यापार्येते एवं सत एव यदादे
 रविर्भावाय कारणापेक्षेस्युयन्नं न च
 यदरूपेण कारणानां संबन्धस्तद्रूपस्या
 क्रियात्वात् क्रियासंबन्धित्वाच्च कारणा
 नां अन्यथाकारकत्वाभावात् तस्मात्स
 त्कार्यमिति युक्तं तदेवं प्रधानमाध
 नानुगुणं सत्कार्यमुपपाद्ययाद्दर्शय

स्रधानं साधनीयं तादृशमादर्शयितुं वि
वेकज्ञानोपयोगिनी व्यक्ता व्यक्तसारूप्यवै
रूप्येतावदाह हेतुमदनित्यमव्यापिसक्रि
यमनेकमाश्रितं लिंगं सावर्षव्यपारतंत्रं
व्यक्तं विपरीतमव्यक्तम् १०
व्यक्तं हेतुमत हेतुः कारणं तद्वत् यस्य
वयो हेतुस्तस्य तमुपरिष्ठादृश्यति अ
नित्यं विनाशितिरिभावीति यावत् अ
व्यापि सर्वपरिणामिनं न व्याप्नोति कार
णेन हि कार्यमाविर्ष्यत न कार्येण कार
णं न च बुद्ध्यादयः प्रधानं वेपिष्यतीत्य
व्यायकाः सक्रियं परित्यज्य तद्वत् तथा
हि बुद्ध्यादयः नुपात्तमुपात्तं देहं सज्जति

देहांतरंचरंचोपाददतइतितेयांवरिस्यंदः
 शरीरदयिमादीनांचवरिस्यंदः प्रसिद्ध
 एवअनेकं प्रतिपुरुषं बुद्ध्यादीनांभेदात्
 दयिमाद्यपिशरीरघटभेदेनानेकमे
 व आश्रितंस्वकारणमाश्रितंबुद्ध्यादि
 कार्यं अभेदेपिहिकयंचिद्वेवविवक्ष
 याश्रयाश्रयिभावोयथेहवनेतिलकाइ
 लुक्तं लिंगं प्रधानस्य यथावैतेतुद्धा
 दयः प्रधानस्यलिंगंतथोपरिष्ठादृश्य
 ति प्रधानंतुनप्रधानस्यलिंगंपुरुषस्य
 लिंगंभवयीतिभावः अवयवानाम
 वयवोमिश्रणसंयोगइतियावत् अत्र
 त्तिपूर्विकाप्राप्तिःसंयोगत्तेनसहवर्तते

इति सावयवं तथाहि यथि व्यादयः
रस्य रंसंयुज्यंते एवमन्येपि ननु प्रधान
स्य बुद्ध्यादिभिः संयोगस्तादात्म्यात् ना
यिसत्तरजस्तमसां परस्परसंयोगः अप्राप्ते
रभावात् परतंत्रं बुद्ध्याहि स्वकार्ये हंका
रे जनयितव्ये प्रकृत्या पूरेऽप्येक्षते अन्य
था सीणासतीना लमहंकारं जनयितुमिति
स्थितिः एवमहंकारादिभिरपि स्वकार्यं
जनन इति सर्वैः स्वकार्ये प्रकृत्या पूरमपेक्ष
ते तेन प्रकृतिं यगमपेक्षमाणं स्वकार्यो
य जनने परतंत्रं व्यक्तं विपरीतमव्यक्तं च
क्तात् अहेतुमनित्यं व्यापि निश्चीयं
यद्यप्यव्यक्तस्यास्ति परिणामलक्षणा कि

३०
३०

यातथापिपरिस्पंदोनास्ति एकमना।
श्रितं अलिगमनवयवंस्वतंत्रमव्यक्तं
तदनेनप्रबंधेनव्यक्ताव्यक्तयोर्वैधर्म्यमु
क्तं संप्रतितयोः साधर्म्यपुरुषाच्चवैधा
र्म्यमाह त्रिगुणमविवेकिविषयः सामा
न्यमचेतनं प्रसवधर्मि व्यक्तं तथा प्र
धानंतद्वियरीतस्तथाचपुमान् ११

त्रिगुणं त्रयो गुणाः सुखदुःखमोह
अस्येति त्रिगुणं तदनेन सुखादीनामा
त्मगुणत्वं य एभिमतमपाकृतं अवि
वेकियथाप्रधानं न सतो विविच्यते ए
वं महदादयोऽपि न प्रधानाद्विविच्यंते
तदात्मकत्वात् अथवासंभूयकारि

३०

ताविवेकः नहि किंचिदेकं पर्याप्तं स्वका
र्ये अपितु संभूय तत्र नैकस्मात्कस्यचि
केनचित्संभवदति यत्ताहुर्विज्ञानमेव
हर्षविषादमोहशब्दाद्याकारं न युनरितो
न्यस्तद्वर्मेति तान्प्रत्याह विषय इति वि
षयोग्राह्यो विज्ञानाद्वहिरिति यावत्
अतएव सामान्यं साधारणं घटादिवत्
अनेकयुरुषैर्गृहीतमिति यावत् किं
नाकारत्वे त्वसाधारण्याद्विज्ञानानां वृत्ति
रूपाणां तेऽप्यसाधारणाः स्युः विज्ञानं य
थापरेण न गृह्यते परबुद्धेरप्रत्यक्षता
दित्यभिप्रायः तथाच नर्तकीभ्रूलतां
गेण कस्मिन् बहूनां प्रतिसंधानं युक्तं

अन्यथातन्नस्यादितिभावः अचेतनं
 सर्वेणवप्रधानबुद्ध्यादयोचेतनाः न
 तुवैनाशिकवच्चैतन्यबुद्धेरित्यर्थः प्रस
 वधर्मिप्रसवरूपो धर्मोयः सो स्यास्तीति
 प्रसवधर्मिप्रसवधर्मेतिवक्तव्यमत्रार्थी
 यः प्रसवधर्मस्यनित्ययोगमाख्यातुं स
 रूपविरूपपरिणामाभ्यानकदाचिद।
 यिवियुज्यतद्रात्यर्थः व्यक्तवृत्तमव्यक्ते
 तिदिशति यथाव्यक्तंतथाप्रधानंता
 म्यावैधर्म्ययुरुषस्याह तद्विपरीतः पु
 मान् स्यादेतत् अहेतुमत्वनित्यत्वा
 दिप्रधानसाधर्म्यमस्तियुरुषस्य एवम
 नेकत्वं व्यक्तसाधर्म्यतत्कथमुच्यतेतद्वि

परीतः पुमानित्यत आह तथाच चकारो
प्यर्थः यद्यप्यहेतुमत्वादिसाधर्म्यतथा
प्यत्रैगुण्यादिवैपरीत्यमस्यस्येत्यर्थः
त्रिगुणमित्युक्तं तत्र के ते त्रयो गुणाः
किंच तदुपलक्षणमित्यत आह प्रीत्य
प्रीतिविषयात्मकाः प्रकाशप्रवृत्तिनिय
मायाः अन्योन्याभिभवाश्रयजनन
मिथुनवृत्तयश्च गुणाः १२ गुणाः
इति यथार्थाः सत्त्वं लघुप्रकाशकमि
त्यत्र च सत्त्वादयः क्रमेण निर्देश्यंते
तदनागतावेक्षणेन तत्र युक्त्या वीत्यादी
नां यथासंख्यवेदितव्या तदुक्तं भवति
प्रीतिः सुखप्रीत्यात्मकः सत्वगुणः अ

प्रीतिर्दुःखं अप्रीत्यात्मकोरजोगुणः वि
 षादो मोहः विषादात्मकस्तमोगुण इति
 ये तु मन्यन्ते प्रीतिर्दुःखाभावान्नातिरि
 च्यते एवं दुःखमपि न प्रीत्यभावादन्यदि
 ति। तान्प्रत्यात्मग्रहणं नेतरेतराभावाः
 सुखादयोऽपि तु भावाः अतः शब्दस्य भा
 ववचनत्वात् प्रीतिरन्तर्भावावयस्य स
 प्रीत्यात्मा एव मन्यदपि व्याख्येयं भा
 वरूपता चैषा मनुभवसिद्धा परस्पर
 भावात्मकत्वे तु परस्परश्रयाय तैरेक
 स्यात्पसिद्धेरुभयासिद्धिरिति भावः स्व
 रूपमेषामुक्ताप्रयोजनमाह प्रका
 शप्रवृत्तिनियमार्थः अत्रापियथा

संख्यमेव रजः प्रवर्तकत्वात्सर्वत्र लघु
सत्त्वं प्रवर्तयेत् यदि तमसा गुरुणान
नियम्येत तमो नियतं तु क्वचिदेव प्रवर्तय
तीति भवति तमो नियमार्थं प्रयोजनमु
क्ता क्रिया माह अन्योन्याभिभवाश्रय
जननमिथुनवृत्तयश्च वृत्तिः क्रिया सा च
प्रत्येकमभिसंबध्यते अन्योन्याभिभववृ
त्तयः एवामन्यतमेनार्थवशाद्बुद्धतेना
न्यतममभिभूयते तथाहि सत्त्वरजस्त
मसीमभिभूयशांतात्मनो वृत्तिप्रतिल
भते एवं रजः सत्त्वतमसी अभिभूयघो
रा एवं तमः सत्वरजसी अभिभूयमूढा
मिति अन्योन्याश्रयवृत्तयः यद्यप्य

३३
३३

धारधेयभावेननायमर्थो घटते तथा
पियद्वेषेक्षयायस्यक्रियासतस्याश्रयः
तथाहि सत्त्वं प्रवृत्तिनियमावाश्रित्यरज
त्तमसोः प्रकाशेनोपकरोति रजः प्रका
शं नियमावाश्रित्य प्रवृत्त्येतरयोः तमः प्रका
शं प्रवृत्ती आश्रित्य नियमेनेतरयोरिति
अन्योन्यजननप्रवृत्तयः अन्यतमोन्य
तमं जनयति जननं च यरिणामः सचगु
णानां सहस्ररूपः अतएव न हेतुमत्त्वं
तत्त्वात्तरस्य हेतोरभावात् नाप्यनित्यत्वं
तत्त्वांतरे लयाभावात् अन्योन्यमिथु
नवृत्तयः अन्योन्यसहचराः अविनि
र्भागवृत्तय इति यावत् चः समुच्चये

३३

भवतिचात्रागमः अन्योन्यमिथुनाः सर्वे
सर्वेसर्वत्रगामिनः रजसोमिथुनंसत्वं
सत्त्वस्यमिथुनंरजः १ तमसश्चा
पिमिथुनेतेसत्त्वरजसीउभे उभयोः सं
त्वरजसोर्मिथुनंतमउच्यते २
नैषामादिः संप्रयोगोवियोगश्चोपल
भ्यतइति प्रकाशप्रवृत्तिनियमार्थाद्
स्युक्तं तत्रकेतेदृश्यंभूताः कुतश्चेत्यतआ
ह सत्त्वंलघुप्रकाशकमिष्टमुपष्टंभ
कंचलंचरजः गुरुवरणकमेवतमः प्र
दीपवच्चार्थतोवृत्तिः १३ स
त्त्वमेवलघुप्रकाशकमिष्टंसांख्याचार्यैः
तत्रकार्योद्गमनेहेतुर्धर्मोलाघवंगोस

प्रतिद्वंद्वियतो गेरुर्द्वज्वलनं भवति तदे
 वलाघवं कस्यचित्तिर्य्यगमनहेतुर्यथा
 वायोः एवं करणानां वृत्तिर्यदुत्पत्तेहेतुर्लो
 धवं गुरुत्वे हि मंदानि स्युरिति सत्वस्य प्र
 काशकत्वमुक्तं सत्वतमसी स्वयमक्रिय
 तथा स्वकार्यवृत्तिं प्रत्यवसीदंती रजसो
 पश्येते अवसादान्प्रच्याव्य स्वकार्ये
 उत्साहं प्रपलं कार्येति तदिदमुक्तमुपलं
 भकं रज इति कस्मादित्यत उक्तं चलमि
 ति तदनेन रजसः प्रवृत्त्यर्थत्वं दर्शितं
 रजस्तु चल तथापरितस्त्रे गुण्यं चाल
 येत् गुरुणा आवृण्वता च तमसा तत्र
 तत्र प्रवृत्तिप्रतिबंधकेन क्वचिदेव प्रव

स्यतइति ततस्ततोव्यावृत्त्यातमोनिया
मकमुक्तंगुरुवरणकमेवतमैइति एव
कारः प्रत्येकंभिन्नक्रमः संवध्यते सत्त्व
मेवरजएवतमएवेति ननुचयरस्यरवि
रोधशीलागुणाः सुंदोयसुंदवत्यरस्यरंध्वे
संतइत्येवमुक्तं प्रागेवत्वेषामेकक्रियाक
र्तृतेत्यतआह प्रदीपवच्चार्थतोदृतिः
दृष्टमेतद्यथावर्तितैलेअनलविरोधि
नीअथचमिलितेसहानलेनरूपप्रका
शलक्षणकार्यंकुरुतः यथाचवातपित्त
श्लेष्माणः परस्परविरोधिनः शरीरधा
रणलक्षणकार्यकारिणः एवंसत्वरजस्त
मांसिमिथोविरुद्धान्यप्यनुवर्त्यंतिचस्व

३५॥
३५

कार्यकरिष्यति च अर्थत इति पुरुषार्थ
त इति यावत् यथा वक्ष्यति पुरुषा
र्थ एव हेतुर्न केनचित् कार्यते करणमि
ति अत्र च सुखदुःखमोहाः परस्परवि
रोधिनः स्वस्वानुरूप्याणि सुखदुःखमो
हात्मकान्येव निमित्तानि काल्पयन्ति ते
षां च परस्परमभिभाष्याभिभावकभा
वान्नानात्वं तद्यथा एकैव स्त्रीरूप्यो
वनकुलशीलसपन्ना स्वामिनं प्रति सु
खाकरोति तत्कस्य हेतोः स्वामिनं प्रति
तस्याः सुखरूपसमुद्रवात् सैव स्त्री
यलीर्दुःखाकरोति तत्कस्य हेतोः ताः
प्रति तस्यादुःखरूपसमुद्रवात् एवं

३६

पुरुषांतरंतामविंदत्तौवमोहयतितत्कस्य
हेतोःतत्तत्तस्यामोहूरुयसमुद्रवात्
अनयाचस्त्रियासर्वभावाव्याख्या
ताःतत्रयत्सुखहेतुस्तत्सुखात्मकंसत्वं
यदुःखहेतुस्तदुःखात्मकंरजःयन्मो
हहेतुस्तन्मोहात्मकंतमः सुखप्रकाश
लाघवानांलेकस्मिन् युगयदुद्रताववि
रोधःसहदर्शनात् तस्मात्सुखदुःख
मोहैरिवविरोधिभिरविरोधिभिरेकैक
गुणवृत्तिभिःसुखप्रकाशलाघवैर्नमिमि
तभेदाउत्थीयते एवंदुःखायष्टंभका
लप्रवर्तकत्वेरेवंमोहगुरुत्ववरणत्वेरि
तिसिद्धंनैगुण्यमिति स्यादेतदनुभूय

३६
३६

मानेषु यथि व्यादिषु भवसिद्धा भवं त्ववि
वेकित्वाद्यः येषु नः सत्त्वादयो नानुभव
यथ मधिरोहंति तेषां कुतस्त्यमविवेकि
त्वं विषयत्वं सामान्यत्वमचेतनत्वं प्रसव
धर्मित्वं चैतत् आह अविवेक्यादेः सिद्धि
स्त्रै गुण्यात् द्विपर्यवेभावात् कारणगु
णात्मकत्वात् कार्यस्यात् व्यक्तमपि सिद्धं

१४ अविवेक्यादेः सिद्धिः

अविवेकित्वमविवेकि यथाद्येकयोर्द्वि
वचनैकवचने इत्यत्र द्वित्वेकत्वयोरिति
अन्यथाद्येके धितिस्यादिति कुतः पु
नरविवेकित्वादेः सिद्धिरित्यत आह त्रै
गुण्यात् यद्यत्सुखदुःखमोहात्मकं

३६

दविवेक्यादियोगि यथेदमनुभूयमानं
व्यक्तमिति स्फुटत्वादन्वयोनोक्तः व्यति
रेकमाह तद्वियर्थयेभावात् अविवेक्या
दिवियर्थयेयुरुषेनैगुण्याभावात् अथवा
व्यक्ताव्यक्तेयक्षीकृत्यान्वयानावेनावीत
एव हेतुस्त्रैगुण्यादिति वक्तव्यः स्यादेत
त् अव्यक्तसिद्धौ सत्यात्स्याविवेकि
त्वादयो धर्मोऽसिद्ध्यति अव्यक्तमेव तद्वा
यिनसिद्ध्यति तत्कथमविवेकित्वादिसिद्धि
रित्यत आह कारणगुणात्मकत्वात्का
र्यस्याव्यक्तमपिसिद्धं अयमभिसंधिः
कार्येहिकारणगुणात्मकं दृष्टं यथा तं
त्वादिगुणात्मकं यदादि तथामहदादि

३७
३७

लक्षणेनाविकार्येण सुखदुःखमोहरूपे
ण स्वकारणगत सुखदुःखमोहात्मना भ
वितव्यं तथा च तत्कारणं सुखदुःखमो
हात्मकं प्रधानमव्यक्तं सिद्धं भवतीति
स्यादेतत् व्यक्तादव्यक्तमुत्पद्यत इति क
ण भक्षाक्षचरणतनयाः परमाणवो हि
व्यक्तास्ते द्व्यणुकादिक्रमेण दृष्टिव्यादि
लक्षणं कार्यं व्यक्तमारभ्यते दृष्टिव्या
दियुचकारणगुणक्रमेण रूपधृत्य
तिः तस्माद्व्यक्ताद्व्यक्तस्य तद्गुणस्या
चोत्पत्तेः कृतमदृष्टचरेणाऽव्यक्तेने
त्यत आह भेदानां परिमाणात्मन
याच्छक्तितः प्रवृत्तेश्च कारणकार्य

३७

विभागाद्विभागाद्वैश्वरूप्यस्य १५

भेदानां विशेषाणां महदादीनां
भूम्येतानां कार्याणां कारणं मूलकारण
मस्य व्यक्तं कुतः कारणकार्यविभागाद्वै
विभागाद्वैश्वरूप्यस्य कारणे सत्का
र्यमिति स्थितं तथा च यथा कूर्मशरीरे
संत्येवांगानि निश्चरन्ति विभज्यन्ते इदं कू
र्मशरीरमेतान्यस्यांगानीति एवं निवि
शमानानि तस्मिन् व्यक्ती भवन्ति एवं
कारणान्मृत्पिंडाद्वैमपिंडाद्वा कार्याणि
घटकुंडलमुकुटादीनि संत्येवाविर्भवन्ति
विभज्यन्ते तथा संत्येव च यथिव्यादि निका
रणात्तन्मात्राद्वा विर्भवन्ति विभज्यन्ते

३८

३४

संसेवतन्मात्राण्यहंकारात्कारणात् सं
सेवाहंकारः कारणान्महतः सन्नेवच
महान्तरमाव्यक्तादिति सोऽयंकारणा
त्तरमाव्यक्तात्साक्षात्सारं पर्येणान्वित
स्यविश्वस्यकार्यकलापस्यविभागः अति
सर्गेतुमृत्सिद्धं हेमपिडंवाघटवुंउलमुकु
टादयोनिविशंतोऽव्यक्तीभवन्ति तत्कार
णरूपमेवानभिद्यक्तंकार्यमपेक्ष्याव्य
क्तंभवति एवंष्टयिव्यादयस्तन्मात्रा
णिविशंतः स्वापेक्षयातन्मात्राण्यव्यक्त
यन्ति एवंतन्मात्राण्यहंकारंविशन्तिअ
हंकारमव्यक्तयन्ति एवमहंकारोमहो
तमाविशन्महोतमव्यक्तयति महान्

३८

प्रकृतिस्कारणं विशन् प्रकृतिमव्यक्त
यति प्रकृतेस्तनक्वचिन्निवेशइति
सासर्वकार्याणामव्यक्तमेव सोऽयमविभा
गः प्रकृतौ वैश्वरूप्यस्य नानारूपस्य का
र्यस्य स्वार्थिकः व्यज् तस्मात्कारणे कार्य
स्य सततविविधविभागाभ्यामव्यक्तं का
रणमस्तीति इतश्चाव्यक्तमस्तीत्याह
शक्तिः प्रवृत्तेश्च कारणशक्तिः कार्यं
प्रवर्तते इति सिद्धं अशक्ताकारणात्का
र्यानुसृतेः शक्तिश्च कारणगतानका
र्यस्याव्यक्तत्वादन्यानहिसत्कार्ययक्षेका
र्यस्याव्यक्तताया अन्यस्याशक्तावस्ति
प्रमाणं अयमेव हि सिकताभ्युत्तिह्य

३९
३५

नां वैलोयादानां नानाभेदो यदेते चेव तैलम
स्त्यनागतावस्थं न सिकृता सिति स्यादे
तत् शक्तिः प्रवृत्तिः प्रवृत्तिः कारण
कार्यविभागाविभागौ च महतरावयर
माव्यक्तत्वं साधयिष्यत इति कृतं ततः य
रेणाव्यक्तेनेत्यत आह परिमाणात्
परिमितत्वादव्यापित्वादिति यावत् विवा
दाध्यासितामहदादिभेदा अव्यक्तकार
णत्वं ततः परिमितत्वात् घटादिवत् घटा
दयोऽपि परिमिता मृदा अव्यक्तकारणका
दृष्टाः उक्तमेतद्यथा कार्यस्याव्यक्तावस्था
कारणमेवेति यन्महतरावयरमा
व्यक्तं ततः परतराव्यक्तकल्पनायोऽप्र

३९

माणाभावात् इतश्चविवादाध्यासिताभे
दाअव्यक्तकारणवंतः समन्वयात् भिन्ना
नांसरूपतासमन्वयः सुखदुःखमोहस
मनिताहिवुद्धादयोध्यवसायादिलक्षणा
ः प्रतीयन्तेयानिचयद्रूपसमनुगतानितानि
चतत्त्वभावाव्यक्तकारणानियथामृद्धेमपि
उसमनुगताः कुण्डलमुकुटादयोमृद्धेमपि
डाव्यक्तकारणकादृष्टादितिकारणमस्या
व्यक्तंभेदानामितिसिद्धं अव्यक्तंसाधयि
त्वास्यप्रवृत्तिप्रकारमाह कारणमस्यव्य
क्तंप्रवर्ततेत्रिगुणतः समुद्रयाच्च परिणा
मक्तःसलिलवत्प्रतिगुणाश्रयविशेषात्
१६ प्रतिसर्गावस्थार्यासत्वंर

जस्तमश्चसदृशयिरिणामानिमवन्ति य
 रिणामस्वभावकाहिगुणाः नाप्ययि
 णम्यक्षणमप्यवतिष्ठन्तो तस्मात्सत्त्वं स
 त्वरूपतयारजोरजोरूपतया तमस्तमो
 रूपतया प्रतिसर्गावस्थायाः। मयि प्रवर्त
 ते तदिदमुक्तं त्रिगुणतः प्रवृत्त्यंतरमाह
 समुदयाच्च समेत्योदयः समुदयः सम
 वायः सच गुणानां न गुणप्रधानभावम
 तरेण संभवति न च गुणप्रधानभावो।
 वैषम्यं विना न च वैषम्यमुपमर्दोपमर्द
 कभावाद्दत्त इति महदादिभावेन प्रवृत्तिर्द्वि
 तीया स्यादेतत् कथमेकरूपाणां गु
 णानामेकरूपा प्रवृत्तिरित्युक्त आह

परिणामतःसलिलवत् यथाहिवारिद
विमुक्तमुदकमेकरसमपिततद्भूविकारना
लिकेरतालतालीक्लित्तिरक्लित्तिंदुका
मलकप्राचीनामलककिंयाककपित्यक्
लरसतयापरिणमन्मधुराम्ललवणतिक्त
कषायकटुकतयाविकल्प्यते प्रतिप्रति
गुणाश्रयविशेषादिति एकैकगुणाश्र
येण्योविशेषस्तस्मादित्यर्थः येतुनौ
ष्टिकाअव्यक्तंवामहांतंवाऽहंकारंवाइं
द्रियाणिवाभूतानिवात्मानमभिमन्यमा
नास्तान्येवोपासतेतान्प्रत्याह संघा
तपरार्थत्वान्निगुणादिविपर्ययादधि
ष्ठानात् पुरुषोस्तिभोक्तृभावावाकैव

ल्यार्थे प्रवृत्तेश्च १७ पुरुषोऽस्य व्य
 क्तादेर्व्यतिरिक्तः कुतः संघावपरार्थत्वा
 त् अव्यक्तमहदहंकारादयः परार्थः
 संघातत्वात् छयनासनाभ्यंगादिवत् सुख
 दुःखमोहात्मकतयाऽव्यक्तादयः सर्वे सं
 घाताः स्यादेतत् शयनासनादयः
 संघाताः संहतशरीराद्यर्थोद्दृष्टानत्वात्मा
 नप्रतिपरार्थः तस्मात्संघातांतरमेव ग
 मयेयुर्न त्वसंहतमात्मानमित्यत आह
 त्रिगुणादिविपर्ययात् अयमभिप्रायः
 यः संघातांतरं र्थत्वेहितस्यापि संघात
 तातेनापि त्रिगुणादिसंघातांतरार्थेन
 भवितव्यं एवेत्यनवस्था स्यात् न च व्य

वस्यायां सत्यामव्यवस्थायुक्ता कल्पना
गौरवप्रसंगात् न च यामस्माभिः तस्माद्
नवस्थाभिर्यास्याऽसंघातत्वमिच्छतां त्रिगु
णवत्त्वं विवेकित्वमवित्वमविषयत्वमसामान्य
त्वं चेतनत्वमप्रसवधर्मित्वं चाभ्युपेत
यं त्रिगुणत्वादयो हि धर्मोऽसंहतत्वेन
व्याप्ताः तत्संहतत्वमस्मिन्परे व्यावर्तमानं
न त्रैगुण्यादिव्यावर्तयति ब्राह्मणत्वमिव
व्यावर्तमानं कठत्वादिव्यावर्तयति तस्मा
दाचार्येण त्रिगुणादिविपर्ययादिति व
दताऽसंहतः परो विवक्षितः स चात्मेति सि
द्धं इतश्च पुरुषोऽस्ति अधिष्ठानात्
त्रिगुणात्मकानामधिधीयमानत्वात्

यद्यत्सुखदुःखमोहात्मकं तत्सर्वयरे
 णाधिष्ठीयमानंदं यथारथादियं
 त्रादिभिः सुखदुःखमोहात्मकं चेदं
 बुद्ध्यादितस्मादेतदपियरेणाधिष्ठ
 यं सचपरस्त्रैगुण्यादन्यआत्मेति
 इतश्चास्ति पुरुषो भोक्तृभावात् भोक्तृ
 भावे न भोग्ये सुखदुःखेऽयलक्षयति
 भोग्ये हि सुखेऽनुकूलप्रतिकूलवे
 दनीये प्रत्यात्ममनुभूयेते तेनानयोर
 नुकूलनीयेन प्रतिकूलनीयेन च केनचि
 दप्यन्येन भवितव्यं न चानुकूलनीयाः
 प्रतिकूलनीया वा बुद्ध्यादयः तेषां सु
 खार्धमकलेन स्वात्मनि वृत्तिविरोधा

त तस्माद्योसुखाद्यात्मानुकूलनीयः प्र
तिकूलनीयोवासआत्मेति अन्येत्वाहुः
भोग्यादृश्याबुद्ध्यादयः नचदृष्टारमंतरे
णदृश्यतायुक्तातेषां तस्मादस्तिदृष्टादृश्य
बुद्ध्यातिरिक्तः सचात्मेतिभोक्तृभावात्
दृष्टृभावात् दृश्येनद्रष्टुरनुमानादित्यर्थः
दृश्यत्वंचबुद्ध्यादीनांसुखाद्यात्मकतयाच
धियादिवदनुमितं इतश्चास्तिपुरुषइत्या
ह कैवल्यार्थेप्रवृत्तेश्च शास्त्राणांचम
हर्षीणांचदिव्यलोचनानां कैवल्यंचासं
तिकदुःखत्रयप्रशमलक्षणं तत्तुनबुद्ध्या
दीनांसंभवति तेहिदुःखाद्यात्मकाःक
थंस्वभावाद्द्वियोजयितुंशक्यते तदिति

रिक्तस्य त्वात्मनस्ततो वियोगः शक्यसंया
 दः तस्मात्कैवल्यार्थं प्रवृत्तेरागमानां महा
 धिर्याचास्ति बुद्ध्या धतिरिक्त आत्मेति सिद्धं
 तदेवं पुरुषास्तित्संयाधसर्किसर्वशरी
 रे श्वेकः किमनेको वा प्रतिक्षेत्रमिति संश
 येतस्य प्रतिक्षेत्रमनेकत्वमुपयादायति
 जननमरणकरणानां प्रतिनियमादयु
 गयत्प्रवृत्तेश्च पुरुषबहुत्वं सिद्धं त्रैगुण्या
 वियर्ययाच्चैव १८ पुरुषबहुत्वं सिद्धं क
 स्मात् जननमरणकरणानां प्रतिनिय
 मात् निकायविशिष्टाभिरपूर्वाभिर्देहो
 द्रियमनोहंकारबुद्धिवेदनाभिः पुरुष
 स्याभिसंबंधोजन्मनतु पुरुषस्य परिणा

मः तस्यापरिणामित्वात्तेषामेव च देहीदीना
मुपात्तानां परित्यागो मरणं न त्वात्मनो विनाशः
तस्य कूटस्थस्य नित्यत्वात् करणानि बु
द्ध्यादीनि त्रयोदशतेषां जननमरणकर
णानां प्रतियोगो व्यवस्था सा खल्वियं सर्व
शरीरे द्वेकस्मिन् पुरुषे नोपपद्यते तदा ख
ल्वेकस्मिन् जायमाने सर्व एव जायेरन्म्रिय
माणे सर्व एव म्रियेरन् अंधादेवैकस्मिन्स
र्व एवांधादयः विचिंत्ये चैकस्मिन्सर्व एव वि
चिन्ताः स्युरित्यवस्था स्यात् प्रतिक्षेत्रंतु
पुरुषभेदे भवति व्यवस्था न चैकस्यापि पु
रुषस्य देहोपधानभेदाद्व्यवस्थेति युक्तं
प्राणिस्तनाद्युपाधिभेदेनापि जन्ममरणा

दिव्यवस्थाप्रसंगात् नहि पाणौ हृक्के जाते
 वास्तनादौ महस्यव्यवेयुवतिर्जाता वामृता
 वा भवतीति इतश्च प्रतिक्षेत्रं पुरुषभेदइत्या
 ह अयुगयत्प्रवृत्तेश्च प्रवृत्तिश्च प्रयत्न
 क्षणाय घष्प्यंतः करणवर्तिनी तथापि
 पुरुष उच्यते तथा च तस्मिन्नेकत्रश
 रोरे प्रयतमाने स एव सर्वशरीरेष्वेक इति
 सर्वः प्रयतेत ततश्च सर्वाण्येव शरीरा
 णि युगयच्चलेयुः नानात्वयं न होष इति
 इतश्च पुरुषभेदइत्याह त्रैगुण्यविय
 र्ययाच्चैव एवकारेभिन्नक्रमः सिद्धमि
 त्स्यानंतरं द्रष्टव्यः सिद्धमेव नासिद्धं
 त्रयो गुणास्त्रैगुण्यंतस्य वियर्ययोऽस्य

थात्वं केचित्सलुसतनिकायाः सत्वबहुलाः
यथोर्द्ध्वोत्तमः केचिद्रजोबहुलायथाम
नुष्याः केचित्तमोबहुलायथातिर्योयोनयः
सोयमीदृशस्त्रैगुण्यविवर्त्योऽन्यथाभाव
स्तेषुतेषुसतनिकायेषुनभवेद्यद्येकः पुरुषः
स्यात् भेदेत्यमरोषदति एवंपुरुषबहुत्वं
प्रसाध्यविवेकज्ञानोपयोगितयातस्यधर्मा
नाह तस्माच्चविवर्त्यासातिर्द्ध्वसाक्षित्वमस्य
पुरुषस्य केवल्यमाध्यस्थ्यदृष्टत्वमकर्तृ
भावश्च १९ तस्माच्चेतिचः पु
रुषबहुत्वेनसहधर्मोतराणिसमुच्चिनोति
अस्मात् विवर्त्यासादित्युक्तेत्रैगुण्यवि
वर्त्यासादित्यनंतरोक्तं संवध्येत अत

४५
५५

स्तन्निगसायतस्मादित्युक्तं अनंतरोक्तं।
हिसन्निधानादिदमोविषयोविप्रकृष्टं चत
ददति विप्रकृष्टं त्रिगुणमविवेकिदस्या
दिसंवध्यते तस्मात्त्रिगुणत्वादेर्योविष
योमः पुरुषस्य अत्रिगुणत्वं विवेकित्वम
विषयत्वमसाधारणत्वं चेतनत्वमप्रसवध
र्मित्वं च तत्र चेतनत्वाविषयत्वेन च साक्षि
त्वदृष्टत्वे दर्शिते चेतनो हि दृष्टा भवति नाचे
तनः साक्षी च दर्शितविषयो भवति यस्मै
प्रदर्श्यते विषयः स साक्षी यथा लोके र्थि
प्रत्यर्थिनौ विवादविषयं साक्षिणे दर्शय
तः एवं प्रकृतिरपि स्वचरितं विषयं पुरु
षाय दर्शयतीति पुरुषः साक्षी न चाचे

४५

तनोविषयोवा शकोविषयं दर्शयितुमिति
चैतन्यादविषयाच्चभवतिसाक्षी अतएवदृश
यिभवति अत्रैगुण्याच्चास्यकैवल्यं आत्यं
तिकदुःखत्रयाभावः कैवल्यं तच्चतस्यसा
भाविकादेवात्रैगुण्यात्तुखदुःखमोहररहि
तत्वात्सिद्धं अतएवात्रैगुण्यात्साध्यस्यसु
खीहिसुखेनतृप्यन्तुः खीचदुःखं द्विषन्न
मध्यस्थोभवति तदुभयरहितसूत्रमध्य
स्थस्युदासीनइतिचव्याख्यायेते विवेकि
त्वाच्चासाधारणादं प्रसवधर्मित्वाच्चाकर्तृत्वे
सिद्धं स्यादेतत् प्रमाणेनकर्तृव्यमर्थमवग
म्यचेतनोहंचिकीर्षन्करोमीति कृतिकृत्यैव
योः सामानाधिकरण्यमनुभवसिद्धं तद

स्मिन्मतेनावकल्प्यते चेतनस्याकर्तृत्वात्
कर्तृश्चाचेतन्यादित्यत आह तस्मात्तत्सं
योगादचेतनं चेननावदिवलिंगं गुण
कर्तृत्वे च तथा कर्तृवैव भवत्युदासीनः

२० यतश्चेतन्यकर्तृत्वेभिन्नाधिक
रणयुक्तिः सिद्धेतस्माद्वातिरियमित्यर्थः
लिंगं महदादिसूक्ष्मपर्यंतं वक्ष्यति भ्रा
ति वीजंतत्संयोगस्तत्तन्निधानं अति
रेहितार्थमन्यत्तत्संयोगादित्युक्तं नचभि
न्नयोः संयोगोपेक्षां विना नचेयमुप
कार्योपकारकभावं विनेत्यपेक्षाहेतु
मुपकारमाह पुरुषस्य दर्शनार्थकै
त्यर्थेतथा प्रधानस्य पंग्वंधवदुभयो

रपिसंयोगस्तत्कृतःसर्गः २९ प्रधानस्य
तिकर्मणिषष्टी प्रधानस्यसर्वकारण।
स्यदर्शनं पुरुषेण तदर्थं तदनेन भोग्या
ता प्रधानस्य दर्शिता ततश्च भोग्यं प्रधा
नं भोक्तारमन्तरेण न भवतीति युक्ता भो
क्तृपेक्षा पुरुषस्यापेक्षा दर्शयति पु
रुषस्य च कैवल्यार्थं तथा भोग्येन हि प्रा
धानेन संनिन्नः पुरुषः तद्गतं दुःखत्रयं सा
त्मन्यभिमत्यभांनः कैवल्यं प्रार्थयते त
च्च सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिनिबंधनं न
च सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिः प्रधानमन्त
रेणेति कैवल्यार्थं पुरुषः प्रधानमपेक्ष
ते अनादित्वाच्च संयोगपरं परयाभो

४७
५७

गायसंयुक्तोपिकैवल्याययुनः संयुज्यत
तद्रित्युक्तं ननुभवत्वनयोः संयोगोमह
दादिसर्गस्तु कुतस्त्यदित्यत आह तत्क
तः सर्ग इति संयोगो हि न महदादिसर्ग
मंतरेण भोगाय कैवल्याय च पर्याप्त इति
संयोग एव भोगाय वर्गार्थे सर्गं करोतीत्य
र्थः सर्गक्रममहा प्रकृतेर्महोस्ततो
हंकारस्तस्माद्गणश्च षोडशकः तस्मा
दपि षोडशकासं च भ्यः यंच भूतानि

२२ प्रकृतिरव्यक्तं महदहं
कारौ वक्ष्यमाणलक्षणौ एकादशेन्द्रि
याणि वक्ष्यमाणानि यंच तन्मात्राणि च
सोयं षोडशसंख्यापरिमितो गणः षोड

४७

शकः तस्मादपि षोडशकदयकृष्टेभ्यः
पंचतन्मात्रेभ्यः पंचभूतान्याकाशादीनि
तत्र शब्दतन्मात्रादाकाशशब्दगुणं शब्द
तन्मात्रसहितात्स्पर्शतन्मात्राद्वायुः श
ब्दस्पर्शगुणः शब्दस्पर्शसहिताद्रूपन्मा
त्रात्तेजः शब्दस्पर्शरूपगुणं शब्दस्पर्श
रूपतन्मात्रसहिताद्रसतन्मात्रादायः श
ब्दस्पर्शरूपरसगुणः शब्दस्पर्शरूपरस
तन्मात्रसहिताद्रंधतन्मात्राच्छब्दस्पर्शरूप
रसगंधगुणाद्यथिवीजायतद्रत्यर्थः
अव्यक्तं सामान्यतोलक्षितं तद्वियरीत
मव्यक्तमित्यनेन विशेषतश्च सत्त्वं लघु
प्रकाशकमित्यादिनाव्यक्तमपि सामा

न्यतो लक्षितैर्हेतुमदित्यादिना संप्रति
 विवेकज्ञानोपयोगितया व्यक्तविशेषं
 बुद्धिं लक्षयति अध्यवसायो बुद्धिर्धर्मो
 ज्ञानं विरागणेश्वर्यं सात्त्विकमेतद्रूपं
 तामसमस्माद्विपर्यस्तम् २३ अध्य-
 वसायो बुद्धिः क्रिया क्रियावत्तोरभेदवि-
 वक्षया सर्वो व्यवहर्ता आलोच्यमत्वा
 मत्राधिकृत इति अधिमत्यकर्तव्यमेत-
 न्नयेति अध्यवसति ततश्च प्रवर्तत इ-
 तिलोकसिद्धं तत्र यो यं कृतव्यमिति निश्च-
 यश्चितिसन्निधानाद्यप्यन्वैतन्याया
 बुद्धेः सोध्यवसायो बुद्धेरसाधारणोऽपि
 पारसदभेदा बुद्धिः सच बुद्धेर्लक्षणं स

मानासमानजातीयमवच्छेदकत्वात् तदेवं
बुद्धिं लक्षयित्वा विवेकज्ञानोपयोगिनस्तस्या
धर्मोन्मात्तिकतामसानाह धर्मो ज्ञानं विरा
गरोऽर्थसात्त्विकमेतद्रूपं तामसमस्माद्दि
पर्यस्तं धर्मोभ्युदयनिश्चयसहेतुः तत्र याग
दानाद्यनुष्ठानजनितो धर्मोभ्युदयहेतुः अ
र्थयोगानुष्ठानजनितश्च निश्चयसहेतुः
गुणयुरुषान्यतारम्यातिज्ञानं विरागो वै
राग्यरागाभावः तस्य यतमानसंज्ञाव्यति
रेकसंज्ञाएकेंद्रियसंज्ञावशीकारसंज्ञेति
चतस्रः संज्ञाः रागादयः कषायाश्चित्तव
र्तिनस्तेरिन्द्रियाण्यथास्वविषयेषु प्रवर्त्य
ते तन्माप्रवर्तिषितविषयेष्विन्द्रियाणी

तितत्परिवाचनापारंभः प्रयत्नोयतमान
 संज्ञा परिवाचनेचानुशीयमानेकेचि
 कषायाः पक्काः पश्यन्तेचकेचित्तत्त्रैवं
 पूर्वापरीभावेसतियक्ष्यमाणेभ्यः कषाये
 भ्यः पक्कानांम्यतिरेकेणावधारणम्यति
 रेकसंज्ञा इन्द्रियप्रवृत्तसमर्थतयापक्का
 नामौत्सुक्यमात्रेणमनसिभ्यवस्यापनमे
 केन्द्रियसंज्ञा औत्सुक्यमात्रस्यापिनिवृ
 त्तिरुपस्थितेष्वपिदृष्टानुश्रविकविषये
 युयांसंज्ञानयासराचीनामावशीकारसं
 ज्ञा यामत्रभगवान्यतजलिर्वर्णयोचका
 र दृष्टानुश्रविकविषयवितृष्णस्यव
 शीकारसंज्ञावैरण्यमिति सायंबुद्धिध

विरागइति ऐश्वर्यमपिवुद्धिधर्मोयतोऽणि
मादिप्रादुर्भावः तत्राणिमाभवत्यणुःशि
लामपिप्रविशति लघिमा लघुर्भवति य
तः सूर्यमरीचीनालंब्य सूर्यलोकं याति रग
रिमागुरुर्भवति महिमायतो महान्भवति
प्राप्तिरंगुल्यग्रेण स्पृशति चंद्रमसं प्राका
म्यमिच्छानभिधातः यतोभूमावुन्मज्ज
ति निमज्जति च यथोदके वशित्वं भूतभौति
कंकशीभवत्यवश्यं ईशित्वं भूतभौति।
कानां प्रभवमुद्भवयानामीष्टे यत्र कामा
वसायित्वं सा सत्यसंकल्पता यथास्य संक।
ल्यो भवति भूतेषु तथैव भूतानि भविष्यान्ते
यानिश्च यानिश्चेतव्यमनुविधीयन्ते योनि

५०
50

नक्तनिश्चेतव्याः पदार्थानि श्रयमिति चत्वा
रः सात्विकाबुद्धिधर्मोः तमसास्ततद्विप
रीताबुद्धिधर्मोः अधर्माज्ञानावेराग्याने
श्रयोभिधानाश्चत्वारदस्यर्थः अहंका
रस्य लक्षणमाह अभिमानोहंकारस्त।
स्मादद्विविधः प्रवर्तते सर्गः एकादशका
श्च गणस्तन्मात्रपंचकश्चैव २४ अभि
मानोहंकारः यत्स्वत्वालोचितं मर्तं च त
त्राहमधिकृतः शक्तः खल्वहमत्रमदर्थ
एवामीविषयामतो नान्योत्राधिकृतः क
श्चिदस्ति अतोहमस्मीतियोभिमानः
सोसाधारणव्यापारत्वादहंकारः तमुप
जीयहिबुद्धिरध्यवस्यतिकर्तव्यमेतन्मये

५०

तितस्यकार्यमेदमाह तस्मादद्विविधः प्रव
र्ततेसर्गः प्रकारद्वयमाह एकादशक
श्वगणः इंद्रियाद्वयः तन्मात्रपंचकश्चैव
द्विविध एवसर्गोहंकारान्तत्वेत्येवका
रेणावधारयति स्यादेतत् अहंकारादे
करूपात्कारणात्कथंजडप्रकाशकौगणो
भवतइत्यत आह सात्विक एकादशकः
प्रवर्ततेवैकृतादहंकारात् भूतादेस्तन्मा
त्रःसतामसस्तैजसादुभयम् २५ ॥
सात्विक एकादशकइति प्रकाशलाघ
वाभ्यामेकादशकइंद्रियगणाः सात्वि
कोवैकृतात्सात्विकादहंकारात्प्रवर्तते
भूतादेस्त्वहंकारात्तामसात्तन्मात्रो गणः

प्रवर्तते कस्मात्त्यतः सतामसः एतदुक्तं
 भवति यद्यप्येकोहंकारस्तथापि गुणभेदे
 द्वाभिभावाभ्यामिन्नं कार्यं करोतीति न
 नुयदिसत्त्वतमोभ्यामेव सर्वकार्यं जन्यते त
 दाकृतमकिंचित्करेण रजसेत्यत आह ते
 जसादुभयं तैजसाद्राजसादुभयं गुणद्वयं
 भवति यद्यपि रजसो न कार्योतरमस्ति त
 थापि सत्त्वतमसौ स्वयमक्रिये समर्थे अपि
 न स्वकार्यं कुरुतः रजस्तु चलतया ते या ते य
 दाचालयति तदा स्वकार्यं कुरुत इति तदु
 भयस्मिन्नपि कार्ये सत्त्वतमसोः क्रियोत्या
 दनद्वारेणास्ति रजसः कारणत्वमिति न व्य
 र्थं रज इति सात्विकमेकादशकमाख्यातुं

बाह्येन्द्रियदशकं तावदाह बुद्धीन्द्रियाणि
चक्षुः श्रोत्रघ्राणरसनत्वगाख्यानि वाक्या
णियादयायूयस्थानिकर्मेन्द्रियाण्याहुः
२६ सात्विकाहंकारेयादन
मिन्द्रियं तच्चद्विविधं बुद्धीन्द्रियकर्मैद्रि
यंच उभयमप्येतदिन्द्रस्यात्मनश्चिह्नत्वा
दिन्द्रियमुच्यते तानिचस्वसंज्ञानिश्चक्षु
रादिभिरुक्तानि तत्रस्वग्रहणलिंगंचक्षुः
शब्दग्रहणलिंगंश्रोत्रं गंधग्रहणलिंगंघ्रा
णं रसग्रहणलिंगंरसनं स्पर्शग्रहणलिं
गंत्वक् वागादीनांकार्येवक्ष्यन्ति एका
दशमिन्द्रियमाह उभयात्मकं तत्रमनः
संकल्पकमिन्द्रियंचसाधर्म्यात् गुणय

५२
५२

रिणामविशेषान्नानात्वं वा ह्यभेदाश्च
२७ एकादशसिंद्रियेषु मध्ये
मनउभयात्मकं बुद्धीद्रियं कर्मेन्द्रियं च चक्षु
रादीनां वागादीनां च मनोधिष्ठितानां स्वस्व
विषयेषु प्रवृत्तेः तदसाधारणेन रूपेण
लक्षयाति संकल्पकमत्र मनः संकल्पे
न रूपेण मनो लक्ष्यते आलोचितमिन्द्रि
येण वस्तिदमिति संसुग्धमिदमेवं नैव मि
तिसाम्यकस्य यत्तिनियम्यदर्शयति विशेष
णविशेष्यभावेन विवेचयतीति यावत्
तदाहुः संसुग्धं वस्तुमात्रं तु प्रागुक्तं
स्य विकल्पकं तत्सामान्यविशेषाभ्यां क
ल्पयंति मनीषिणः १ तथाहि अ

५२

स्तित्वालोचितं ज्ञानं प्रथमं निर्विकल्पकं वा
लभ्यते कादिविज्ञानसदृशं शुद्धवस्तु ज्ञे
२ ततः परं पुनर्वस्तु धर्मे जीत्यादि
भिर्यथा बुद्ध्या कसीयते सापि प्रत्यक्षत्वे
न संमतेति सोऽयं संकल्पलक्षणा व्याप्रा
रोमनसः समाना समानजातीयाभ्यां च व्य
वच्छिन्दन् मनो लक्षयति स्यादेतत् अ
साधारणव्यापारयोगिने यथा महदहं
कारो नैन्द्रियं एवं मनोऽप्यसाधारणव्या
पारयोगिनेन्द्रियं भवितुमर्हतीत्यत आह
इन्द्रियं च कुतः साधयिष्यात् इन्द्रियां
तरैः सात्विकाहंकारोपादानत्वं च साधयिष्ये
न त्विन्द्रियं त्वं महादादो नाम व्याप्तात्

५३
५३

लिंगत्वेनेन्द्रियत्वप्रसंगात् तस्मात्तन्मोक्ष्यु
त्यतिनिमित्तमात्रमिन्द्रलिंगत्वं ननुप्रवृ
त्तिनिमित्तं अथकथं सात्विकाहंकार
देकस्मादेकादशेन्द्रियाणीत्यत आह गु
णपरिणामविशेषान्नानात्वं वात्यभेदा
श्चाशब्दाद्युपयोगसंप्रवर्तकादृष्टसहका
रिभेदात् कार्यभेदः अदृष्टभेदोपिगुणा
मविशेषान्नानात्वं वात्यभेदाश्च शब्दाद्यु
पयोगसंसंप्रवर्तकादृष्टसहकारिभेदात्का
र्यभेदः अदृष्टभेदोपिगुणपरिणामए
ववात्यभेदाश्चेतिदष्टांतार्थः यथावात्य
भेदास्तथैतदपीत्यर्थः तदेवमेकादशे
न्द्रियाणिस्वरूपत उक्तादशानामसाधार

५३

णीवृत्तीराह शब्दादिषु यंचानामालोचन
मात्रमिष्यते वृत्तिः वचनाशनविहरणो
त्सर्गनंदाश्च यंचानां २४ बुद्धी
द्रियाणां संमुग्धवस्तुदर्शनंचालोचन
मुक्तं कर्मेन्द्रियाणां कंठतात्वादिस्थानं
इन्द्रियं वाक् तस्यावृत्तिर्वचनं स्वष्टमन्य
त अंतःकरणत्रयस्य वृत्तिमाह खाल
क्षण्यं वृत्तिस्त्रयस्य सौम्यभावस्य सामान्या
सामान्यकरणवृत्तिः प्राणाद्यावायवांश्च
२९ खालक्षण्यं वृत्तिस्त्रयस्य
स्वमसाधारणं लक्षणं येषां तानि स्वलक्ष
णानि सह दहंकारमनोसितेषां भावः स्वा
लक्षण्यं तच्च स्वानिलक्षणान्येव तद्य

या महातोध्यवसायोहंकारस्याभिमा
 नःसंकल्पोमनसःवृत्तिर्व्यापारः वृत्ति
 द्वैविध्यंसाधारणत्वासाधारणत्वाभ्यामा
 ह सैषाभव्यसामान्या असाधारणी
 सामान्यवृत्तिः प्राणाघ्रावयवः यंच सा
 मान्याचासौकरणवृत्तिश्चेति त्रयाणाम
 पिकरणानांयंचवायवः जीवनंवृत्तिः
 द्राविभावात्तदभावेऽभावात् तत्रप्राणे
 नासाग्रहन्ताभियादांगुष्ठवृत्तिः अया
 नः कृकाटिकाद्यष्टयार्धवायुयस्यवृत्तिः
 समानोत्पन्नाभिसर्वसंधिवृत्तिः उदानो
 हृत्कंठतालुभ्रूमूर्ध्वमध्यवृत्तिः व्यातस्त्व
 गृवृत्तिरितियंचवायवः अस्यासाधार

णीषुवृत्तियुक्रमाक्रमौप्रकारावाह युग
यच्चतुष्टयस्यतुवृत्तिः क्रमशश्चतस्यनिर्दि
ष्टादष्टेतथाप्यदष्टेत्रयस्यतत्पूर्विकावृत्तिः
३० दष्टेयथासंतमसांधकारेविद्युत्तया
तमात्रात्तुव्याघ्रमभिमुखमतिसन्निहितं
पश्यति तदाखल्वस्यालोचनसंकल्पा
भिमानाध्यवसाययुगयदेवप्रादुर्भवन्ति
यतस्ततउत्कृत्यतत्स्यानादेकयदेऽयस
रति क्रमशश्च यथामंडालोकेप्रथमं
तावद्वस्तुमात्रंसंमुग्धमालोचयतिअथ
प्रणिहितमनाःकर्णोताकृष्टशरः कुं
चितपाहसिंजीनीमंडलीकृतकोदंडः
प्रचंडतरःपाटच्चरोयमितिनिश्चिनोति

५५
५५

अथचमांशयेतिइत्यभिमन्यते अथा
ध्यवस्यत्ययसगम्यतःस्थानादिति य
रोक्षेतुत्रयस्यवाह्येन्द्रियवर्ज्जवृत्तिमाह
अदृष्टेत्रयस्यतत्पूर्विकावृत्तिः अंतःक
रणत्रयस्ययुगयतक्रमेणावावृत्तिर्दृष्ट
पूर्विकैव अनुमानागसंस्मृतयोहिपरो
क्षेर्धेदर्शनपूर्वाः प्रवर्तन्तान्यथा य
थादृष्टेत्यादृष्टेयीतियोजना स्यादेत
त् चतुर्णोत्रयाणांवावृत्तयो नतन्मात्रा
धीनाः तेषांसदातनत्वेनवृत्तीनांसदो
सादप्रससंयात् आकस्मिकत्वेतुवृ
त्तिसंकरप्रसंगः नियमहेतोरभावादित्य
तआह स्वांस्वाप्रतियधंतेयरस्यराकूतहे

५५

तुकांवृत्तिं पुरुषार्थरावहेतुर्न केनचित्का
र्यतेकरणम् ३१ करणानीति
शेषः तथाहिवहवः पुरुषाः शक्ती
कमाष्टीकधातुष्कार्यणिकाः कृतसं
केताः परावस्कंदनायप्रवृत्ताः तत्रान्य
तमस्याकृतमवगम्यान्यतमः प्रवर्तते प्र
वर्तमानश्चशक्तीकः शक्तिमेवादत्तेन
तुयस्यादिकं एवंयाष्टीकोपियष्टिमेव
नशक्त्यादिकं तथान्यतमस्यकरणस्या
कृतात्स्वकार्यकारणमिमुख्यादन्यतमक
रणं प्रवर्तते तत्प्रवृत्तेश्चहेतुमत्वान्वृ
त्तिसंकरप्रसंगइत्युक्तंस्वांस्वाप्रतिपद्यं
तद्वति स्यादेतत् याष्टीकादयश्चेत्त

५६
५६

त्यरस्यरकृतमवगम्यप्रवर्तत इति युक्तं
करणानित्यचेतनानितस्मान्नेवंप्रवर्तितु
मुत्सहंते तेनैषामधिष्ठा औत्राकरणा
नांस्वरूपसामर्थ्यापयोगाभिज्ञेन भवितव्यं
मत आह पुरुषार्थ एव हेतुर्न केर्यते का
नचित्करणं भोगायवर्गलक्षणपुरुषा
र्थ एवा नागतावस्थाः प्रवर्तयति करणानि
कृतमत्र तत्स्वरूपाभिज्ञेन कर्त्रो एतच्च व
त्सविद्वद्धिनिमित्तमित्यत्रोपयादयिष्य
ते न केनचित् कार्यते करणमित्युक्तं त
त्र करणं विभजते करणं त्रयोदशविधं
तदाहरणधारणप्रकाशकरं कार्यं च
तस्य दशधाहार्ये धार्ये प्रकाश्यं च ३

५६

करणं त्रयोदशविधं इंद्रियाण्येका
दशबुद्धिरहंकारश्चेति त्रयोदशप्रकारं
करणं कारकविशेषः करणं न च व्या
पारविशेषविनाकारकत्वमिति व्यापारमाह
तदिति यथायथं तत्र कर्मद्रिया
णि वागादीन् आहरन्ति यथास्वमुपादह
ते स्वव्यापारेण व्याप्नुवंतीति यावत् बु
द्धिरहंकारमनांसि तु स्ववृत्त्या प्राणादिलक्ष
णयाधारयन्ति बुद्धीन्द्रियाणि प्रकाशय
न्ति आहरणादिक्रियाणां सकर्मकत
या किं कर्मकतिविधंचेत्यत आह कार्ये
चतस्येति तस्य त्रयोदशविधस्य करण
स्य दशधा आहार्यं धार्यं प्रकाश्यं च आ

५७
५१

हार्ये व्याप्यकर्मेन्द्रियाणां वचनादानविहर
णोत्सर्गानंदश्रवयथासंभ्यः तेचदि
व्यादिभ्यतयादशधा एवंधार्यमप्यंतः
करणत्रयस्य प्राणादिलक्षणयावृत्त्याश
रीरं तच्चयथिव्यादियंचानांसमूहः ते
चयंचदिव्यादिभ्यतयादशेति धार्यमपि
दशंधा एवंबुद्धीन्द्रियाणां प्रकाशम
पिदशधेति बुद्धीन्द्रियाणां शब्दस्पर्श
रूपरसगंधादिव्यादिभ्यतयादशधाय
थाययंभ्याः तेचदिव्यादिभ्यतया
दशेतिप्रकाशमपिदशधा त्रयोदश
विधकरणेऽवांतरविभागकरोति अं
तः करणां त्रिविधं दशधावास्तव्यत्रयस्य

५७

विषयारब्धं सांप्रतकालं वाह्यत्रिकाल
माभ्यंतरं करणं ३३ अंतस्करणं
त्रिविधमिति बुद्धिरहंकारो मन इति श
रीराभ्यंतरत्वादंतस्करणं दशधा वा स्ये
द्रियम् त्रयस्यांतस्करणस्य विषयारब्धं
विषयमाख्यातिविषयारब्धं विषये संकल्पा
भिमानाध्यवसायेषु कर्तव्येषु हारी भवति
तत्र बुद्धीद्रियाण्यालोचनेन कर्मेन्द्रिया
णितु यथास्वाध्यापारेण बाह्याभ्यंतरयोः
करणयोर्विशेषांतरमाह सांप्रतकालं
वर्तमानकालं वाह्यमिन्द्रियं वर्तमानस
मीयमनागतमतीतमपि वर्तमानं अ
तो वागपि वर्तमानकालविषया भवति

५८
५८

त्रिकालमभ्यांतरंकरणम् तद्यथा न
दीपूरभेदाद्भ्रष्टदृष्टिः अस्ति धूमादग्नि
रिहनागनिर्कुंजे असत्युपधातकेवि
रोधिकीटकेचपियीलिकांडसंचाराद्
विष्यतिवृष्टिरिति तदनुरूप्याश्चसंकल्पा
भिमाध्यवसायाभवंति कालश्चवैशेषि
काभिमतएकोनागतादिव्यवहारभेदं प्र
वर्तयितुमर्हति यस्मादयंयैरूपाधि
भेदैरनागतादिभेदं प्रतिपद्यते संतुतए
वोपाधयोनागतादिव्यवहारहेतवः कृ
तमंतर्गडुनाकालेनेतिसंख्याचार्याः त
स्मान्नकालरूपतत्त्वांतराभ्युपगमइति
सांप्रतकालानांवात्स्येन्द्रियाणांविषयंवि

५८

वेचयति बुद्धीद्रियाणितेषां यंच विशेषावि
शेषविषयाणि वर्गभवति शब्दविषयाशे
षाणितु यंच विषयाणि ३४ बुद्धीद्रिया
णितेषां दशानामिंद्रियाणां मध्ये यंच वि
शेषाविशेषविषयाणिविशेषाः स्यूताः
शब्दादयः शांतघोरमूढाः पृथिव्यादिरू
पाः अविशेषास्तन्मात्राणि सूक्ष्माः श
ब्दादयः मात्राग्रहणेन भूतभावमयाक
रोति विशेषाश्चाविशेषाश्च विशेषावि
शेषाः त एव विषया येषां बुद्धीद्रियाणां ता
नितथोक्तानि तत्रोद्भूतो तसंयोगिनां
च श्रोत्रं शब्दतन्मात्रविषयं स्यूतशब्द
विषयंच अस्मदादीनां तु स्यूतशब्द

विषयमेव एवंतेषां तत्कस्यूलसूक्ष्मस्य
 रविषया अस्मदादीनां तु स्थूलस्य रवि
 षयैव एवं च क्षुण्णदयोपितेषां ५ अस्मदा
 दीनां च रूपादिषु स्थूलसूक्ष्मेषु दृष्ट्याः
 एवं कर्माद्रियेषु मध्ये वा भवति शब्द वि
 षया स्थूलशब्दविषया तद्धेतुत्वात् न
 तु शब्दतन्मात्रस्य हेतुः तस्याहंकारहेते
 न वागिन्द्रियेण सहैककारणत्वात् शे
 षाणितु च तारिषाणि पादयाधूयस्थाः
 र्व्यानियं च विषयाणि पाण्याधाहार्या
 णां घटादीनां यंच शब्दाद्यात्मकत्वादि
 ति सांप्रतं त्रयोदशसुकरणेषु केषां
 विद्गुणभावं केषां चित्तधानभावं सहेतु

कमाह सांतःकरणाबुद्धिःसर्वविषयमव
गहतेयस्मात् तस्मान्निविधंकरणंद्वादिद्वा
राणिशेषाणि ३५ द्वारिप्रधा
नंशेषाणिकरणानिवाच्यानिद्वाराणिद्वा
राणिनीतिंसर्वविषयंसमनोहंकाराबुद्धिर्य
स्मादवगाहतेछवस्यतितस्माद्वाह्यंद्रिया
णिद्वारीणिद्वारवतीचसांतकरणाबुद्धि
रिति नकेवलंवाच्यानींद्रियाण्यप्येस्य
प्रधानंबुद्धिः अपितुयेअप्यहंकारम
नसीद्वारिणीतेअप्यपेस्यबुद्धिःप्रधा
नमिसाह एतेप्रदीयकल्याःयरस्यर
विलक्षणागुणविशेषाः कृत्स्नयुरुष
स्यार्थप्रकाश्यबुद्धौप्रयच्छंति ३६

६०
६०

यथाहिग्रामाध्यक्षाः कुटुंबिकेभ्यः करमा
दायविषयाध्यक्षप्रयच्छन्ति विषया
ध्यक्षश्चसर्वाध्यक्षायसचभूपतये त
थावाह्येन्द्रियलोच्यमनसेमर्ययन्तिम
नश्चसंकाख्याहंकारायअहंकारश्चाभि
मत्यबुद्धौसर्वाध्यक्षभूतायां तदिदमुक्तं
पुरुषस्यार्थप्रकाश्यबुद्धौप्रयच्छन्तीति
वाख्येन्द्रियमनोहंकारश्चगुणविशेषाः
गुणानांसत्वरजस्तमसांविकाराः तेतुपर
स्परविरोधशीला अपियुरुषार्थेनभेदा
यवर्गरूपेणएकवाक्यतांनीताः यथाव
र्तितैलवद्भूयः संतमसायनयेनरूपप्रका
शायमिलिताः प्रदीयः एवमेतेगुण

६०

विशेषादितियोजना कस्मात्पुनस्तानि
बुद्धौ प्रयच्छन्ति नतु बुद्धिरहंकारयद्धारिणे
मनसेवेत्यत आह सार्वप्रत्ययभोगं यस्मात्पु
रुषस्य साधयति बुद्धिः सैव च विशिनष्टि
पुनः प्रधानपुरुषांतरं सूक्ष्मं ३७
पुरुषार्थस्य प्रयोजकत्वात् तस्य यत्साक्षात्सा
धनं तत्प्रधानं बुद्धेश्चास्य साक्षात्साध
नं तस्मात्सैव प्रधानं यथा सर्वाध्यक्षः
साक्षाद्राजार्थसाधनतया प्रधानम् इत
रेतु ग्रामाध्यक्षादयस्तं प्रतिगुणभूताः बु
द्धिर्हि पुरुषस्य सन्निधानात् तच्छाया यत्सा
तद्रूपैव सर्वविषयो यभोगं पुरुषस्य साध
यति सुखदुःखानुभवो हि भोगः स च

बुद्धौ बुद्धिश्चयुरुषरूपैवेति युरुषमुप
 भोजयति यथा अर्थलोचनसंकल्पं
 भिमानाश्च तत्तद्रूपपरिणामेन बुद्ध्या बुप
 संक्रांताः तथा इंद्रियादिव्यापारा अपि
 बुद्धेरेव स्वव्यापारेणाध्यवसायेन सहैक
 व्यापारी भवन्ति यथा स्वसेन्येन सह ग्रा
 माध्यक्षादिसेन्यं सर्वोध्यक्ष्यसम्भवति
 सर्वशब्दादिकं प्रतियुज्य भोगः युरुषस्य
 तं साधयति ननु युरुषस्य सर्वविषयो
 यभोगसंपादिका यदि बुद्धिस्तर्ह्यनिर्मा
 क्ष इत्यत आह यश्चात्प्रधानयुरुषयो
 रंतरं विशेषं विशिनष्टि करोति यथौद
 निकः संपादनादौदनयाकं यचतीति

करणं च प्रतिपादनं अनेनायवर्गः पुरु
षार्थो दर्शितः सूक्ष्ममतिदुर्लभ्यतदंतरमि
त्यर्थः तदेवं कर्णानिविभज्यविशेषावि
शेषान्विभजेते तन्मात्राय विशेषास्ते
भ्योभूतानि पंचयंब्यः एते स्मृताविशे
षाः शांताघोराश्च मूढाश्च ३८
अविशेषाशब्दादितन्मात्राणिसूक्ष्माणि
न तेषां शांतादिरस्युपभोगयोग्याविशे
ष इति मात्रशब्दार्थः अविशेषानुक्ता
विशेषान्वक्तुमुत्पत्तिमेषामाह तेभ्यस्त
न्मात्रेभ्यो यथासंख्यमेकद्वित्रिचतुर्विंश
भ्योभूतान्याकाशानिलानलसलिलाव
निरूपाणि पंच यंचभ्यस्तन्मात्रेभ्यः

६२
७

अस्वेतेषां भूतानामुत्पत्तिर्विशेषेषु किं मा
यातमित्यत आह एते स्मृता विशेषाः
कुतः शान्ताः घोराश्च मूठाश्च चराकोहे
तौ द्वितीयसमुच्चये यस्मादाकाशादिषु
स्थूलेषु सत्वप्रधाना तया केचिच्छाताः
सुखाः प्रकाशकाः लोघंवाः केचिद्रजः
प्रधानतया घोरादुःखा अनवस्थिताः
केचित्तमतया केचिच्छाताः सुखाः प्रका
शकाः लाघंवाः केचिद्रजः प्रधानतया
घोरादुःखा अनवस्थिताः केचित्तमः प्रधा
नतया मूठाः विषाभागुरवः तैमीय
रस्य रव्यादृता अनुभूयमाना विशेषा
इति स्थूला इति चोच्यन्ते तन्मात्राणि

६२

त्वस्मरदिभिः परस्परव्यावृत्तानि नानुभू-
यन्ते इत्यविशेषादिति सूक्ष्मादिति चोच्यते
विशेषाणामवन्तरविशेषमाह सूक्ष्मा
मातापितृजाः सहप्रभूतैस्त्रिधाविशेषाः
स्युः सूक्ष्मास्तेषां नियतामातापितृजानि
वंर्तते ३९ त्रिधाविशेषाः स्युः तान्वि-
शेषप्रकारेणाह सूक्ष्मा मातापितृजाः
सहप्रभूतैः सूक्ष्माः सूक्ष्मदेहाः प्रकल्पि-
ताः मातापितृजाः षाट्कोशिकाः तत्रमा-
तृतो लोमलोहितमांसानि पितृतश्च स्ना-
य्वस्थिमज्जानदतिषट्कोशाः प्रकृष्टानि
महातिभूतानि प्रभूतानितैः सह सूक्ष्मं
शरीरमेकोविशेषः मातापितृजं द्विजी

६३
८३

यः माहाभूतानि तृतीयः महाभूतवर्गे
बुधदादीनां निवेश इति सूक्ष्मभातापि
तृजयोर्देहयोर्विशेषमाह सूक्ष्मास्तेषां
विशेषाणां मध्ये ये ते नियताः मातापितृ
जानिवर्तते रसांताभस्मांतावाविडंतावे
ति सूक्ष्मशरीरं विभजते पूर्वोत्पन्नम
सक्तं नियतं महदादिसूक्ष्मपर्यंतं संस
रतिरुपभोगं भावेरधिवासितं लिङ्गम्

४० पूर्वोत्पन्नं प्रधानेनादिस
र्गे प्रतिपुरुषमेकैकमुत्पादितं असक्तम्
आहतम् शिलामप्यनुविशति नियत
माचादिसर्गोदावमहाप्रलयादवतिष्ठते
महदादिसूक्ष्मपर्यंतं महदहंकारैका

६३

दशेंद्रिययंचतमात्रययेतम् एषां समु
दायः सूक्ष्मं शरीरं शातघोरमूढैरिन्द्रियै
रन्वितत्वाद्विशेषः नन्वस्वेतदेव शरीरं भो
गायतनं युरुषस्य कृतं दृश्यमानेन वा द्दोशि
केन शरीरेणेत्यत आह संसरति उया
तमुयातं वा द्दोशिकं शरीरं जहाति हायं
हायंचोयाद ते कस्मान् निरुपभोगं यतः
वा द्दोशिकं शरीरं विना सूक्ष्मं शरीरं निरु
पभोगं यस्मात्तस्मात् सूक्ष्मं शरीरं संसरति
ननु धर्मा धर्मनिमित्तः संसारः न च सूक्ष्म
शरीरस्यास्ति तद्योगस्तत्कथं संसरतीत्य
त आह भावैरधिवासितं धर्मा धर्मज्ञा
नाज्ञानवैराग्यावैराग्यैश्वर्या नैश्वर्याणि भा

६४

६५

वासुदेवताबुद्धिस्तदन्वितंचसूक्ष्मशरी
रमिति तदपिभावैरधिवासितं यथा
सुरभिचंयकसंसर्गाद्वस्त्रंतदामोदवासि
तंभवति तस्माद्भावैरधिवासितत्वात्सं
रति कस्मात्पुनःप्रधानमिवमहाप्रलये
पितृच्छरीरंनतिष्ठतीत्यतआह लिंगं
यंगच्छंतीतिर्लिंगहेतुमत्वेनचास्यलिंगत्व
मितिभावः स्यादेतत् बुद्धिरेवसाहंका
रेंद्रियाकस्मान्नसंसरतिकृतंसूक्ष्मशरी
रेणाप्रामाणिकेनेत्यतआह चित्रंया
याश्रयमृतेस्थागवादिभ्योविनायथाच्छा
या तद्वद्दिनाविशेषैर्नतिष्ठतिनिगश्र
यंलिंगम् ४९ लिंगनादज्ञाय

६४

नादुद्धाद्यादयोर्लिंगं तदनाश्रयं न तिष्ठ
ति जन्मप्रापणांतरालेषु वत् विनाशे
षेरितिसूक्ष्मेः शरीरैरित्यर्थः आगमश्चा
त्र भवति अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षव
लाघम इति अंगुष्ठमात्रत्वेन सूक्ष्मत्वं
मुपलक्षयति आत्मनो निष्कर्षा संभवा
त् सूक्ष्ममेव शरीरं पुरुषः तदपि हि पुरि
स्थले शरीरे शोत इति एवं सूक्ष्मशरीरा
स्तित्वमुपपाद्य यथा संसर्तियेन च हेतु
ना तदुभयमाह पुरुषार्थहेतुकमिदं नि
मित्तनैमित्तिकप्रसंगेन प्रकृतेर्विभक्त
योगान्नटवद्यवतिष्ठते लिंगम् ४२
पुरुषार्थेन हेतुना प्रयुक्तं निमित्तधर्मा

६५
६५

धर्मादिनैमित्तिकं तेषु तेषु नि कायिषु वा
द्वौ शिक शरीरग्रहः सहि धर्मा धर्मा हि
निमित्तप्रभवः निमित्तं च नैमित्तिकं च त
त्रयः प्रसंगः प्रसक्तिस्तया नटवद्व्यवति
ष्टै तैलिंगं स ह्म शरीरं यथा हि नटस्तं स्ता
भूमिकां विधातय परशुरामो वा अजात
शत्रुर्वा वत्सराजो वा भवति एवं तत्तत्सू
त शरीरग्रहणादेवो कामनुष्या वा यशु
र्वा वनस्यति वा भवति स ह्म शरीरमित्य
र्थः कुतः पुनरस्येदं शो म हि मेत्यत आ
ह प्रकृतेर्विभूतयोगात् तथा च पुरा
ण वैश्वरूपात्प्रधानस्य परिणां मो
यमद्भुत इति नमित्तनैमित्तिकप्रसं

गेनेत्युक्तं तत्र निमित्तनैमित्तिके विभजते
सांसिद्धिकाश्च भावाः प्राकृतिका वैकृति
काश्च धर्मीयाः दृष्टाः कारणाश्च यिसाः का
र्याश्च यिणश्च कललाधाः ४३ सांसि
द्धिकाश्च भावाः इति वैकृतिकाः नैमि
तिकाः प्राकृतिकाः स्वाभाविकाः भावाः
सांसिद्धिकाः तथाहि सर्गादावादि वि
द्वानत्र भगवान्कपिलो महामुनिर्धर्म
ज्ञानवैराग्यैश्वर्यसंयन्तः प्रादुर्बभूवेति
स्मरन्ति वैकृताश्च भावा असांसिद्धिकाः
ये उपायानुष्ठानोत्पन्नाः यथा प्राप्ते तस
प्रभृतीनां महर्षीणां एव मध्यमज्ञा
नावैराग्यनैश्वर्यापयिका र्यशरीरं

६६
६६

तदाश्रयिणस्तस्यावस्थाः कललवुद्बु
दमांसयेशीकंधरशिरोवाह्यसाद्यंग
प्रसंगव्यूहागर्भस्थस्य ततो निर्गतस्य
वात्यकौमार्यौवनवार्द्धकानीति अव
गतानि निमित्तनैमित्तिकानि कतमस्य
तु निमित्तस्य कतमनैमित्तिकमित्यत
आह धर्मेण गमनमृद्धं गमनमध
स्ताद्रवस्य धर्मेण ज्ञानेन चापवर्गो
वियर्ययादिष्यते वंधः ४४ ध
र्मेण गमनमृद्धं धुप्रभृति लोकेषु
गमनमधस्ताद्रवस्य धर्मेण सुतलादि
षु ज्ञानेन चापवर्गः तावदेव प्रकृ
तिर्भोगमारभते न यावद्विवेकख्याति

मंतंपुरुषं प्रतिनिवर्तते यथाहुः वि
वेकस्यानियंर्यंतं याति प्रकृतिचेष्टितमि
ति वियर्मयादतत्त्वज्ञानात् इष्यते वं
धः सच त्रिविधः प्राकृतिको वैका
रिको द्वाक्षिणकश्चेति तत्र प्रकृतावा
त्मज्ञानात्तस्य प्रकृतिमुपासते तेषां प्राकृ
तिको बंधः यः पुराणे प्रकृतिलयान्प्र
त्युच्यते पूर्णशतसहस्रं तु तिष्ठं त्यक्त
चित्तका इति वैकारिको बंधस्तथाये
विकारानेव भूतेन्द्रियाः हंकारबुद्धीः
पुरुषबुद्ध्यापासते तां न्यतीदमुच्यते
ते दशमन्वेतराणीह तिष्ठंतोन्द्रिय
चित्तकाः भौतिकास्तशतं पूर्णमह

६७
७

स्त्रिंशभिमानिकाः वौद्वादशसहस्राणि
तिष्ठन्ति विगतज्वराः ते त्वमो विदेहाये
षां वैकृतिको बंध इति इष्टापूर्तेन दासि
णः पुरुषतत्त्वानभिज्ञो हीष्टापूर्त्तकारीका
मोय हतमनावर्धयति वैराग्यात्प्रकृ
तिलयः संसारो भवति राजसाद्रागा
त् तेष्वर्थादविद्यातो विपर्ययात् तद्विष
यीसः ४५ वैराग्यात्प्रकृतिलयः
पुरुषतत्त्वानभिज्ञस्य वैराग्यमात्रात्प्रकृ
तिलयः प्रकृतिग्रहणेन प्रकृतिमहद
हंकारभूतेन्द्रियाणि गृह्यन्ते तेष्वामबुद्धो
पास्यमानेषु लयः संसारो भवति राजसा
द्रागात् राजसादित्यनेन राजसोदुःख

हेतुतात्संसारस्य दुःखहेतुतास्त्वचिता ऐश्व
र्यादविधातइच्छायाः ईश्वरोहि यद्विच्छ
तितत्करोति विपर्ययादने श्वर्याद्विधा
र्यासः सर्वत्रेच्छाविधातइत्यर्थः बुद्धिध
र्मान् धर्मादीनष्टोभावात्समासमास्यसा
भ्यामुमुक्षूणां हेयोपादेयान्दर्शयितुं प्र
थमं तावत्समासमाह एषप्रत्ययसर्गो वि
पर्ययाशक्तिरिति सिद्धारम्भः गुणवैष
म्यविमर्शतस्य भेदात्कपंचाशत् ४६
एषेति प्रतीयते नेनेति बुद्धिः प्रत्य
यस्तस्य सर्गः तत्र विपर्ययो ज्ञानं अविद्या
साधिवुद्धिधर्मः अशक्तिरपि करण
वैकल्यहेतुका बुद्धिधर्म एव तुष्टिसिद्धी अ

विवक्ष्यमाणलक्षणेबुद्धिधर्मावेव
 तत्रविपर्ययाशक्तितुष्टिषुयथायोग्यं
 साप्तानां च धर्मादीनां ज्ञानं वर्जनेन
 तर्भावः सिद्धोचज्ञानस्येति व्यास
 माह तस्य भेदास्तयंचाशत् कस्माद्गु
 णवैषम्यविमर्दात् गुणानां वैषम्येन
 कैकस्याधिकबलतादृमोर्द्वयोर्वा एके
 कस्यचोनबलतादृयोर्द्वयोर्वा तेचन्य
 नाधिके मंदमध्याधिक्यमात्रतया
 यथाकार्यमुन्नीयेते तदिदं गुणा
 नां वैषम्यं तेनोपमर्द एकेकस्य न्यून
 स्यद्वयोर्द्वयोर्वाभिभवः तस्मात्तस्य
 भेदाः यंचाशदिति तानेव यंचाशद्वे

दानगणयति पंचविपर्ययभेदाभवं
त्यशक्तिश्चकरणवैकल्यात् अष्टाविं
शतिभेदातुष्टिर्नवधाऽष्टधासिद्धिः

४७ अविद्यास्मितारागद्वे
षाभिनिवेशायथासंख्यं तमोमोहम
हामोहतामिस्रां घतामिस्रसंज्ञकाः
पंचविपर्ययविशेषाः विपर्ययप्रभ
वानामस्मितादीनां विपर्ययस्वभावता
त् यद्वा यदविधया विपर्ययेणाऽ
वधार्यते वस्तु अस्मितादयस्तत्स्वभावा
ः संतस्तदभिनिविशन्ते अतएव पंच
पर्वा विद्येत्याह भगवान् वार्यगण्यः
संप्रति पंचानां विपर्ययभेदानामवां

तरभेदमाह भेदस्तमसोऽष्टविधोमो
हस्यचदशविधोमहमोहः तामि
स्त्राष्टादशधातथाभवत्येधतामिस्त्रः

४८ भेदस्तमसोऽविद्यया
अष्टविधः अष्टसु अव्यक्तमहदहं
कारपंचतन्मात्रेष्वत्मेनो स्वात्मबुद्धि
रविद्यातमः अष्टविधविषयत्वात्
स्याष्टविधत्वं। मोहस्यच अत्राष्ट
विधोभेदइति चेन्नानुषज्यते देवात्
अष्टविधमैश्वर्यं श्रव्यमासाधामृतताभि
मानिनोऽणिमादिकमात्मीयं शाश्वति
कमभिमन्यतइति सेयमस्मितामो
होऽष्टविधैश्वर्यविषयत्वाद् अष्टविधः

दशविधो महामोहः शब्दादिषु पंचसु
दिव्यादिव्यतया दशविधेषु विषयेषु रं
जनीयेषु राग आसक्तिर्महो मोहः स
च दशविधविषयत्वादशविधः तामि
स्त्रो द्वेषोऽष्टादशधा शब्दादयो दशवि
षयारंजनीयाः स्वरूपतः ऐश्वर्यत्वणि
मादिकं न स्वरूपतोरंजनीयां किं तु रं
जनीयशब्दाद्युपायः ते च शब्दादय उ
पस्थिताः परस्परैर्गोपहन्त्यमानाः त
दुपायाश्चाणिमादयः स्वरूपेणैव को
पनीया भवन्तीति शब्दादिभिर्दशभिः
सहाणिमाद्यष्टकमष्टादशधेति त
द्विषयो द्वेषस्तामिस्त्रोऽष्टादशविषय

लादष्टादशविधइति तथाभवस्यंध
 तामिस्त्रः अभिनिवेशस्त्रासंधतामिस्त्रः
 तथेत्यनेनाष्टादशधेत्यनुषज्यते दे
 वाः खल्वणिमादिकमष्टविधमैश्वर्य
 मासाघदशशब्दादीन् भुंजानाः शब्दा
 दयोभोग्याउपायाश्चाणिमादयोस्मा
 कमसुरादिभिर्नोपधानिषतेतिविभ्य
 तितदिदं भयमभिनिवेशेणंधतामिस्त्रो
 ष्टादशविषयत्वादष्टादशधेति सार्थं
 यंचविकल्पो विपर्ययोऽवांतरभेदाद
 द्वाषष्टिरिति तदेवंपंचविपर्ययभेदानु
 त्कोऽष्टाविंशतिभेदामशक्तिमाह
 एकादशेन्द्रियवधाः सहबुद्धिवधैरश

किरुदिष्टा सप्तदशवधाबुद्धेर्विपर्यया
नुष्टिसिद्धीनाम् ४९ एकादशं
द्रियवधाः बाधिर्येकुष्ठितांधर्तजड
ताजिघ्रतातथामूकताकौरयपंगुत्वक्ले
योदावर्त्तमंदतः यथासंख्यश्रोत्रादी
नामिन्द्रियाणां वधाः एतावत्येव च त
द्देतुकाचबुद्धेरशक्तिः स व्यापारे भवति
तथाचैकादशहेतुकत्वादेकादशधा
बुद्धेरशक्तिरुच्यते हेतुहेतुमतोरभेद
विवक्षयाचसामानाधिकरण्यम् त
देवमिन्द्रियवधद्वारेण बुद्धेरशक्तिमु
क्तास्वरूपतोऽशक्तीराह सहबुद्धि
वधेरिति कतिबुद्धेः स्वरूपतोवधा

७९
११

इत्यत आह सप्तदशवधाबुद्धेः कु
तः वियर्यया तुष्टिसिद्धीनां तुष्टयो न
वधेति न द्वियर्ययास्तनिरूपणान्व
धाम्भवंति एवं सिद्धयोऽष्टावितितद्वि
यर्ययास्तनिरूपणादष्टौ भवंतीति
तुष्टिर्न वधेऽस्युक्तैः तैः परिगणयति
आध्यात्मिकाश्च तस्रः प्रकृत्युपादान
कालभाग्योद्यः वास्तवविषयोपर
मात्यं च न वतुष्टयोऽभिमतः ५०

आध्यात्मिकाः प्रकृतिव्यतिरि
क्त आध्यात्मिका तुष्टयो भवंति प्रकृ
तिव्यतिरिक्तमात्मानमधिकृत्य यस्मा
त्तास्तुष्टयस्तस्मादाध्यात्मिकाः का

स्तादस्यत आह प्रकृत्युपादानकालभागा
ख्याः प्रकृत्यादिरख्यायासांतास्तथोक्ताः
तत्रप्रकृत्याख्यातुष्टेयेथा कस्यचिदुय
देशः विवेकसाक्षात्कारेहिप्रकृतियरि
णामभेदः तंचप्रकृतिरेवकरोतीतिह
तंतैध्यानाभ्यासेनतस्मादेवमेवास्त्व
त्सेति सेयमुपदेष्टव्यस्यशिष्यस्यप्रकृ
तौतुष्टिः प्रकृत्याख्या अभ्युच्यते
यातुप्राकृत्यपिविवेकख्यातिर्नसाप्र
कृतिमात्राद्भवतिमात्रत्सर्वस्यसर्वदात
न्मात्रस्यसर्वान्प्रत्यविशेषात्प्रव्रज्या
यास्तभवति तस्मात्प्रव्रज्यामुपादही
याः कृतंतैध्यानाभ्यासेनापुष्मनि

युपदेशेतुष्टिः सोपादानाख्यासलिलमु
 च्यते यातुप्रव्रज्यापिनसघोनिर्वाणदेति
 सैवकालपरिपाक मयेक्ष्यसिद्धिंतेविधा
 स्यति अलमुत्तमतयातवेसुपदेशेतुष्टिः
 साकालाख्याओघउच्यते यातुनकाला
 न्नाप्युपादानाद्विवेकख्यातिरपितुभा
 ग्यादेवअतएवमहालसायत्यान्यतिव
 लानिमातुरुपदेशमात्रादेवविवेकरख्या
 तिमंतिमुक्तानिवभूवुःतस्मात्भाग्यमे
 वहेतुर्मान्यदित्युपदेशेतुष्टिः साभाग्याया
 दृष्टिरुच्यते वात्स्यादर्शयति वात्स्यातु
 ष्टयोविषयोपरमात्यं च याः खत्यना
 त्मनः प्रकृतिमहदहंकारादीनामेत्या

भिमन्यमानस्य वैराग्ये सति स्तुष्टयस्तावा
स्थाः आत्मज्ञानाभावे सत्यनात्मानमधि
कृत्य प्रवृत्तेरिति ताश्च वैराग्ये सति संभवं
तितुष्टय इति वैराग्यहेतूनां पंचत्वा द्वैरा
ग्याण्यपि यंच तस्य चत्वा तुष्टयः यंचेति
उपरम्यतेऽनेनेति उपरमो वैराग्यम्
विषयादुपरमो विषयोपरमः विष
याः भोग्याः शब्दादयः पंच उपर
मा अपि यंच तथाहि अर्जनरक्ष
णक्षयभोगहिंसादोषदर्शनहेतुजन्मा
नउपरमाः पंच भवंति तथाहि सेवा
दयोधनार्जनोपायास्ते च सेवकादी
न्दुःखाकुर्वन्ति हृष्यदुरीश्वरद्व्यस्यदं

७३
७३

डिबंडा द्वे चंद्रजावेद नां भावयन्मात्रः
कः सेवासुप्रसज्जते एव मन्येप्यर्ज
नोपायादुःखादतिविषयोपरमेयातुष्टि
ः सेवापारमुच्यते तथार्जितं धनं राजै
कागारिकाग्निजलौघादिभ्यो विनश्य
तीति तद्रूपेण महदुःखमिति भावयतो
विषयोपरमेयातुष्टिः सा द्वितीया सु
पारमुच्यते तथामहतायासेनार्जितं
धनं भुज्यमानं क्षीयत इति तत्प्रत्ययं
भावयतो विषयोपरमेयातुष्टिः सा तृ
तीया पारपारमुच्यते एवं शब्दादि
भोगाभ्यासाद्वृत्ते कामास्ते च विषया
ऽप्राप्तौ कामिनंदुःखमतीति भोग

दोषभावयातोविषयो। अरमेयातुष्टिः
साचतुर्थी अनुत्तमा भउच्यते एवं नानुयह
त्यभूतानि विषयो यभोगः संभवती तिहिं
सा दोषदर्शनाद्विषयो अरमेयातुष्टिः सा
पंचमो उत्तमा भउच्यते एवमाध्यात्मिका
भिश्चतस्रभिर्वात्या। अभिश्चयंच निमताः
गौणमुख्यभेदमिन्नाः सिद्धी राह बुहः
शब्दोऽध्यमनंदुःखविघातास्त्रयः सु
हृत्प्रप्तिः दानंच सिद्धयोऽष्टौ सिद्धेः पू
र्वीकुशस्त्रिविधः ५१ विहन्य
मानस्यदुःखस्य त्रितान्तद्विघातास्त्रयद्व
इति द्रुमा मुख्यास्त्रिस्तः सिद्धयः तदु
पायतया त्वितरा गौरायः पंच सिद्धयः

ता अपि हेतुहेतुमतया व्यवस्थिताः तत्रा
 ध्याध्ययनलक्षणासिद्धिर्हेतुरेव मुख्यास्त
 सिद्धयो हेतुमत्यएव मध्यमास्त हेतुहे
 तुमत्यः विधिवद्गुरुमुखादध्यात्मविद्या
 नामसरस्वरूपग्रहणमध्ययनं प्रथमा
 सिद्धिस्तारमुच्यते तत्कार्यः शब्दः शब्द
 इति शब्दजनितमर्थज्ञानमुपलक्षयति
 कार्यकारणोपचारात्साद्वितायासिद्धिः
 सुतारमुच्यते तदिदं द्विधाश्रवणं ऊ
 हस्तर्कः आगमाविरोधिन्यायेनागमार्थ
 परीक्षणम् परीक्षणंच संशयपूर्वपक्ष
 निराकरणेनोत्तरपक्षव्यवस्थापनम् त
 दिदं मननमाचक्षते आगमिनः सातृती

यासिद्धिस्तारतारमुच्यते सुहृत्प्राप्तिः ॥
न्यायेन हि स्वयं यरीक्षितमप्यर्थेन श्रद्धा धत्ते
नया वद्गुरुशिष्यसब्रह्मचारिभिः सह सं
वाद्यते अतः सुहृदंगुरुशिष्यसब्रह्मा
चारिणां संवादकोनां प्राप्तिः सुहृत्प्राप्तिः
सासिद्धिश्चतुर्थीरम्यकमुच्यते दानं च
शुद्धिः विवेकज्ञानस्य दैर्घ्यशोधन इत्य
स्माद्वातोर्दीनपदमुत्पत्तेः यथा हात्र म
गवान्पतंतजलिः विवेकरम्यातिरविषु
वादुःखत्रयस्य हानौ पापशति अविषु
वाशुद्धिः सा च सवासनसंशयविपर्ययासा
नां परिहाण्या विवेकसाक्षात्कारस्य स
ह्यप्रवाहे वस्थानं सा च न विनादरनैरं

७०
७५

तयर्हर्घकालसेविताभ्यासपरिपाकाद्
वतीतिहा नेन विवेकरव्यात्याः कार्येणसो
पिसंगृहीतः सेयंपंचमीसिद्धिः सदा मु
दितुमुच्यते तिस्रश्चमुख्याः सिद्धयः
प्रमोदं मुदितमोदमानादस्यैसिद्धयः
अन्येत्वेवं व्याचक्षते विनोपदेशादि
नाप्राग्भवीया। भ्यासवशात्तत्त्वस्य स्वय
मूहनं सा सिद्धिरूहः यस्य सारव्यशास्त्र
याठमन्यदीयमाकरपितत्वज्ञानमुत्प
द्यते सा सिद्धिः शब्दः शब्दयाठादनंत
रंभावात् यस्य शिष्याचार्यसंबंधेन सा
व्यशास्त्रं यं यतोऽर्थतश्चाधीत्यज्ञा
नमुत्पद्यते साध्ययनहेतुका सिद्धिर

३९
ध्ययनम् सुहृत्साधिरिति यस्याधि
गतनर्त्तसुहृदं प्राप्य ज्ञानमुद्यते सा ज्ञा
नलक्षणा सिद्धिस्तस्य सुहृत्साधिः सा
नंच सिद्धिहेतुः धनादिदानेनागधितो
ज्ञानी ज्ञानं प्रयच्छतीति अथर्वयुक्तायु
क्तत्वे सूरिभिरेवावगंतव्य इति कृतं यर
दोषोद्भावनेन नः सिद्धं तामात्र व्याख्या
नप्रवृत्तानामिति सिद्धितुष्टिविपर्य
येणाशक्तिर्वुद्धिवधः सप्तदशधा द
ृश्यः अत्र प्रत्ययसर्गो सुद्धिरुपादेये
ति प्रसिद्धमेव तन्निवारणहेतवस्तु वि
पर्ययाशक्ति तुष्टयो हेया इत्याह सि
द्धेः पूर्वोक्तशक्तिविधेः पूर्व इति वि

७६
७६

पर्ययाशक्तितुष्टीः पराम्शतितासिद्धि
करिणिनामंकुशोनिवारकत्वात् अतः
सिद्धिपरियंथिताद्विपर्ययाशक्तितुष्ट
योहेयाइत्यर्थः स्यादेतत् पुरुषार्थ
प्रयुक्तास्यष्टिः सचपुरुषार्थः प्रत्यय
सर्गाद्वातन्मात्रसर्गाद्वसिध्यतीति कृत
मुभयसर्गेणेत्य आह निविनाभावैर्लि
ङ्गेन विनालिङ्गेन भावनिवृत्तिः लिङ्गा
ख्यो भावाख्यस्तस्मादद्विविधः प्रवर्त
तेसर्गः ५२ लिङ्गमिति तन्मा
त्रसर्गमुपलक्षयति भावैरिति च प्र
त्ययसर्गम् एतदुक्तं भवति तन्मा
त्रसर्गस्य पुरुषार्थसाधनत्वं स्वरूपं च

नप्रत्ययसर्गोद्दिनाभवति एवंप्रत्यय
सर्गस्यस्वरूपंयुरुषार्थसाधनत्वंचनत
न्मात्रसर्गोद्दितायुभयथासर्गप्रवृत्तिः
भोगःयुरुषार्थो नभोग्यान्शब्दादीन्
भोगापतनंचशरीरद्वयमंतरेणसंभवतीति
उपययन्नस्तन्मात्रसर्गःएवंसएवभोगोभो
गसाधनानीन्द्रियाणिचांतःकरणानिर्वा
तरेणनसंभवति नचतानिधर्मोदीनभा
वान्विना नचापवर्गहेतुर्विवेकख्याति
रुभयसर्गविनेत्युपययन्नउभयविधस
र्गः अनादित्वाच्चवीजांकुरवन्नान्यो
न्याश्रयदोषमावहति कल्यादावपिच
प्राचीनकल्योत्यन्नभावलिङ्गसंस्कार

७७
११

वशाद्वावलिंगयोरुत्पत्तिर्नानुपययन्ने
तिसर्वमवदातम् विभक्तः प्रत्ययसर्गः
भूतादिसर्गविभजते अष्टविकल्पोद्वे
वस्तैर्यग्यो नश्चपंचधा भवति मानुष्य
श्वैकविधः समासतो भौतिकः सर्गः
५३ ब्राह्मणजायत्येन्द्रपैत्र्यर्गाधर्व
याक्षराक्षसयैशाचाइत्यष्टविधोदैवः
सर्गः तैर्यग्यो नश्चपंचधा भवति यशु
मृगयक्षिसरीसृपस्थावर इति मानुष्य
श्वैकविधः ब्राह्मणत्वाद्यवांतरभेदावि
वक्षया संस्थानस्य चतुर्ध्वेषा विशेषा
दितिसमासतः संक्षेपतो भौतिकः स
सर्गः घटादयस्त्वशरीरत्वेपि स्थाव

एषवेतिभौतिकस्यास्यसर्गस्यचैतन्योक्त
र्षनिकर्षतारतम्याभ्यामूर्ध्वोधोमध्यभा
वेनत्रैविध्यमाह ऊर्ध्वसत्वविशालस्त
मोविशालश्चमूलतःसर्गः मध्येरजो
विशालोब्रह्मादिसंवप्येतः ५४
ऊर्ध्वसत्वविशालस्तमोविशालश्चमूल
तःसर्गः मध्येरजोविशालोब्रह्मादि
संवप्येतः ५४ ऊर्ध्वसत्ववि
शालोद्युप्रभृतिःसत्यांतोलोकःसत्वव
हुलः तमोविशालश्चमूलतःसर्गःपथौ
दिःस्थावरांतः सोपमोहमयत्वात्तमोव
हुलः भ्रूलोकस्तत्सप्तद्वीपसमुद्रस
न्निवेशोमध्येरजोविशालः धर्मोधर्मो

७८
७४

नुष्टानपरत्वादुःखबहुलत्वात् तामिमां
लोकसंस्थितिसंक्षिपन्ति ब्राह्मादिस्तं वय
र्येतः स्तं वग्रहणेन वृक्षादयः संगृहीताः
तदेवंसर्गदर्शयित्वा तस्यायवर्गसाधन
वैराग्याय योगिनीदुःखतामाह तत्र ज
गमरणकृतदुःखं प्राप्नोति चेत्तनः पुरु
षः लिङ्गस्याविनिवृत्तेस्तस्मादुःखं स्व
भावेन ५५ तत्र शरीरादो यद्य
पिविविधविचित्रानंदं भोगभागिनः प्रा
णभृद्देहास्तथापि सर्वेषां जगमरुण
कृतदुःखं अविशिष्टं सर्वस्य सुखं
रणनासोमानभवं न्यासमित्येवमाल
कोस्ति दुःखं च भयहेतुरिति दुःखं

रणं स्यादेतत् सुखाद्यः प्राकृताबुद्धि
गुणाः तत्कथमेतेचेतनसंबन्धिनीभवंती
त्यत आह पुरुष इति पुरिलिंशैगेतेषु
रुषः लिङ्गं च तत्संबन्धिचेतनोपितत्संब
धीभवतीत्यर्थः कुतः पुनर्लिङ्गसंबन्धि
दुःखं पुरुषस्य चेतनस्येत्यत आह लिङ्ग
स्याविनिवृत्तेः पुरुषाद्रेहाग्रहास्त्रिङ्ग
धर्मानात्मन्येवाध्यवस्यति पुरुषः अ
थवा दुःखप्राप्ताववधिगङ्गाकथ्यते
लिङ्गं यावन्निवर्तते तावदिति उक्तस्य
सर्गस्य कारणविप्रतिपत्तीर्निराकरोति
इत्येषः प्रकृप्रकृतिकृतो महदादिवि
शेषभूतपर्यंतः प्रतियुरुषविमोक्षा

र्थस्वार्थद्वयार्थारंभः ५६

आरभ्यतइत्यारंभः सर्गः प्रकृत्यैवकृतो
 नेश्वरेणनब्रह्मोपादानोनाप्यकारणः
 अकारणत्वेत्यंतभावोत्यंताभावोवा
 भवेत् नब्रह्मोपादानश्चितिशक्तेरय
 रिणामात् नेश्वराधिष्ठितप्रकृतिकृतो
 निर्मोयारस्याधिष्ठातृत्वासंभवात् न
 हिनिर्मोयारस्तस्मात्स्याधधितिष्ठति
 ननुप्रकृतिकृतश्चेतस्यानित्यायाः प्र
 वृत्तिशीलायाअनुपरमात्सदेवसर्गः
 स्यादितिनकञ्चिन्मुच्येतेत्यतआह प्र
 तिपुरुषविमोक्षार्थस्वार्थद्वयार्थआ
 रंभः यथोदनकामओदनायपाकेप्र

वृत्तओदनसिद्धौ निवर्तते एवं प्रत्येकं पुरु
षात्मोचयितुं प्रवृत्ता प्रकृतिर्ये पुरुषं मो
चयति तं प्रति न युनः प्रवर्तते तदिदमा
ह स्वार्थं द्वयस्वार्थेयथा तथा परार्थे आ
रंभ इत्यर्थः स्यादेतत् स्वार्थं परार्थं
वाचेतनः प्रवर्तते न च प्रकृतिरचेतनैव
भंवितुमर्हति तस्मादस्ति प्रकृतेरधि
ष्टा ताचेतनः न च क्षेत्रज्ञाश्चेतना अपि
प्रकृतिमधिष्टातुमर्हति तेषां प्रकृति
स्वरूपानभिज्ञत्वात् तस्मादस्ति सर्वार्थ
दर्शी प्रकृतेरधिष्टाता स चेश्वर इत्यत
आह वत्स विवृद्धिनिमित्तं क्षीरस्य यथा
प्रवृत्तिरज्ञस्य पुरुषविमोक्षनिमित्तं

८०
४०

तथाप्रवृत्तिः प्रधानस्य ५७ दृष्ट
मचेतनमपि प्रयोजने प्रवर्तमानं य
थावत्सविवृद्धार्थं क्षीरमचेतनं प्रवर्तते
एवं प्रकृतिरचेतनापि पुरुषविमोक्षणा
य प्रवर्तिष्यते न च क्षीरप्रवृत्तेरपीश्वरा
धिष्ठाननिबन्धनत्वेन साध्यत्वान्न साध्ये
नमभिचारइति सांप्रतम् प्रेक्षावत्प्रवृत्तेः
स्वार्थकारुण्याभ्यां व्याप्तत्वात् ते च जगत्स
र्गाद्व्यावर्तमाने प्रेक्षावत्प्रवृत्तिपूर्वकत्वे
मपि व्यावर्तयतः न त्ववाप्तसकलप्रेक्षित
स्य भगवतो जगदसृजतः किमप्यभिलाषि
तं न भवति नापि कारुण्यादस्य सर्गे प्रवृ
त्तिः प्राक्सर्गा जीवानामिन्द्रियशरीरवि

षयानुसृतौ दुःखाभावेन कस्य प्रहाणेच्छाका
रुण्यम् सर्गोत्तरकाले दुःखिनो वलोक्य
कारुण्याभ्युपगमेदु रुत्तरमितरेतराश्च
यत्वं कारुण्येन सृष्टिः सृष्ट्वा च कारुण्य
मिति अविचकारुणया प्रेरित ईश्वरः
सुखिन एव जंतून् सृजेत् न विवित्रान् का
र्मवैचित्र्याद्वैचित्र्यमिति चेत् कृतमस्य प्रे
सावतः कर्मो धिष्ठानेन तदनधिष्ठानस
न्नादेवाचेतस्यापि कर्मणः प्रवृत्त्यनुपपत्ते
स्तत्कार्यशरीरैर्द्रियविषयानुसृतौ दुः
खानुसृतेरतिमुकरत्वात् प्रकृतेस्त्वचे
तनायाः प्रवृत्तेर्न स्वार्थानुग्रहो न कारु
ण्यं प्रयोजकमिति नोक्तदोषप्रसंगावतरः

परार्थमात्रं तु प्रयोजनमुपपद्यते तस्मा
 सुष्टुक्तं वत्स विवृद्धिनिमित्तमिति स्वार्थे
 वेति दृष्टं तितंतद्विभजते औसुक्यनि
 वृत्त्यर्थं यथा क्रियासु प्रवर्तते लोकः पु
 रुषस्य विमोक्षार्थं प्रवर्तते तद्वद्व्यक्तम्
 ५८ औसुक्यसिद्ध्या सा खल्वि
 ध्यमाणा प्राप्नोति वर्तते दृश्यमाणश्च स्वा
 र्थः इष्टलक्षणत्वात्कलस्यादाद्यं त्रिके
 योजयति पुरुषस्येत्यादि ननु भवतु पु
 रुषार्थः प्रकृतेः प्रवर्तते को निवृत्तिस्तु कु
 तस्मात्प्रवृत्तेरित्यत आह (रंगस्येति स्यात्)
 नेन स्यान्निनः पारिषदानुपपत्तयति
 आत्मानं शब्दाद्यात्मनायु रुषाद्देदे

रंगस्यदर्शयित्वानिवर्तते नर्तकीयथानृत्या
त पुरुषस्यतथात्मानं प्रकाशयविनिवर्तते
प्रकृतिः ५९ रंगस्येति स्थानेन स्थानिनः
पारिषद्दानुयलक्षयति आत्मानं शब्दा
धात्मना पुरुषाद्देहेन च प्रकाशयेत्यर्थः स्या
देतत् प्रवर्ततां प्रकृतिः पुरुषार्थे पुरुषा
दुपकृता स कृतिर्लप्स्यते कंचिदुपकारं आ
ज्ञासंधादनाराधितादिवाज्ञापयितुर्भुजि
ष्यात्तथा तप रार्थो स्या आरंभ इत्यत आह
नानाविधैरुपायैरुपकारिण्यनुपकारि
णः पुंसः गुणवत्स्य गुणस्य सत्तत्त्वस्यार्थम
पार्थक्यं चरति ६० यथा गुणवान्
पुपकार्ये विभक्त्यो निर्गुणेऽतएवानुप

८२
४२

कारिणिस्वामिनिनिः फलशोधनः एव
मिथं प्रकृतिस्तयस्विनीगुणवत्सुयकारि
ण्यप्यनुयकारिणिनिर्गुणेपिपुरुषेव्यर्थ
परिश्रमेतिपुरुषार्थमेवयततेनस्वार्थमि
तिसिद्धम् स्यादेतत् नर्तकीनृत्यं परिय
न्योदर्शयित्वानिवृत्तापिपुनस्तद्वृत्तौ
हलात्प्रवर्त्ततेयथा तथाप्रकृतिरपिपुरु
षायात्मानं दर्शयित्वानिवृत्तापिपुनः प्र
वर्त्तयतीत्यत आह प्रवृत्तेः सुकुमारतरं
किंचिदस्तीतिमेमन्तिर्भवति यादृशस्मी
तिपुनर्नदर्शनमुपैतिपुरुषस्य ६१ सु
कुमारतरताऽतिपेशलतापरयुरुषदर्श
नासहतेतियावत् असूर्यपस्याहिकु

लवधूरतिमंदाक्षमंथराप्रमादाद्विगल्लिग
लितशिरोचलावेदालोक्यतेयुरुषेणतदा
सौतथाप्रयततेऽप्रमत्तायथेनांयुरुषांतराणि
नयुनःपश्यंतीति एवंप्रकृतिरपिकुलवध
तोप्यधिकादृष्टाविवेकेनयुनर्द्रस्यतद्रस्य
र्थः स्यादेतत् पुरुषश्चेदगुणोपरिणा
मीकथमस्यमोक्षः मुचेर्वधनविश्लेषा
र्थत्वात् सवासनक्लेशकर्मोशर्यनांचवं
धनसंज्ञितानांयुरुषेऽपरिणामिन्यसंभ
वात् अतएवास्यपुरुषस्यनसंसारःप्रेत्य
भावापरनामास्तिनिष्क्रियत्वात् तस्मात्पु
रुषविमोक्षार्थेइतिरिक्तंवचइतीमामाशं
कामुपसंहारव्याजेनाभ्युपगच्छन्त्या

८३
४३

करोद्धति तस्मान्नवध्यतेद्धानमुच्यतेना
पिसंसरतिकश्चित् संसरतिवध्यतेमुच्य
तेचनानाश्रयाप्रकृतिः ६२ कस्तर्हीस
तआह संसरति अद्धानकश्चित्सुरूपो
वध्यतेनकश्चित्संसरतिनकश्चिन्मुच्य
तदतिप्रकृतिरेवतुनानाश्रयासतीवध्य
तेचसंसरतिचमुच्यतेवेतिबंधमोक्षसं
साराः पुरुषउपचर्यते यथाजययराजयो
भृत्यगतावपिस्वामिन्युपचर्यतेतदाश्रये
णभृत्यानांतद्वागित्वात्तत्फलस्यचशो
कलाभादेः स्वामिसंबंधात् भोगायकर्ण
योश्चप्रकृतिगतयोरपिविवेकाग्रहात्यु
रुपसंबंधउपयादितदितिसर्वयुक्तम्

नन्ववगतं प्रकृतिगतावंधसंसारपवर्गः
युरुषउपचर्यतइति किं साधनाः युनरेते प्रकृ
तेरित्यत आह रूयेः सप्तभिरेवतुवधासा
त्मानमात्मनाप्रकृतिः सैवचयुरुषार्थं प्र
तिविमोचयत्येकरूपेण ६३ तत्त्वज्ञान
वर्ज्येवधातिधर्मादिभिः सप्तभीरूपैरिति
युरुषार्थं प्रतिभोगापवर्गे प्रतिआत्मनात्मा
नमेकरूपेण तत्त्वज्ञानेन विवेकख्यात्या
विमोचापतियुनर्भोगापवर्गे नकरोतीत्य
र्थः अवगतमीदृशं तत्त्वतः किमित्य
त आह एवंतत्वाभ्यासान्नास्मिन्नमेनाह
मित्यपरिशेषं अविवर्षयाद्विशुद्धं के
वलमुत्पद्यते ज्ञानम् ६४ तत्त्वे

नविषये शाविषयिज्ञानमुपलक्षयति उ
 क्तरूपप्रकारतत्त्वविषयज्ञानाभ्यासादह
 र्नेरंतर्यदीर्घकालसेवितास्तत्त्वपुरुषा
 न्यतासाक्षात्कारिज्ञानमुत्पद्यते यद्विषय
 आभ्यासस्तद्विषयमेवसाक्षात्कारंउपज
 नयति तत्त्वविषयआभ्यासइतितत्त्वसा
 क्षात्कारंजनयतिअतउक्तंविशुद्धमिति
 ति कुतोविशुद्धमित्यतआह अविषय
 र्ययादिति संशयविषय्ययोहिज्ञानस्या
 विशुद्धीतद्रहितंविशुद्धं तदिदमुक्तमवि
 षय्ययादिति न्नियतमनियतनयागृह्य
 नसंशयोपिविषय्यः तेनाविषय्यपादि
 तिसंशयविषय्यथाभावादर्शितः तत्त्ववि

ययत्वाच्चसंशयवियर्ययाभावः स्यादेतत्
उत्पद्यतामीदृशाभ्यासात्तत्त्वज्ञानं तथा
प्यनादिर्नामिष्यज्ञानसंस्कारेणमिथ्या।
ज्ञानंजनयितव्यं तथाचन्निबंधनस्यसं
सारस्यानुच्छेदप्रसंगइत्यतउक्तं केवलं
वियर्ययेणासंभिन्नं यद्यप्यनादिर्विष
योसवासनातथापितत्त्वज्ञानवासनयातत्त्व
विषयसाक्षात्कारमादधत्यादिमस्यापिशक्य
समुच्छेत्तुम् तत्त्वपक्षपातोहिधियास्वभावः
पथाहुर्वात्यापि निरुपद्रवभूतार्थस्वभा
वभूतार्थस्वभावस्यवियर्ययेः नवधो
यत्नवत्तेपिबुद्धेस्तत्त्वपक्षपाततइति ज्ञान
स्वरूपमुक्तं नास्मिन्नेनाहमिति नास्मी

८५
४५

त्यात्मनिक्रियामात्रं निषेधति यथाहुः क
भक्तपः क्रियासामान्यवचनादिति तथा
चाध्यवसामाभिमानसंकल्पालोचनानि
चांतराणि वात्याश्च सर्वव्यापारा आत्मनि
प्रतिषिद्धानि बोद्धव्यानि यतश्चात्मनि
व्यापारावेशो नास्मत्तो नाहं अहमितिकर्तृ
पदम् अहं जानाम्यहं जुहोम्यहं ददेहं भुंज
इति सर्वत्र कर्तुः परमशीत निष्क्रियत्वे
च सर्वत्र कर्तृत्वाभावस्ततः सुकृतं नाह
मिति अतएव न मे कर्त्ता हि स्वा मित्ता
लभते तदभावात्तु कुतो भाविकी स्वामि
तेत्यर्थः अथवानास्मीति पुरुषोऽस्मि
न प्रसवधर्मा अप्रसर्वधर्मत्वाच्चाकर्तृत्व

माह नाहमिति अकर्तृत्वाच्चनस्वामि
तेत्यत आह नमेइति नन्वेतात्सुज्ञाते
धयिकश्चित्कदाचिदज्ञातोविषयोस्ति
दज्ञानं वजंतं धयिष्यतीत्यत आह अ
परिशेषमिति नास्ति किंचिदस्मिन्यरिशिष्टं
ज्ञानं यदज्ञानं बंधयिष्यतीत्यर्थः किं
पुनरीदृशेन तत्त्वसात्कारेण सिद्धतीत्यत आ
ह तेन निवृत्तप्रसवार्थवशोत्सप्ररूपविनिवृ
त्ताम् प्रकृतिं पश्यति पुरुषः प्रेक्षकवद
वस्थितः सुस्थः ६५ भोगविवेका
साक्षात्कारौ हि प्रकृतेः प्रसोतव्यौ तौ च प्रसूता
विति नास्याः प्रसोतव्यमैव शिष्यतेत्यप्रसो
प्यत इति निवृत्तप्रसवाप्रकृतिर्विनेकज्ञा

८६
४६

नरूपो योर्थस्तस्य वशः सामर्थ्यतस्मात् अ
तत्त्वज्ञानपूर्वकाणि स्वलुधर्माधर्माज्ञानवै
राग्यावैराग्येश्वर्यानि वैराग्यम
यिकेवलतौष्टिकानामतत्त्वज्ञानपूर्वकमे
व तत्र तत्त्वज्ञानं विरोधित्वेनातत्त्वज्ञानमुच्छि
नति कारणानि कृत्वा च सप्त रूपाणि निव
र्तत इति सप्त रूपविनिवृत्ता प्रकृतिः अवा
स्थित इति निश्चितः सुस्थ इति रजस्तमो वृ
त्तिकलुषया बुद्ध्या संभिन्नः सात्विक्या तु
वृत्त्या तदाप्यस्य मनाक् संभेदोऽस्येव अन्यथै
वंभूत प्रकृतिदर्शनानुययत्तेरिति स्यादे
तत् निवृत्तप्रसवामिति नमृष्यामहे सं
योगकृतो हि सर्ग इत्युक्तम् योग्यात्ता च

संयोगः भोक्तृत्वयोग्यता च पुरुषस्य चैतन्य
म् भोग्यत्वयोग्यता च प्रकृतेर्जडत्वं विषय
त्वं च न चैतयोरस्ति निवृत्तिः तज्जातीय
स्यान्यस्य करणीयत्वात् पुनः पुनः शब्दाद्युप
भोगवदित्यत आह दृष्टामये सुपेक्षतर
को दृष्टाहमित्युभित्युपमस्य सतिसं
योगेऽपि तयोः प्रयोजनं नास्ति सर्गस्य ६६
करोतु नाम योनः पुन्येन शब्दाद्युपभोगं प्रकृ
तिर्यया विवेकख्यातिर्न कृतेति कृतविवे
कख्यातिस्तु शब्दाद्युपभोगं न जनयति
अविवेकख्यातिनिर्वधनो हि तूदुपभोगो नि
बन्धनाभावेन भवितुमर्हति अंकुर इवावी
जाभावे प्राकृता हि सुखदुःखमोहात्मनः

शब्दारीस्तद्विवेकान्ममैतदित्यभिमन्यमा
 नआत्मानुंजीत एवंविवेकरव्याप्तिमपिप्रा
 कृतीमविवेकादेवात्मानमर्थेयमितिमन्यते
 उत्पन्नविवेकरव्याप्तिस्तत्तदसंसर्गान्नश
 द्वादादीन्भोक्तुमर्हतिनापिविवेकरव्याप्तिं
 प्राकृतीकर्तुं ततो विविक आत्मानस्यार्थम
 भिमंतुमर्हति पुरुषार्थोचभोगविवेको
 प्रकृत्यारंभप्रयोजकावित्यपुरुषार्थोसं
 तौनप्रकृतिंप्रयोजयतः तदिदमुक्तंप्रयो
 जनंवास्तिसर्गस्येति अत्रप्रयुज्यतेसर्गे
 प्रकृतिरनेनेतिप्रयोजनम् तदपुरुषा
 र्थत्वेनास्तीत्यर्थः स्यादेतत् उत्पन्नतत्त्व
 साक्षात्कारश्चेदनेतरेवमुक्तस्यतस्यशरीर

यातः स्यादितिकथमदेहः प्रकृतिं पर्येत
अथ तत्त्वज्ञानेऽपि न मुच्यते कर्मणामप्रक्षी
णत्वात् तेषां कुतः प्रक्षयः भोगादिति
चेत् हंत भोगतत्त्वज्ञानमोक्षसाधनमि
ति व्यक्तायक्तज्ञविज्ञानजन्मना तत्त्व
ज्ञानेनायवर्ग इति रिक्तं वचः भोगेन चाय
रिसंख्येयः कर्माशयप्रचयो नियतविपा
कसमयः सेतव्यः ततश्चायवर्गप्राप्तिरि
त्यपि मनोरथमात्रमित्यत आह सम्यग्
ज्ञानाधिगमाद्धर्मादीनामकारणप्राप्तौ
तिष्ठतिसंस्कारवशाच्चक्रभ्रमिव द्रुत
शरीः ६७ तत्त्वसाक्षात्कारोदयादे
वानादिरप्यनियतविपाककालोऽपि

मोशयप्रचयोद्गधवी जभावतयानजा
 त्यायुर्भोगलक्षणा यफलायकल्यते
 क्लेशसलिलायस्त्रिषु र्याहिवुद्धिभूमौ
 कर्मवी जान्यकुरं प्रसुवते तलज्ञाननिश
 घनियीतसकलक्लेशसलिलायामूष
 रयांकुतः कर्मवी जानामंकुरप्रसवः
 तदिदमुक्तं धर्मादीनामकारणप्राप्ता
 विति अकारणत्वप्राप्तावित्यर्थः उ
 त्पन्नतलज्ञानोपि च संस्कारवशातिष्ठति
 यथोपरतेपि कुलालव्यापारे च क्रेवेण
 रव्यसंस्कारवशाद्भ्रमतीति श्रुतिकालप
 रियाकात्तु परते संस्कारे निःक्रियं भवि
 ति शरीरस्थितौ च प्रारब्धपरिपाको

धर्मो धर्मौ संस्कारः यथा चानुश्रूयते भोगे
न त्वितरे क्षययित्वाथ संयद्यत इति तावदे
वास्य चिरं यावन्न विमोक्षेथ संयत्स्य इति च
प्रक्षीणमाणा विद्या संस्कारावशेषश्च संस्का
रः तद्वशात्तत्सामर्थ्याद्भूतशरीरस्ति इति
स्यादेतत् यदि संस्कारशेषाद्भूतशरीरस्ति
इति तथापि कदास्य मोक्षो भविष्यतीत्य
त आह प्राप्ते शरीरभेदे चरितार्थत्वात्प्र
धानविनिवृत्तौ ऐकान्तिकमात्यंतिकमु
भयं कैवल्यमाप्नोति ईदृ अनारब्ध
विद्याकानां तावत्कर्माशया यानां तत्त्वज्ञा
नाग्निना बीजभावेऽदग्धः प्रारब्धविद्या
कानां तूपभोगेन क्षये सति प्राप्ते शरीरभे

८९
४५

देविनाशेचरितार्थत्वात्कृतप्रयोजनत्वा
सधानस्यतंपुरुषंप्रतिनिवृत्तावैकान्तिकम्
वश्यंभाविआत्यंतिकमविनाशीत्युभयं
कैवल्यंदुःखत्रयविगमंप्राप्नोतिपुरुषः
प्रमाणोपादिते व्यसंतश्रद्धोत्साहना
पपरमर्षिपूर्वकत्वमाह पुरुषार्थज्ञा
नमिदं गुत्वं परमर्षिणसमाख्यातम्
स्थितुस्तत्तिप्रलयाश्चिंत्यंते यत्र भूताना
म् ६९ गुत्वं गुहानिवासिस्तूलाधि
यादर्वो धर्मितियावत् परमर्षिणा क
पिलेन तामेव श्रद्धामागमिकत्वेन दृ
यति स्थितुस्तत्तिप्रलयाश्चिंत्यंते यत्र
भूतानाम् यत्र ज्ञानेयदार्थ्यथाचर्मणि

द्वीपिनंहंति भूतानां प्राणिनां स्थित्युत्पत्ति
प्रलया आगमैश्चिंत्यंते स्यादेतत् यस्य
रमर्षिणा साक्षात् कथितं तच्छ्रद्धाधीमहिय
सुनरीश्वरकृष्णेन कथितं तत्र कुतः श्रद्धे
सत आह एतत्पवित्रमग्न्यमुनिरासुर्यैः
नुकं यया प्रददौ आसुरिरपियंच शिखा
यतेन च बहुधा कृतं तत्रम् ७० ए
तस्य वित्रं पावनंदुःखत्रयहेतोः पाप्मनः पु
नातीति अग्न्यं सर्वभ्यः पवित्रेभ्यो मुख्यं
मुनिः कपिल आसुर्ये नुकं यया प्रददौ
आसुरिरपियंच शिखायतेन च बहुधा कृ
तं तत्रम् शिष्यवरं यया गतमीश्वरकृ
ष्णेन चैतदार्थाभिः संक्षिप्तमार्थमतिना

९०
५१

संम्यग्विज्ञायसिद्धांतम् ७१ आरा
धात्तातत्वेभ्यस्सार्था आर्यामतियस्य
सोयमार्यमतिरिति एतच्चशास्त्रं स
कलशास्त्रार्थसूचकत्वात् ननुप्रकर
णमिसाह सप्तत्यांकिलयेर्थास्तेर्थाः कृ
त्स्नस्यवृष्टितंत्रस्य आख्यायिकावि
रहिताः परवादविवर्जिताश्चापि ७२
तथाचरणवार्तिकम् प्रधानास्तिलमे
कत्वमर्थवत्वमथान्यता परार्थ्येचत
थानैक्यवियोगोयोगएवच १ शे
षवृत्तिरकर्तृत्वंभौतिकार्थास्मृतादश
विर्ययः पंचविधस्तथोक्तानवतुष्टयः
२ करणानामसामर्थ्यअष्टाविंशति

९१

धामतम् इतिषष्टिः यदार्थानामष्टभिः
सहसिद्धिभिरिति ३ सेयंषष्टियदार्थीह
कथितेति सकलशास्त्रार्थकथनानेदं प्र
करणमपितु शास्त्रमेवेदसिद्धम् एकत्वम
र्थवत्पाराथ्यं च प्रधानमधिकृत्योक्तम्
अन्यत्वमकर्तृत्वं बहुत्वं चेति युरुषमधिकृ
कृत्य अस्तित्वं योगो वियोगश्चेत्युभयम
धिकृत्य स्थितिरिति स्पूलसूक्ष्ममधिकृ
त्य मनोसिकुमुदानीव बोधयंती सतां
सदा श्रीवाचस्यतिमिश्राणां कृतिस्ता
त्त्वकौमुदी १ इति श्रीवाचस्यति
मिश्रविरचिता सांख्यतत्त्वकौमुदी स
माप्ता ॥ १॥ ॥

नं० ६४-६-घ
योगसूत्रवृत्तिः

पत्राणि १०८

२०८

१०५०४-

१

श्रीगणेशायनमः ॐ नमः परमात्मने देहा
र्धयोगः शिवयोः सश्रेयांसितनोतुवः दुः प्रापमी
यियत्स्मृत्या जनः कैवल्यमश्नुते १ त्रिविधा
न्यपि दुःखानियदनुस्मरणान्मृणां प्रयातिस
द्योविलयंतं सुमः शिवमव्ययं २ पतंजलि
मुनेरुक्तिः काप्यपूर्वाजयत्यसौ पुंप्रकृत्योर्वि
योगोपियोगइत्युदितोयया ३ जयंतुवाचः
फणिभर्तुरंतरस्फुरज्जमः सोमनिशैकरत्निषः
विभोव्यमानाः सततं ममांसियासतांसदानं
दमयानिकुर्वते ४ शब्दानामनुशासनं वि
दधतापातं जले कुर्वता वृत्तिं गभजमृगां कसंज्ञ
कमपिव्यातन्वता वैद्यके वाक्चेतोवपुषाम
लः फणिभृतो भर्त्रे वयेनोद्धृतस्तस्य श्रीरण

रंगमल्लनृपतेर्वाचो जयंत्युज्जलाः ५ दुर्वोधं
यदंतीवतद्विजहति स्यष्टार्थमित्युक्तिभिः स्य
ष्टार्थत्वतिविसृतिं विदधति व्यर्थैः समासादि
कैः अस्थानेऽनुपयोगिभिश्च बहुभिर्जलैर्भ
संतन्वते श्रीतृणामिति वस्तुविषयकतः प्रा
येण टीकाकृतः ६ उत्सृज्य विस्तरमुद
स्य विकल्पजालं फल्गुप्रकाममवधार्य वि
चार्य जातं संतः पतंजलिमते विवृतिर्मये
यमातन्वते बुधमनः प्रतिबोधहेतुः ७
अथ योगानुशासनं १ अनेन सूत्रेण शा
स्त्रस्य संबंधाभिधेयप्रयोजनानि व्याख्यायं
ते अथ शब्दोऽधिकारद्योतको मंगलार्थ
श्च युनक्तिर्योगः समाधानं युजु समाधौ

२

अनुशिष्यते व्यायते लक्षणस्वरूपभेदो
 पायफलैर्येन तदनुशानं योगस्यानुशा
 सनं योगानुशासनम् तदा शास्त्रपरिसमा
 त्येरधिकृतं केदितव्यमित्यर्थः तत्र शास्त्र
 स्य व्युत्पाद्यतया योगः समाधनः सकलो
 ऽभिधेयः तत् व्युत्पादनं च फलम् व्युत्पा
 दितस्य योगस्य कैवल्यं फलं शास्त्राभिधे
 ययोः प्रतिपाद्यप्रतिपादकभावलक्षणः
 संबंधः अभिधेयस्य योगस्य तत्फलस्य
 कैवल्यस्य च साध्यसाधनभावः एतदुक्तं
 भवति व्युत्पाद्यस्य योगस्य साधनानि शा
 स्त्रेण प्रदर्शयिते तत्साधनसिद्धौ योगः कै
 वल्याख्यं फलं उत्पादयतीति तत्र को

२

योगइत्यत आह योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः
२ चित्तस्य निर्मलसत्त्व परिणामरूपस्य
याः वृत्तयों गंगिभावपरिणामरूपास्तासां
निरोधो वहिर्मुखपरिणतिविच्छेदादंतर्मु
खतया प्रतिलोमपरिणामेन स्वकारणे
तयो योगइत्याख्यायते सच्चित्तनिरोधः स
र्वासां चित्तभूमीनां सर्वप्राणिनां धर्मः कदा
चित्कस्यांचिद्रूपावा विर्भवति ताश्च क्षि
त्यं मूढविक्षिप्तमेकाग्रं निरुद्धमिति चि
तस्य भूमयः चित्तस्यावस्थाविशेषाः त
त्र क्षित्यं रजस उद्रेकादस्थिरं वहिर्मुखत
या सुखदुःखादिविषयेषु चिकल्पितेषु
व्यवहितेषु सनिहितेषु वारजसाप्रेरित

ग. सू. वृ.

३ ३

मू तच्चसदैवदैत्यदानवानां मूढंतमसउद्रे
कात्कृत्पाकविभाग मगणयत् क्रोधा
दिभिर्विरुद्धकृत्पेक्षेवनियमितं तच्चस
दैवरक्षः पिशाचादीनाम्विक्षित्यंतुसत्वो
द्रेकाद्वैशिष्टेनपरितृप्तदुःखसाधनंसु
खसाधनेष्वेवशदादिषुप्रवृत्तं तच्चसदैव
देवतादीनां एतदुक्तंभवति रजसाप्रवृत्तिरू
पंतमसापराधकारनिरनिरतम् सत्वेनसु
खमयंचित्तंभवतीतिगतास्तिस्त्रिधिताव
स्थानसमाधावुपयोगिन्यः एकाग्रनिरु
द्धरूपेद्वैचसत्वोत्कर्षाद्यथोत्तरमवस्थित
त्वात्समाधावुपयोगंभजेतेसत्वादिक्रम
व्युक्रमेत्वयमभिप्रायः द्वयोरपिरजस्त

मसोरत्तं न हेयत्वे येन तदर्थं रजसः प्रथम
पादानं यावन्न प्रवृत्तिदर्शिता तावन्निवृत्तिर्न
शक्यते दर्शयि मिति द्वयोर्व्यत्ययेन प्रदर्श
नं सत्वस्यत्वे तदर्थं पञ्चात्प्रदर्शनम् यत्त
स्योत्कर्षेणोत्तरे द्वे भूमीयोगोपयोगिन्यावि
ति अनयोर्द्वयोरेकाग्रनिरुद्धयोर्भूमिक
योर्ध्वश्चिन्नस्यैकाग्रतारूपपरिणामः स
योगः किमुक्तं भवति एकाग्रेव हि कृत्तिनि
रोधः निरोधे च सर्वासांवृत्तीनां तत्संस्कारा
णां प्रविलय इत्यनयोरेव भूम्योर्योगस्य सं
भवः इदानीं सूत्रकारश्चिन्नवृत्तिनिरोधप
दानिव्याख्यातुं कामः प्रथमं चिन्नपदं व्या
चष्टे सूत्रद्वयेन तदा द्रष्टुः स्वरूपेव स्थान

प्रो० सू० वृ०

४

मू ३ द्रष्टुः पुरुषस्य तस्मिन्काले स्वरूपे चि
न्मात्ररूपतायामवस्थानं स्थितिर्भवति अ
यमर्थः उत्पन्नविवेकख्याते श्रित्संक्रमाभा
वात् कर्तृत्वाभिमानिवृत्तौ प्रोक्तपरिणामा
यां बुद्ध्यात्मनः स्वरूपे वस्थानं स्थितिर्भव
तीति व्युत्थानदशायां तस्य किं रूपमित्याह
वृत्तिसारूप्यरूप्यमितरत्र ४ इतरत्र योगा
दन्यस्मिन्काले वृत्तयो यावद्व्यमाणलक्षणाः
ताभिः सारूप्यं तद्रूपत्वम् अयमर्थः आदृशो
वृत्तयः सुखदुःखमोहात्मिकाः प्रादुर्भूयन्ति
तादृद्रूप एव संपद्यते वा वहर्तृभिः पुरुषः ॥
तदेवं यस्मिन्नेकाग्रतया परिणते विविक्ते
स्वस्मिन् रूपे प्रतिष्ठितो भवति यस्मिंश्चै

द्रियवृत्तिद्वारेणाविषयाकारेण परिणमतेषु
रूपसदाकारद्वयपरिभाव्यते यथाजलतरं
नेषुचलत्सुतत्थश्चंद्रश्चलन्निवभासतेत
च्चित्तं वृत्तिपदंव्याख्यातुह वदनयः पंचतर
यः क्लिष्टाऽक्लिष्टाः ५ वृतयः श्वितस्यप
रिणामविशेषाः वृत्तिसमुदायरूपस्याव
विनोया अवयवरूपावृत्तयस्तदपेक्षयात
पप्रयः त्यक्तदुर्कं भवति पंचवृतयः कीदृश्यः
क्लिष्टा अक्लिष्टाः क्लेशैर्वक्ष्यमाणलक्ष
णौशक्रांताः क्लिष्टाः तद्विपरीता अक्लिष्टाः
॥ तारवपंचवृत्तयः समुद्दिश्य व्याख्यायंते
॥ प्रमाणं विपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतयः ६
आसंक्रमेणलक्षणमाह प्रत्यक्षानुमाना

गो.सू.वृ.

५ ५

गमाः प्रमाणानि ७ अत्रातिप्रसिद्धत्वात्प्र
माणानां शास्त्रकारेण भेद निरूपणो नैवावग
तत्वात्त्रक्षणस्य न पृथक् लक्षणं कृतम् प्र
माणलक्षणं तु अविसंवादिज्ञानं प्रमाणं इ
न्द्रियद्वारेण वा तद्यवस्तूपरागाच्चित्तस्य तस्य
तद्विषयसामान्यविशेषात्मनो र्थस्य विशेष
षावधारणप्रधानावृत्तिः प्रत्यक्षं गृहितसं
बंधात्त्रिंशात्त्रिंशि न सामान्यात्मनाध्यवसा
योऽनुमानं आत्यवचनमागमः शब्दं प्रमाणारू
पावृत्तिर्व्याख्याय विपर्ययरूपा माह विपर्यय
यो मिथ्याज्ञानमतद्रूपप्रतिष्ठम् ८ अतथा
भूते र्थे तथोत्पद्यमानं ज्ञानं विपर्ययः यथाशु
क्तिकायां रजतज्ञानम् अतद्रूपप्रतिष्ठमि

अतद्रूपप्रतिष्ठमिति तस्यार्थस्य यद्रूपं न त
स्मिन्नरूपे प्रतिष्ठितं तस्यार्थस्य यत्पारमार्
थिकं रूपं न तत्प्रतिभासयतीति यावत् संश
योध्यतद्रूपप्रतिष्ठत्वान्मिथ्याज्ञानम् यथा
स्थापुर्वीपुरुषो वेति विकल्पवृत्तिव्याख्या
तु माह शब्दज्ञानानुपातीवस्तुभूयो विक
ल्पः ९ शब्दजनितं ज्ञानं शब्दज्ञानं तदनु
पतितुं शीलं यस्य स शब्दज्ञानानुपातीवस्तु
नस्तथा त्वमनपेक्षमाणोऽध्यवसायः स
विकल्पइत्युच्यते यथा पुरुषस्य चैतन्य
स्वरूपमिति अत्र देवदत्तस्य कंवलइति
वत् शब्दजनिते ज्ञाने मिसत्र षष्ठ्या योऽ
ध्यवसितो भेदस्तमिहा विद्यमानमपि स

प्रो. सू. वृ

६ ६

मारेण्यप्रवर्ततेऽध्यवसायः वस्तुतः चैतन्य
मेवपुरुषः निद्राव्याख्यातुमाह अभावप्रत्य
यालंबनावृतिर्निद्रा १० अभावप्रत्यय आ
लंबनंयस्याः वृत्तेः सातथोक्ता एतदुक्तंभव
ति यासंततमुद्रिक्तत्वान्नमसः समस्तविष
यपरित्यागेनप्रवर्ततेवृत्तिः सानिद्रा अस्या
श्चसुखमहमस्वाक्षमितिस्मृतिदर्शनात्॥
स्मृतेश्चानुभवव्यतिरेकेणानुययतेदृष्टित्वं
स्मृतिंव्याख्यातुमाह अनुभूतविषयासंप्रमो
षःस्मृतिः ११ प्रमाणेनानुभूतस्यविषयस्य
योयमसंप्रमोषसंस्कारद्वारेणबुद्धानुययारे
हसास्मृतिः तत्रैप्रमाणविपर्ययविकल्पाज्जा
ग्रदवस्था तएवयदानुभववत्तात्प्रत्यक्षाय

माणाःसस्वप्नः निद्रात्वसंवेद्यमानविषया
स्मृतिश्चप्रमाणविषयविकल्पनिद्रानिमित्ता
एवंवृत्तिव्याख्यायतासांनिरोधोपायं व्याख्यातु
माह अभ्यासवैराग्याभ्यातत्रिरोधाः १२ अ
भ्यासवैराग्येवक्षमाणलक्षणेताभ्यांप्रकाश
प्रवृत्तिनियमनरूपाणांचितवृत्तीनांयत्नताडनं
हननंसमिरोधः किमुक्तंभवति तासांविनिवृ
तवात्त्वाभिनिवेशानामर्तमुखतयास्वकार
णएवचित्तेचित्शक्तिरूपतयावस्थानं तत्र
विषयदोषदर्शनजेनवैराग्येणतद्वैमुख्यमु
त्पाद्यते अभ्यासेनमुखजनकशान्तप्रत्ययप्र
वाहप्रदर्शनद्वारेणदृष्टस्वरूपसुत्पाद्यते इ
साभ्यांनवतिचितवृत्तिनिरोधः अभ्यासं

व्याख्यातुमाह तत्रस्थितौ यलोभ्यासः १३
 वृत्तिरहितस्यचित्तस्यस्वरूपनिष्ठः परिणामः
 स्थितिः तस्यां यत्न उत्साहः पुनः स्तथात्वेन च
 तस्मिन्निवेशनमभ्यास इत्युच्यते तस्यैव विशेष
 माह सतु दीर्घकालनैरन्तर्यसत्कारासेवित्तो
 दृढभ्रमिः १४ बहुकालं नैरन्तर्येणादरा
 तिशयेन च सेव्यमानो दृढभ्रमिः स्थिरो भवति
 सत्त्वो यत्प्रभवतीत्यर्थः वैराग्यस्य लक्षण
 माह दृष्टानुश्रविकविषयवितृष्णस्य वशी
 कारसंज्ञा वैराग्यम् १५ द्विविधो विषय
 यो दृष्ट आनुश्रविकश्च दृष्ट ईहैवौ यत्प्रभवमा
 नः शब्दादिः देवलोकादावानुश्रविकः
 अनुश्रूयते गुरुमुखादित्यनुश्रवो वेदः तत

आगतः आनुश्रविकः तयोर्द्वयोरपिविषय
योः परिणामविरसत्वं दर्शनाद्विगतगर्हस्यया
वशीकारसंज्ञा ममैतेवश्यनाहमेतेषां वश्या
इतियोर्यं विमर्शस्तद्वैराग्यमुच्यते तस्यैव शेष
माह तत्परं पुरुषस्यातिगुणवैतृष्णं १६ त
द्वैराग्यं परं उत्कृष्टं प्रथमं वैराग्यं विषयविष
यं द्वितीयं गुणविषयमुत्तमं गुणपुरुषवि
वेकस्यातिरेकमवति निरोधसमाधेरत्यंता
नुकूलत्वात् एवं योगस्य स्वरूपमुक्त्वा संप्रज्ञा
ताऽसंप्रज्ञातस्वरूपभेदमाह वितर्कविचा
रानंदास्मितानुगमात्संप्रज्ञातः १७ स
माधिरिति शेषः सम्यक् संशयवियर्ययर
हितत्वेन प्रज्ञायते प्रकर्षेण ज्ञायते भाव्य

स्वरूपं येन संप्रज्ञातः समाधिर्भावनाविशेषः
 सवितर्कः सविचारः सवितर्कः सविचारः
 सानन्दः सास्मितश्चेति भावनाभाव्यस्य विषया
 तरय रिहारेण चेतसि यतः पुनर्विनिवेशनं
 भाव्यं च द्विविधं ईश्वरस्तत्त्वानि च तान्यपि च द्वि
 धा जडा जडभेदात् जडानि चतुर्विंशतिः अ
 जडः पुरुषः तत्र यदा माहाभूते द्वियाणि स्थूला
 नि विषयत्वेनायद्वीयरानुसंधानेन शब्दार्थो
 ह्येव संभेदेन भावना प्रवर्तते तदा सवितर्कः
 समाधिः अस्मिन्नेवा लंबनेयद्वीयरानुसंधा
 न शब्दार्थो ह्येव शून्यत्वेन यदा भावना प्रवर्त
 ते तदा निर्वितर्कः समाधिः सन्मात्रांतःकरण
 लक्षणं सस्मं विषयमालंब्य तस्य देशकाल

धर्मावच्छेदेनयदाभावनाप्रवर्ततेतदासविचारः
तस्मिन्नेवावलंबनेदेशकालधर्मावच्छेदंविनाध
र्मिमात्रावभासित्वेनभावनाक्रियमाणानिर्विचार
इत्युच्यते एवंपर्यंतःसमाधिर्ग्रास्यसमायति
रितिव्यपदिश्यते यदातुरजस्तमोलेशानुवि
द्वमंतःकरणः सत्त्वभाव्यतेतदागुणभावा
च्चिच्छक्तेः सुखप्रकाशमयस्यसत्त्वभाव्यमा
नस्योद्रेकोत्तानंदः समाधिर्भवति अस्मि
न्नेवसमाधौयेवद्वद्धतयस्तत्वांतरं प्रधानपु
रुषरूपंनपश्यंति तेविगतदेहाहंकारत्वा
द्विदेहशब्दवाच्याः इयंग्रहणसमायतिः
ततःपरंरजस्तमोलेशनभिभूतंशुद्धं सत्त्वमा
लंबनीकृत्ययाप्रवर्ततेभावनातस्यायात्य

यो. स. ३.

९

१

स्यसत्त्वस्यन्यकभावाच्चिच्छन्ते रुद्रेकात्मतामा
त्रावशेषत्वेन समाधिः सास्मित इत्युच्यते न
चाहंकारास्मितयोरभेदः शङ्कनीयः यतो य
त्रांतःकरणमहमित्युल्लेखेन विषयान्वेद्य
ते सोहंकारः यत्रांतर्मुखतया प्रतिलोमपरि
णामेन प्रकृतिलीने केतसि सत्तामात्रमवभाती
तिसास्मितः अस्मिन्नेव समाधौ ये कृतपरि
तोषाः परमात्मानं पुरुषं न यश्यंति तेषां चे
तसि स्वकारणो लयमुपगते ते प्रकृतिलया
इत्युच्यंते ये यरं पुरुषं ज्ञात्वा भावनायां प्रवर्तं
ते तेषामियैविकेकस्यातिर्ग्रहीत समायति
रित्युच्यते तत्र सवितर्क समाधौ च तस्योप
स्थाः शक्तिरूपतया वसिष्ठंते ततः एकै

कस्याः त्यागउत्तरोत्तरइतिचतुरवस्थोयंसंप्र
ज्ञातः समाधिः असंप्रज्ञातमाह विरामप्रत्य
याभ्यासपूर्वकः संस्कारशेषोऽन्यः ॥ ५ ॥ विर
म्यते ज्ञेनेति विरामः वितर्कादिचिन्तात्यागः
विरामश्चासौ प्रत्ययश्च विरामप्रत्ययः तस्या
भ्यासः यौनः पुण्येन चेतसि विनिवेशनं तत्र
या कचिद्दृतिरुल्लसति तस्याः नेति नेतीति
नैरांतर्ग्येण यथुदसनं विरामप्रत्याभ्यासः
तत्पूर्वको संप्रज्ञातसमाधेः संस्कारशेषो
न्यः तद्विलक्षणोऽसंप्रज्ञातसमाधिरित्य
सर्थः न तत्र किंचिद्देद्यसंप्रज्ञायते इत्यसं
प्रज्ञातो निर्बीजः समाधिः इह चतुर्विधः
चित्तस्य परिणामः मुत्थानं समाधिप्रारं

यो.सू.वृ.

१०

10

भः एकाग्रतानिरोधश्च तत्र सिद्धमूढे चित्तभूमी
युस्थानं विस्तिष्ठन् भूमीः सत्त्वोद्रेकात् समाधि
प्रारंभः एकाग्रतानिरुद्धेतु पर्यंतं भूमी य
नियमिण्यामं च संस्कारः तत्र युस्थानजनिताः
संस्काराः समाधिप्रारंभजैः संस्कारैर्कन्यते
तज्जाश्चैकाग्रताजैर्निरोधजनितैरेकाग्र
ताजाः संस्काराः स्वरूपं च हन्यते यथा सु
वर्णं संवलितं ध्यायमानं सीसकमात्मानं सु
वर्णमलं च निर्दहति एवमेकाग्रताजनि
तान् संस्कारान् निरोधजाः स्वात्मानं च निर्दहं
ति तदेवं योगस्य स्वरूपं भेदं च संक्षेपेणो
पापंचाभिधाय विल्लरेणोपायं योगाभ्यास
प्रदर्शनपूर्वकं वक्तुमुपक्रमते भवप्रत्ये

योविदेहप्रकृतिलयानाम् १९ विदेहाः
प्रकृतिलयाश्रवितर्कादिभ्रमिकास्तत्रेया
ख्याताः तेषांसमाधिर्भवप्रत्ययः भवः संसा
रः स एव प्रत्ययः कर्णयस्य स भव प्रत्ययः
अयमर्थः आविर्भूतमात्र एव संसारेते तथा
विधसमाधिर्भोजो भवंति तेषां परतत्वाऽ
र्दशद्योगाभासोयं अतः परतत्वाज्ञानेन तद्वा
वनायाचमुक्तिकामेन महान् यत्नो विधेय इ
त्येतदर्थमुद्दिष्टं तदन्येषामृतु श्रद्धावीर्य
स्मृतिसमाधिप्रज्ञाएवैकं रत्नं तरेषाम् २०
विदेहप्रकृतिलयव्यतिरिक्तानां योगिनां श्र
द्धादयः सर्वे उपाया यस्य स श्रद्धादि सर्वकः
ते च श्रद्धादयः क्रमादुपायोपेयभावेन प्रव

मे.सू.वृ.

११

र्तमानाः संप्रज्ञातस्य समाधेरुपायतां प्रतिय
द्यंते तत्र श्रद्धा योगविषये चेतसः प्रसादः
वीर्यमुत्साहः स्मृतिरनुभूतानामसंप्रमोषः
समाधिरेकाग्रता प्रज्ञाज्ञातव्यस्य विवेकः
तत्र श्रद्धावतो वीर्यं जायते योगविषये उ
त्साहवान्भवति सोत्साहस्य श्रद्धासुभूमि
षु स्मृतिरुपजायते तत्स्मरणं चेतः समा
धीयते समाहितचित्तश्च भ्रामं विवेकेन सस्य
ग्विजानाति त एते संप्रज्ञातसमाधेरुपा
याः तस्याभ्यासात्पराच्च वैराग्याद्भवत्यसं
प्रज्ञातः उक्तेः पायवतां योगिनामुपायभे
दे दानाह तीव्रसंवेगानामासन्नः ११
समाधिलाभ इति शेषः संवेगः क्रियाहे

तुदृढतरः संस्कारः सतीव्रोयेषामधिमात्रो
पायानांतेषामासन्नः समाधिः समाधिर्लभः
समाधेः फलं चासन्नं भवति शीघ्रमेव निष्पद्य
ते इत्यर्थः के ते तीव्रसंवेगा इत्यत आह मृदु
मध्याधिमात्रत्वात्ततोपि विशेषः २२ तेभ्य
उपायेभ्यो मृदूदिभेदभिन्नेभ्य उपायवतां
विशेषां भवति मृदुमध्याधिमात्र इत्युपा
यभेदाः तेषां एकं मृदुसंवेगमध्यसंवेगती
व्रसंवेगभेदा त्रिविधा तद्वैदेन च नवयोगि
नो भवंति मृदूपायो मृदुसंवेगः मध्यसंवे
गः तीव्रसंवेगश्च मध्योपायो मृदुसंवेगो म
संवेगस्तीव्रसंवेगश्च अधिमात्रोपायो मृ
दुसंवेगो मध्यसंवेगस्तीव्रसंवेगश्च अधि

यो.सू.४

१२

१२

मात्रोपायेतीव्रचसंवेगेमहानयनःकर्तव्यइ
तिभेदोपदेशः इदानीमेतदुपायविलक्षणं
सुगममुपायांतरमाह ईश्वरप्रणिधानाद्वा
२३ ईश्वरोपस्थमायालक्षणः प्रणिधानं
तत्रभक्तिविशेषः विशिष्टमुपासनं सर्वक्रि
याणामवित्तार्पणं विषयसुखादिकंफल
मनिष्ठन्सर्वाः क्रियास्तस्मिन्पुनरमगुरो
वर्षयति तत्प्रणिधानं समाधेस्तत्फलला
भस्यचप्रकृष्टउपायः ईश्वरस्यप्रणिधाना
त्समाधिलोभइत्युक्तं तत्रेश्वरस्यस्वरूपं
प्रमाणं प्रभावंवाचकंमुपासनाक्रमंतत्फलं
चक्रमेणवक्तुमाह क्लेशकर्मविपाकाश
यैरपराहृष्टःपुरुषविशेषईश्वरः २४

क्लिश्यंतीतिक्लेशः अविद्याद्योवश्यमाणाः
विहितप्रतिषिद्ध्यामिश्रपाणिकर्माणि वि
पच्यंतइतिविपाकाः कर्मफलानिजात्यायु
र्भोगाः आफलविपाकाच्चित्तभूमौशेरतइत्या
शयावासनाद्यः संस्कारास्तैरपरामृष्टस्त्रिषपिका
लेषुनसंसृष्टः पुरुषः विशेषः अन्येभ्यः पुरुषे
भ्योविशिष्यतइतिविशेषः ईशानशीलः इच्छा
मात्रेणसकलजगदुद्धरणक्षमः यद्यपिसर्वेषा
मात्मनांक्लेशादिस्यर्शोनास्ति तथापिवितगत
स्तेषामुद्दिश्यते यथायोद्धगतौजयपरज
यौस्वामिनः अस्यतुत्रिषपिकालेषुतथा
विधोपिक्लेशादिपरमर्शोनास्तीत्यतः स
विलक्षणाएवभगवानीश्वरः तस्यचतथा

यो.सू.वृ.

१३

13

विधमैश्वर्यमनादेः सत्त्वोत्कर्षात् सत्त्वोत्कर्षात् सत्त्वोत्कर्षश्चास्यप्रकृष्टज्ञानादेवनवान
योर्ज्ञानैश्वर्ययोरितरेतराश्रयत्वं परस्परान
पेक्ष्यत्वात्ते द्वेज्ञानैश्वर्ये ईश्वरसत्त्वे वर्तमाने
आनादिभस्ते तेन च तथा विधेन सत्त्वेन तस्या
नादिरेव संबंधः प्रकृतिपुरुषसंयोगवि
योगयोरीश्वरेच्छाव्यतिरेकेणानुपपत्तेः
यथेतरेषां प्राणिनां सुखदुःखमोहतयाय
रिणतं चित्तं निर्मले सात्विके धर्मात्माख्ये
योगिशरीरे प्रतिसंक्रांतं चिच्छाया संक्रांतेः
संवेद्यं भवति नैवमीश्वरस्य तस्य च केवल
एव सात्विकः परिणाम उत्कर्षवाननादिसं
बंधेन भोग्यतया व्यवस्थितः अतः पुरुषो

तरविलक्षणातया स एवेश्वरः मुक्तात्मनां पुनः
क्लेशादियोगक्षैलैः शाल्लोक्तैरुपायैर्निर्वर्तितः
अस्य पुनः सर्वदेवतथात्वान्मुक्तात्मुक्त्य
त्वं न चेश्वराणामनेकत्वं तेषां तुल्यत्वे भिन्ना
अभिप्रायत्वा कार्यस्यैवानुपयतिरुत्कर्षोप
कर्षत्वेन च य एवोत्कृष्टः स एवेश्वरस्तत्रैव का
ष्टाप्राप्तत्वादीश्वरस्य एवमीश्वरस्य स्वरूपम
भिधाय प्रमाणमाह तत्र निरतिशयं सर्वज्ञत्वं
वीजम् २५ तस्मिन् भगवति सर्वज्ञत्वस्य यद्दी
प्तं अतीताऽनागतादियहणस्याऽत्यन्तं महत्त्वं
चातन्मूलत्वाद्दीप्तमिव वीजं तत्र निरतिश
यं काष्टं प्राप्तं दृष्टव्यत्वं महत्त्वादीनां
धर्माणामतिशयानां काष्टाप्राप्तिर्यथापर

यो. सु. वृ.

१४

१५

माणावत्यत्वस्याऽकाशेयरममहत्वस्य एवं
ज्ञानादयोपिचितधर्मास्तारतम्येनपरिदृश्य
मानाः क्वचिन्निरतिशयतामायादयंति य
त्रैवेतेनिरतिशयाः सर्वेश्वरः यद्यपिसामान्य
मानेऽनुमानस्यपर्यवस्थितत्वान्नविशेषावग
तिः संभवति तथापिशस्त्रादस्यसर्वज्ञत्वाद
योविशेषाअवगंतव्याः तस्यचस्वप्रयोज
नाभावेकथंप्रकृतिपुरुषयोः संयोगवि
योगावायादयतीतिनाशंकनीयं तस्मा
रुणिकत्वाद्भूतानुग्रहएवप्रयोजनम् क
ल्पप्रलयमहाप्रलयेषुनिःशेषान्संसारि
णउद्धरिष्यामीतितस्याऽध्यावसायः य
द्यस्येष्टंततस्यप्रयोजनमिति एवमीश्वर

स्यप्रमाणमभिधायप्रभावमाह सद्यर्वेषाम
पिगुरुःकालेनाऽनवच्छेदात् २६ आद्यानां
सृष्ट्यां ब्रह्मादीनामपिसगुरुरुपदेष्टायतः
सकालेननाऽवच्छिद्यते अनादित्वात्तेषां पु
नरादिमत्वात्सकालेनाऽवच्छेदः एवं प्रभा
वमुक्तेऽप्यासनोपयोगायवाचकमाह तस्य
वाचकः प्रणवः २७ इत्यमुक्तस्वरूपस्य
श्वरस्यवाचकोभिधायकः प्रणवः ओंका
रः तस्योश्चवाच्यवाचकभावत्वं स्यात्संबं
धोनित्यः संकेतेन प्रकाशयते न तु केन चिन्नि
यते यथापितृपुत्रयोर्विद्यमानः संबन्धोऽप्य
स्यायं पिताऽस्यायं पुत्र इतिकेन चित्प्रकाशय
ते उपासनमाह तज्जयस्तदर्थभावनम्

र. वृ.

१५

१५

२८ तस्य सार्द्धं त्रिमात्रस्य प्रणवस्य ज। यो यथा
बहुचारणं तद्वाच्यस्य चेश्वरस्य भावनं युनः पु
नश्चेतसि विनिवेशनं एकाग्रता उपायः अ
तः समाधिसिद्धये योगिनो प्रणवो जप्यस्तद
र्थ ईश्वरश्च भावनीय इत्युक्तं भवति उपास
नायाः फलमाह ततः प्रत्यक्चेतनाधिग
मोऽप्यंत रयाभावश्च २९ तस्माज्जयातद
र्थ भावनाच्च योगिनः प्रत्यक्चेतनाधिगमो
भवति विषयप्रातिकूल्येन स्वांतः करणा
ऽभिमुखमंचतियाचेतनादृक् शक्तिः सा प्र
त्यक्चेतना तस्या अधिगमो ज्ञानं भवति
अंतरयावश्यमाणास्तेषामभावः शक्ति
प्रतिबंधो भावति अथ कर्तैत रया इत्याशं

कायामाह व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्या
विरतिभ्रान्तिदर्शनालब्धभूमिकत्वानवस्थि
तत्वानिवितविशेषास्तंतरायाः ३० नवैते
रजस्तमोवशांस्त्ववर्तमानाश्रितस्यविशेषा
भवन्ति तैरेकाग्रताविरोधिभिश्चित्तंविशि
ष्यतइत्यर्थः तत्रव्याधिर्होतुवैषम्यनिमि
तोत्वरादिः स्नानमकर्मण्यताचित्तस्यउभय
कोऽर्थलवनंविज्ञानंसंशयः योगःसाध्यः
स्याद्दानवेति प्रमादो ननुष्टानशीलतास
माधिसाधनेषोदासीन्यं आलस्यंक्लेशवि
तयोर्गुरुत्वं योगविषयेप्रवृत्त्यऽभावहेतुः
अविरतिःचित्तस्यविषयसंयोगात्गर्हः
भ्रान्तिदर्शनंश्रुतिकार्यारजतवत्त्वविष

यो.स.वृ

१६

16

ययत्नानं अलक्ष्यभूमिकत्वंकुतश्चिन्निमि
तात्तमाधिभस्मेरलाभः असंप्राप्तिः अनव
स्थितत्वंतुल्यवस्थायामपिसमाधिभूमौ
चित्तस्यताःप्रतिष्ठा एतेसमाधौरेकाग्रता।
याश्चयथायोगं प्रतिपद्यत्वादंतरायादस्यु
च्यंते चित्तविशेषकारकानन्यान्व्यंतराया
नप्रतियादयितुमाहदुःखदौर्मनस्यांगमेज
यत्तश्चासन्निश्वासाःविशेषसहभुवः ३१
कुतश्चिन्निमितादुत्पन्नेषुविशेषेषुएतेदुः
खादयःप्रवर्तते तत्रदुःखंचित्तस्यरागजः
परिणामःबाधनालक्षणःयद्वाधात्प्राणि
नस्तेदयधातायप्रवर्तते दौर्मनस्यंवात्सा
भ्यांतरैः करणैर्मनसोदौस्यं अंगमेजय

त्वंसर्वोगिरोगवेयथुरासनस्थैर्यस्यबाधकः
प्राणोयद्वायुमाचामतिःसश्वासः
यत्कौंक्षवायुंनिश्वासितिसप्रश्वासतरते
विक्षेपैःसहप्रवर्तमानाः यथोदिताभ्या
सवैराग्याभ्यानिरोधव्यादृत्येषामुपदे
शः सोयद्रवविक्षेपप्रतिषेधार्थमुक्ता
यांतरमाह तत्प्रतिषेधार्थमेकतत्त्वा
भ्यासः ३२ तेषांविक्षेपाणांनिषेधा
र्थमेकस्मिन्कस्मिंश्चिदभिमततत्त्वेभ्या
सः चेतसिपुनःपुनर्विनिवेशनं कर्तव्यं
त यद्वात्पुनरुदितायामेकाग्रतायां
विक्षेपाःप्रशमनमुपयान्ति इदानीं
चित्तसंस्कारादकंपरिकर्मकथनमुक्तायां

प्रो० स० ३०

१७

१७

तरमाह मैत्रीकरणमुदितोपेक्षाणां सुख
दुःखपुण्यापुण्यविषयाणां भावनात्तश्चि
तप्रसादनम् ३३ मैत्रीसौहार्दं करुणा
कृपा मुदिताहर्षः उपेक्षा औदासीन्यं
एता यथाक्रमं सुखदुःखितेषु पुण्यव
त्पुण्यवत्सु च विभावयेत् तथा हि सुखि
तेषु साध्वेषां सुखित्वमिति मैत्री कुर्यान्न
तीर्थो दुःखितेषु कथं नामैषां दुःखवि
मुक्तिः स्यादिति कृपामेव कुर्यात् न तार
स्थं पुण्यवत्सु पुण्यानुमोदनेन हर्षं
कुर्यात् ननु किमेतेषु पुण्यवन्त इति विद्वे
षं अपुण्यवत्सु औदासीन्यमेव भावये
न्नानुमोदनेन द्वेषं सूत्रे सुखदुःखा

दिशब्दैस्तद्वन्तःप्रतियादिताः तदेवंमैत्र्या
दिपरिकर्मणाप्रसादोपायेनचित्तेप्रसी
दति सुखेनसमाधिरुविर्भावोभवति य
रिकर्मचैतद्वात्संकर्मे यथागणितेभि
श्चकादिव्यवहारगणितनिष्पत्तयेसंक
लितादिकर्मोपकारत्वेनप्रधानकर्मे
निष्पत्तयेभवति एवंद्वेषणगादिप्रति
पक्षभूतमैत्र्यादिभावनयासमुत्पादि
तप्रसादचित्तंसंप्रज्ञातादिसमाधियो
ग्यंसंयद्यते रागद्वेषावेवमुख्यतयावि
क्षेपमुत्पादयतः तौचेत्समूलमुन्मूल्य
तौस्यातां तदांप्रसन्नत्वान्मनसोभवा
त्येवैकाग्रताउपायांतरमाह प्रच्छर्दनवि

यो.सू.वृ.

१८

१४

धारणाभ्यांवाप्राणस्य ३४ प्रच्छेदनंको
शस्यवायोः प्रयत्नविशेषमात्राप्रमा
णेनवहिर्निःसारणं विधारणंमात्राप्र
माणेनैवप्राणस्यायामोगतिविच्छेदः स
चद्वाभ्यांप्रकाराभ्यांवाह्याभ्यांतरपरणे
नपरितस्यवातत्रैवातत्रैवनिरोधेन तदे
वैरेचकपरककुंभकभेदेनत्रिविधाः प्रा
णायामश्चित्तस्यस्थितिमेकाग्रतायांनि
वध्नाति सर्वासामिंद्रियवृत्तीनांप्राण
वृत्तीदृर्वकत्वान्मनः प्राणयोश्चस्वव्या
पारेपरस्परमेकयोगक्षेमताज्जीयमा
नः प्राणः समस्तैंद्रियवृत्तिनिरोधद्वारेण
चित्तस्यैकाग्रतायैवप्रभवति समस्तदो

यस्यकारित्वं चास्यागमेश्चयते दोषकृ
ताश्चसर्वविशेषवृत्तयः अतोदोषनिव
र्हणद्वारेणद्वारेणाप्यस्यैकाग्रतायांसा
मर्थ्य इदानीमुपायांतरदर्शनोपक्षेपेण
संप्रज्ञातस्यसमाधेः पूर्वरंगं करोति
विषयवतीवाप्रवृत्तिरुत्पन्नास्थितिनिव
धिनी ३५ मनसद्वतिवाक्यशेषः
विषयागंधरसरूपस्यर्शशब्दाः तेविद्यं
तेफलत्वेनयस्यांसाविषयवातीप्रवृत्ति
र्मनसः स्थैर्यं करोति तथाहिनासाग्ने
चितंधारयतोदिव्यंगंधसंविदुपजायते
तादृश्येवजिह्वाग्रेससंवित् तात्व्येरू
पसंवित् जिह्वामध्येस्पर्शसंवित् जि

यो.सू.वृ.

१९

१९

ह्रामूलेशब्दसंवित् तदेवततदिन्द्रियद्व
रेणतस्मिन्नास्मिद्विषयेविषयेजायमानासं
वित् जिह्वामध्येस्पर्शसंवित् जिह्वामूले
शब्दचित्तस्यैकाग्रताहेतुर्भवति अस्तियो
गस्यकलमितियोगिनः समाश्वासोत्था
दनात् एवंविधमेवोपायांतरमाह वि
शोकावाज्योतिष्मती ३६ प्रवृत्तिरुत्था
नाचित्तस्यस्थितिनिवन्धिनीतिवाक्यशे
षः ज्योतिः शब्देनसात्विकः प्रकाशउ
च्यते सप्रशस्तोभूयानतिशयवांश्चवि
द्यतेयस्यासाज्योतिष्मतीप्रवृत्तिः विशो
काविगतः सुखमयसत्त्वाभ्यासवलाद्धो
कोरजः परिणामरूपायस्यासाविशो

काचेतसः स्थितिनिबंधिनी अयमर्थः
हृत्प्रसंगमुत्तमध्वेप्रशंतकल्लोलक्षीरेद
धिप्रसंगं चित्तसत्वं भावयतः प्रज्ञालोकात्
वदति परित्यजेत्तसः स्थैर्यमुत्पद्यते उ
पायांतरप्रदर्शनेनद्वारेणसंप्रज्ञातस्यसमा
धौर्विषयंदर्शयति वीतरागविषयंवाचित
म् ३७ मनसः स्थितिनिबंधनंभवती
तिवाक्यशेषः वीतरागः परित्यक्तवि
षयामिलाषः तस्यचिंतं परित्यक्त
क्लेशंतदावलंबनीकृतंचेतसः स्थिति
हेतुर्भवति एवंविधमेवोपायांतरमाह
सप्रनिद्राज्ञानालंबनंवा ३८ यस्यस
मितवात्वेद्वियवृत्तेर्मनोमात्रेणैवयत्र

यो.सू.वृ.

२०

२०

भोक्तृत्वमात्मनःसस्वप्नः निद्रापूर्वोक्त
लक्षणा तदालंबनं स्वप्नालंबनं वाज्ञान
मालंब्यमानं चेत्तसः स्थितिकरोति नाना
रुचित्वात्प्राणिनां यस्मिन्कस्मिंश्चिद्वस्तु
नियोगिनः श्रद्धा भवति तस्य ध्यानेनापि
भवतीष्टसिद्धिरिति प्रतिपादतुमाह य
थाभिमतध्यानाद्वा ३९ यथाभिमते वस्तु
निवाहो चेद्वादावाभ्यंतरे नाडिचक्रादौ
वाभाव्यमाने चेत्तः स्थिरीभवति एवमुपा
यान्प्रदर्श्य फलप्रदर्शनार्थमाह परमा
णुपरमहत्वांतोऽस्य वशीकारः ४०
एभिरुपायैश्चित्तस्य स्थैर्यं भावयतो र्योगि
नः सूक्ष्मविषयभावनाद्वारेण परमात्मं

तोवशीकारः अग्रतीघातरूपो जायते क
चित्परिमाणुपर्येतस्मिन्विषयेऽस्यमनोनप्र
तिहन्यतइत्यर्थः एवंस्थूलमाकाशादिय
ममहस्यंर्यंतंभावयतो न क्वचिच्चेतसः प्रति
घातउत्पद्यते सर्वत्रस्वातंत्र्यंभवतीत्यर्थः
एवमेभिरुपायैः संस्कृतस्यचेतसः कीदृश
पंभवतीत्यत आह क्षीणवृत्तेरभिजातस्ये
वमणेरगृहीतग्रहणग्राह्येषु तत्स्थतदंजन
नता समापत्तिः ४१ क्षीणाः वृत्तयो यस्य
तक्षीणवृत्तिः तस्य गृहीतग्रहणग्राह्येषु
अस्मितेन्द्रियविषयेषु तत्स्थतदंजनता
समापत्तिर्भवति तत्स्थत्वं तत्रैकाग्रता
तदंजनता तन्मयत्वं न्यग्भूते चित्ते विष

यो.सू.चि.

२१

२१

यस्य भाव्यमानस्यैवोत्कर्षस्य याविधासमा
।पतिस्तद्रूपपरिणामोभवतीत्यर्थः त
त्रदृष्टान्तमाह अभिजातस्येवमणेर्यथा
भिजातस्य निर्मलस्य स्फटिकमणेस्तत्र
तद्रूपाश्रयवशात्तद्रूपापतिरेवं निर्मलस्य
चित्सत्त्वस्य तत्तद्भावनीयवस्तूयगागात
तद्रूपतापतिः यद्यपि ग्राही तद्ग्रहणा
ग्राह्ये धितुक्तं तथापि भूमिकाक्रमव
शात् ग्राह्यग्रहणग्रहीतधितिवोधमं
यतः प्रथमं ग्राह्यनिष्ठ एव समाधिस्ततो
ग्रहणनिष्ठः ततोस्मितामात्ररूपयोगृही
तनिष्ठः केवलस्य पुरुषस्य गृहीतुर्भाव
वत्त्वाऽसंभवात् ततश्च स्थूलसूक्ष्ममाद्यो

परकंचित्तंतत्रसमायन्नंभवति एवंग्रहणेग
हीतरीवसमायतेःतद्रूपयरिणामतंवोद्भयं
इहानीमुक्तोपायायाएवसमायतेश्चतुर्विधं
भेदमाह ।शब्दार्थज्ञानविकल्पैःसंकीर्ण
सवितर्का ४२ श्रोत्रेन्द्रियास्यःस्फोरो
वाशब्दः अर्थोजात्यादिः ज्ञानंसत्वप्रधा
नावुद्भिर्बुद्धिः विकल्पउक्तलक्षणःतैः
संकीर्णायस्यामेतेशब्दादयः परस्परगध्या
सेनविकल्परूपेणप्रतिभासन्ते गौरि
तिशब्देगौरित्यर्थोगौरितिज्ञानमित्यने
नाकारेणयासासवितर्कासमायतिरुच्यते
उक्तलक्षणविपरितानिर्वितर्कामाह
स्मृतिपरिशुद्धौर्षस्वरूपश्चन्येकार्थमात्रनि

यो. सू. वृ.

२२

भौसानिर्वितर्का ४३ शब्दार्थस्मृतिप्रविद्ध
येप्रत्युदितस्यमृग्राह्याकारप्रतिभासित
यान्यग्भूतज्ञानसत्त्वेनस्वरूपशून्याइव
निर्वितर्कासमायतिः भेदांतरप्रतियार
यितुमाह एतयैवसविचारनिर्विचारच
सूक्ष्मविषयाव्याख्याता ४४ एतयैव
सवितर्कनिर्वितर्कयाचसमायत्यासविचा
रनिर्विचारचव्याख्याता कीदृशीसूक्ष्म
विषया सूक्ष्मतन्मात्रांतस्करणरूपोवि
षयोयस्याः सातथोक्ता एतनेपूर्वस्याः
स्थूलविषयत्वंप्रतियादितंभवति साहि
महाभूतेन्द्रियालंबनाशब्दार्थविज्ञानवि
कल्पसहितत्वेनदेशकालधर्माद्यवच्छि

नः सूक्ष्मार्थः प्रतिभातियस्यासासविचार
देशकालधर्मोदिरहितो धर्मिमात्रतया
सूक्ष्मार्थः तन्मात्रांतकरणरूपः प्रति
भातियस्यासानिर्विचार अस्याएवसूक्ष्म
विषयायाः किंपर्यंतः सूक्ष्मविषयद्रत्या
ह सूक्ष्मविषयत्वंवालिङ्गपर्यवसानम्

४५ सविचारनिर्विचारयोःसमायसो
र्यत् सूक्ष्मविषयत्वमुक्तं तदलिङ्गपर्य
वसानं नक्वचिह्नीयात्तेनवाकिंचिह्नि
गयत्तिगमयतीतिस्यलिङ्गं प्रधानं तस्य
यैतंसूक्ष्मविषयत्वं तथाहिगुणानांया
रिणामेवत्वारियर्वाणि विशिष्टलिङ्ग
मविशिष्टलिङ्गंलिङ्गमात्रमलिङ्गंचेति

यो.सू.व.

२३

२३

विशिष्टलिङ्गं भूतानि अविशिष्टलिङ्गं त
न्मात्रेन्द्रियाणिलिङ्गं लक्ष्ममात्रं बुद्धिरलिङ्गं प्रधा
नमिति नातः परं सूक्ष्ममस्तीत्युक्तं भवते
एतासां समापत्तीनां प्रकृते प्रयोजनमाह
ता एव सवीजः समाधिः ४६ ता एवोक्त
लक्षणाः समापत्तयः सवीजः सहवीजे
नालंबनेन वनेन वर्तते तद्वति सवीजः संप्र
ज्ञातः समाधिरित्युच्यते सर्वासां सालं
वनत्वात् अथेतरासां समापत्तीनां नि
र्विचारफलकत्वान्निर्विचारायाः फल
माह निर्विचारवैशारद्ये अध्यात्मप्र
सादः ४७ निर्विचारत्वं व्याख्यातवै
शारद्येनैर्मल्यं सवितर्कस्थूलविषया

मयेक्ष्यनिर्वितर्क्याः प्राधानं ततोपि स।
स्मविषयायाः सविचारयास्ततोपि निर्विक
ल्पस्यायानिर्विचारायास्तस्यास्तु निर्विचारा
याः प्रकृष्टाभ्यासवशाद्द्वै शारदैर्नैर्मल्ये स
त्यध्यात्मप्रसादः समुपजायते प्रज्ञायाज्ञा
नस्य प्रसादः प्रत्यक्षात्म आलोकः चित्तं
क्लेशवासनारहितं स्थिरप्रवाहयोग्य
भवति एतदेव चित्तस्य वैशारद्यं यत्स्थितौ
दाढ्यं तस्मिन्सति किं भवतीत्याह ऋतं
भरतत्र प्रज्ञा ४८ ऋतं सत्यं विभर्तिक
दाकिं पि न विपर्येणाच्छाद्यते सा ऋतं भ
रप्रज्ञानस्मिन्सति भवतीत्यर्थः तस्मा
च्च प्रज्ञालोकात्सर्वं यथावत्स्यन्न यो

यो.सू.बृ.

२४

२५

गीप्रकृष्टंयोगं प्राप्नोति अस्याः प्रज्ञांतरा
द्वैलक्षण्यमाह श्रौतानुमानप्रज्ञाभ्यां
सामान्यविषयाविशेषार्थत्वात् ४९
श्रौतमागमज्ञानं अनुमानमुक्तलक्षणं
ताभ्यां जायते प्रज्ञासा सामान्यविषया न
हि शब्दलिङ्गयोरिन्द्रियवद्विशेषप्रतिय
क्तौ सामर्थ्यं इयं पुनर्निर्विचारवैशारद्य
समुद्भवा प्रज्ञाताभ्यां विलक्षणा विशे
षविषयत्वादस्यां हि प्रज्ञायां सूक्ष्मव्यव
हितप्रकृष्टानामपिशेषः स्फुटेनैव रू
पेण भास्यते अतस्तस्यामेव योगिनायः
प्रयत्नः कर्तव्य इत्युपदिष्टं भवति अ
स्याः प्रज्ञायाः फलमाह तज्ज्ञः संस्का

रोऽन्यसंस्करप्रतिबंधी ५० तथाप्रज्ञा
याजनितोयः संस्कारः सो न्या न्यु स्या न जा
न्समाधिजांश्च संस्कारान् प्रतिवधाति
स्वकार्यकरणाक्षमान्करोतीत्यर्थः य
तत्तत्स्वरूपतयानयाजनिताः संस्कारव
त्तत्त्वादतत्स्वरूपप्रज्ञाजनितान् संस्कार
न्वाधितुं शक्नुवन्ति अतस्तामेव प्रज्ञा
मभ्यसेदित्युक्तं भवति एवं संप्रज्ञातं स
माधिमभिधायाऽ संप्रज्ञातं वक्तुमाह
तस्यापि निरोधे सर्वनिरोधान्निर्वीजः स
माधिः ५१ तस्यापि संप्रज्ञातस्य निरो
धे प्रविलये सति सर्वासां चितवृत्तीनां स्व
कारणे प्रविलयाद्याया संस्कारमात्रात्

यो.स.व.

२५

२६

वृत्तिरुदेति तस्याः तस्यानेति नेतीति के
वलं पर्युदसभानिर्वीजः समाधिराविर्भ
वति यस्मिन् सति पुरुषः स्वरूपमात्र
निरुद्धः शुद्धो भवति तदत्राधिकृतस्यो
गस्य लक्षणं चित्तवृत्तिनिरोधपदानां व्या
ख्यानमभ्यासवैराग्यलक्षणं तस्योपा
यद्वयस्य स्वरूपभेदं चाभिधाय संन
तासंप्रज्ञातभेदेन योगस्य मुख्यामुख्य
भेदमुक्त्वा योगाभ्यासप्रदर्शनपूर्वका
नविस्तरेणोपायान्प्रदर्श्य सुगमोपा
यप्रदर्शनपरतयेश्वरस्य स्वरूपप्रमा
णप्रभावचाचकोपासनाक्रमंतत्कला
निनिर्णीयचित्तस्य विशेषांस्तत्सहस्रं

वश्चदुःखादीनविस्तरेण च तत्प्रतिषेधो
पायेनेकतत्त्वाभ्यासमैआदिप्राणायामा
दीनू संप्रज्ञातश्चर्वरंगभूतविषयवतीप्रवृ
त्तिरित्यादीनाख्ययोगसंहारद्वारेण च स
मायतीः सलक्षणांकलसहिताः स्वस्ववि
षयसहिताश्चोक्तासंप्रज्ञातासंप्रज्ञातयो
रुपसंहारमभिधायसवीजश्चर्वकोनिर्वी।
जः समाधिरभिहितइति व्याकृतो योग
पादः। व्याख्यातः इति महाराजधिरा
जश्रीभोजराजदेवविरचितायां पातंज
लयोगशास्त्रसूत्रवृत्तौ प्रथमः पादः
१ तेतेदुःप्राप्ययोगर्द्धिसिद्धयेयेन
दर्शिताः उपायाः सजगन्नाथस्म

यो० सू० २०

२६

५६

क्षोस्तुप्रार्थिताक्षये १ तदेवंप्रथमेवा
देसमाहितचित्तस्य सोपायं योगमभिधा
य मुस्थितचित्तस्यापि वक्ष्यमुपायाभ्या
सपूर्वको योगः साधनामुपयातीति त
त्साधनानुष्ठानप्रतिपादनाय क्रियायो॥
गमाह तपःस्वाध्याये श्वरप्रणिधानानि
क्रियायोगः १ तपःशास्त्रांतरे उपदिष्टं
कृच्छ्रां द्रायणादि स्वाध्यायः प्रणव
पूर्वाणां मंत्राणां जपः ईश्वरप्रणिधा
नं सर्वक्रियाणां तस्मिन् यरमगुरौ फलनि
रवेक्षया समर्पणं एतानि क्रियायोग
इत्युच्यंते सक्रिमर्थमित्याह सुमाधि
भावनार्थं क्लेशतनूकरणार्थं च २ क्ले

शावक्ष्यमाणोस्तेषां तनूकरणं स्वकार्य।
करणप्रतिबंधः समाधिरुक्तलक्षणा
स्तस्य भावनाचेतसि पुनः पुनर्विनिवेश
नंसोर्थः प्रयोजनं यस्तस्य तथोक्तः एत
दुक्तं भवति एते तयः प्रभृतयो ऽभ्यस्यमा
नाश्चित्तगतानविद्यादीनक्लेशाश्चि
त्तीकुर्वन्तः समाधेरुपकारकतां भजन्ते
तस्मात्प्रथमतः क्रियायोगविधानपर
रेण योगिनां भवितव्यमित्युपदिष्टं क्ले
शतनूकरणार्थं द्रष्टुं तत्र के तैक्लेशा
इत्याह अविद्यास्मिताशगद्वेषाभिनि
वेशाः क्लेशाः ३ अविद्यादयो वक्ष्य
माणलक्षणाः चंक्ते च बाधनालक्षणं

यो.सू.वृ.

२७

२७

परित्यापमुपजनयंतः क्लेशादवाप्ता
भवन्ति तेहिचेतसि प्रवर्तमानाः संसारल
णंगुणपरिणामं दृढयन्ति सत्यपि सर्वेषां
तुल्ये क्लेशत्वे मूलभूतत्वादविद्यायाः प्राधा
न्यं प्रतिपादयितुमाह अविद्याक्षेत्रमु
तरेषां प्रसृतनुविद्धिनोदाराणाम्

४ अविद्यामोहः प्रनात्मन्यात्मानिमा
नदृति यावत् साक्षेत्रं प्रसवभूमिरुत्त
रेषामस्मितादीनाम् प्रत्येकं प्रसुत्यादि
भेदेन चतुर्विधानामतो यत्राविद्याविष
यं यज्ञानरूपा शिथिलीभवति तत्र क्लेशा
नां गगरीनां नोद्भवो दृश्यते विपर्यय
ज्ञानसद्भावे च तेषामुद्भवदर्शनात् स्थि

तमेवमूलतमविद्यायाः प्रसुप्ततनुविच्छि
न्नोदाशणामिति तत्रक्लेशाश्चित्तभूमौ।
स्थिताः प्रबोधकाभावेस्वकार्यनारम्भंते
तेप्रसुत्यदसुच्यंते यथावाल्यावस्थायां
बालस्यहिवासनास्त्येणस्थिता अपिक्लेशाः
प्रबोधकसहकार्यभावेनाभिव्यं
ज्यंते तेतनवः येस्वस्वप्रतिपक्षभावन
याशियिलीकृतकार्यसंयादानशक्त
योवासनाशेषतयाचेतसिअविस्थिता
प्रभूतांसामग्रीमंतरेणनस्वकार्यमार
ध्वंक्षमा यथाभ्यासवतोयोगिनस्ते
विद्विन्नायंकेनचिद्वलवताक्लेशेनाभिमू
तशक्तयःतिष्ठन्ति यथाद्वेषावस्थायां

यो.स.वृ.

२८

२४

रागोसगावस्थायां द्वेषः न ह्यनयोः पर
स्परविरुद्धोर्युगपत्संभवोस्ति ते उदा
राये प्रात्यसहकारिसन्निधयः संसंका
र्यमभिनिर्वर्तयन्ति यथा सर्वदेवयोगिय
रिपंथिनो व्युत्थानदशायां एषां प्रत्येकं
चतुर्विधानामपि मूलभूतेन स्थित्यप्य
विद्यान्वयित्वेन प्रतीयते न हि क्वचिद
विल्लेखे शानां विपर्ययासान्वयनिरपेक्षा
णां स्वरूपमुपलभते तस्यां च मिथ्याज्ञा
नरूपायां सम्यक्ज्ञानेनानवर्तितायां
दग्धवीजकल्याणामेषां न क्वचित्प्ररोहो
स्तीति अविद्यानिमित्तत्वमविद्यान्व
याश्चैषां निश्चीयते अतः सर्वे विद्यास्य

यदेशभाजः सर्वेषांचक्रे शानांचित्तविशे
पकारित्वात् योगिना प्रथममेव तदुच्छे
देयत्नः कर्तव्य इति अविद्यायां लक्षण
माह अनित्याश्च विदुः स्वनात्सु नि
नित्येषु विमुखात्मख्यातिरविद्या ५
अतस्मिंस्तत्प्रतिभासोऽविद्येत्यविद्या
याः सामापन्नं लक्षणं तस्या एव भेद
दप्रतिपादनं अनित्येषु घटादिषु नित्य
त्वाभिमानोऽविद्येऽप्युच्यते एवमशुचिषु
कायादिषु शुचित्वाभिमानः दुःखेषु च वि
षयेषु सुखाभिमानः अनात्मनि शरी
रे आत्माभिमानः एतेनापुण्ये पुण्यभ्र
मोऽनर्थे चार्थभ्रमो व्याख्यातः अस्मि

यो.सू.वृ.

२९

२५

तांलक्षयितुमाह दृग्दर्शनशक्तयोरे
कात्मतेवास्मिता ई दृक्शक्तिःपुरु
षःदर्शनशक्तीरजस्तमोभ्यामभिभूतःसा
त्विकपरिणामोतः करणरूपः तयोर्भौ
ग्यभाक्तृत्वेनजडाजडत्वेनात्यंतंभिनरू
पयोरेकतामिमानोस्मितेत्युच्यते यथा
प्राकृतः वस्तुतःकर्तृत्वरहितोयिक
र्तोहंभोक्ताहमितिमन्यतेसोपमस्मि
ताख्योविपर्यासः क्लेशः रामस्यभक्षमा
ह सुखानुशयीरगः ७ सुखमनुशे
तेसुखानुशयीसुखज्ञस्यसुखानुस्मृ
तिपूर्वकःसुखसाधनेषुतृप्तिरूपयोगद्वौ
रगसंज्ञःक्लेशः द्वेषलक्षणमाह ३ः

खानुशयीद्वेषः ८ दुःखप्रतिकूलल
क्षणतदभिलष्यदुःखानुस्मृतिपूर्वकः त
त्साधनेष्वनभिलष्यतोऽप्योयं निंदात्मकः
सद्वेषलक्षणकेशः अभिनिवेशमाह
स्वरसवाहीविदुःषोऽपि तथा रूढोऽभिनि
वेशः ९ पूर्वजन्मानुभूतमरणदुः
खानुभववासनावलाद्वयरूपः समु
धुजायमानः शरीरविषयादिर्ममवि
योगोभाभृदित्यन्वहमुत्तुवंधरूपः सर्व
स्यैवाकृतेः ब्रह्मपर्यंतं निमित्तं विनाश्वर्त
मानोऽभिनिवेशारम्भः केशः तदेवं व्या
ख्यानस्य क्लेशात्मकत्वादेकाग्रहाभ्यास
कामेन प्रथमं क्लेशपरिहर्तव्याः न च प्रा

यो.स.वृ.

३०

30

तानांतेषांपरिहारः कर्तुंशक्यइति तत्र
नामतेषामुद्देशंक्षेत्रंविभागंलक्षणंचा
भिधायस्यूलसस्मभेदभिन्नानांतेषांप
रिहरणोपायमाह तेप्रतिप्रसवहेयाःस
स्माः १० तेसस्माः क्लेशायेवासनासूये
णैवस्थितानवृत्तिरूपंपरिहरणोपायमा
ह तेप्रतिप्रसवेनप्रतिलोमपरिणामेन
हेयास्त्यक्त्याः स्वकारणेऽस्मितायां
कृतार्थंचितंसवासनंयदाप्रतिष्ठंभिव
नितराकुतस्तेषांनिर्मूलाननांसंभ्रः
स्यूलानाहानोपायमाह ध्यानहेयास्त
द्वयः ११ तेषांक्लेशानामारब्धका।
व्याप्यायाःसुखदुःखमोहात्मकावृत

यस्ताध्यानेनैवचित्तेकाग्रतालक्षणेनैव
याहातव्यादस्यर्थः चितपरिकर्माभ्यास
मात्रेणैवस्थूलत्वात्वातासांनिवृत्तिर्भवति
यथावस्त्रादौस्थूलोमलः प्रक्षालनमा
त्रैवनिवर्तते यस्तुतत्रस्मृत्यैवस्थूल
यैरुतापनप्रभृतिभिरेवनिवर्तयितुंश
क्यते एवंक्लेशानांतत्वमभिधायकर्मा
शैयस्याभिधातुमाहक्लेशमूलः कर्मा
शयोदृष्टादृष्टजन्मवेदनीयः १२ क
र्माशयइत्यनेनातस्यस्वरूपमभिहितं
यतोवाशनास्वयाण्येवकर्माणिदृष्टा
दृष्टजन्मवेदनीयः १३ क्लेशमूल
इत्यनेनकारणमभिहितं यतः कर्मण

यो.स.वृ.

३१

३१

शुभाशुभानां क्लेशा एव निमित्तं दृष्टादृष्टज
न्मवेदनीयेत्यनेन फलमुक्तम् अस्मिन्नेव ज
न्म न्यनुभवनीयो दृष्टजन्मवेदनीय इत्यर्थः
जन्मांतरानुभवनीयोऽदृष्टजन्मवेदनीय
स्तथाहि कानिचित्सुखानि कर्माणि दे
वता एधनादीनि तीव्रसंवेगकृतानि रूहे
वजन्मनि जात्यायुर्भोगलक्षणफलं प्रयच्छं
ति यथानंदीश्वरस्य भगवन्महेश्वर एव
धनवत्तादिहेव जन्मजिज्ञासादयो विशि
ष्टः प्रादुर्भूताः एव मन्येयां विश्वामीना
दीनां तपःप्रभावाज्जात्यायुषी केषां चि
ज्जातिरेव यथा तीव्रवेगेन दुष्टकर्मकृ
तानहुषादीनां जात्यंतरादियदिणामः

उर्वेष्टाश्चकार्तिकेयवनेलतारूपतया
एवंव्यस्तसमस्तत्वेनयथायोग्यंयोज्यम्
इदानीं कर्माशयस्यसंभेदभिन्नंफलमाह
सतिमूलेतद्विद्याकोजात्यायुर्भोगाः १३
मूलमूलकलक्षणकृते शास्त्रेक्षनभिभूतेषु
सत्सुकर्मण्यौकुशलाकुशलरूपाणांवि
पाकःफलजात्यायुर्भोगाभवन्ति जाति
मनुष्यादिः आयुश्चिरकालंशरीरसंव
धः भोगविषयाः इंद्रियाणिः सुखदुः
खसंविच्चकर्मकरणभावसाधनव्युत्प
त्त्याभोगशब्दस्यैवमत्रतात्पर्यं चित्तभ्रमा
वनादिकालसंचिताः कर्मवासनायथाय
थापाकमुपयांति तथातथागुणप्रधान

यो.सू.वृ.

३२

32

भावेनस्थिताजात्यायुर्भोगलक्षणंस्वका
र्यमारम्भते उक्तानां कर्मफलत्वेजासादी
नीस्वकारणकर्मानुसारेणकार्यकर्तृत्वा
माह तेह्लादपरितायफलाःपुण्यापुण्य
हेतुत्वात् १४ ह्लादःसुखंपरितायोदुः
खमितिह्लादपरितायोफलंयेषांतेतथो
क्ताः पुण्यं कुशलं कर्मतद्वियरीतमपु
ण्यं तेपुण्यापुण्येहेतुकारणैयेषांतेषां
भावस्तत्तस्मादेतदुक्तंभवति पुण्यक
र्मरध्वाजात्यायुर्भोगह्लादफलाः अपु
ण्यकर्मरध्वाःपरितायफलाःएतच्च
प्राणिमात्रायेक्षयाद्वैविध्यं योगिनस्तु
सर्वेदुःखमित्याह परिणामतायसंस्का

रदुःखैर्गुणवृत्तिविरोधाच्चदुःखमेवसर्वेवि
वेकिनः १५ परिज्ञातक्लेशादिविवेकस्य
दृश्यमानंसकलमेवभोगसाधनं सविषसा
द्वन्वत् दुःखमेवप्रतिकूलवेदनीयमेवे
त्यर्थः यस्मादत्यन्ताभिजातोयोगीदुःखले
शेनाप्युद्भिजते यथासिर्वत्रमूर्णातंतु
स्पर्शनमात्रेणैवमहंतीयीडामनुभवतिने
तरदंगं तथाविवेकीखल्यत्यदुःखानु
बन्धेनापिविरज्यते कथमित्याह परिणा
मतायसंस्कारदुःखैःविषयाणामुपभु
ज्यमानानांयथायथंगद्गोभिर्वृद्धेस्तदप्रा
प्तिकृतस्यदुःखस्यापरिहार्यत्वादुःखा
तरसाधनत्वाच्चास्त्येवदुःखरूपतेतिव

यो.सू.वृ.

३३

३३

रिणामदुःखत्वं उपभुज्यमानेषु सुखसा
धनेषु तत्प्रतिपत्तिर्न प्रतिद्वेषस्य सर्वदैवा
वस्थितत्वात् सुखानुभवकाले पिताय दुः
खदुःखरिहारमिति ताय दुःखता संस्का
रदुःखत्वमभिमतानभिमतविषयसंनि
धाने सुखसंविदुःखसंविच्चिये जायमा
न तथा विधमेव स्वक्षेत्रे संस्कारमारभते
संस्काराच्च पुनस्तथा विधसंविदनुभव इ
त्यपरिमितिसंस्कारोत्पत्तिद्वारेण संसार
नुच्छेदात् सर्वस्यैव दुःखत्वं गुणवृत्तिविशे
धाच्चेति गुणानां सत्त्वरजस्तमसां यावत्त
यः सुखदुःखमोहरूपाः परस्परमभिभा
याभिभावकत्वेन विरुद्धा जायन्ते तासां

चसर्वत्रैवदुःखानुवेधादुःखत्वं एतदुक्तं भ
वति एकांतिकीमासंतर्कोचदुःखनिवृत्ति
मिच्छतोविवेकिन उक्त रूपकारणचतुष्ट
येन यावत्सर्वे विषयादुःखस्य तथा प्र
तिभांति तस्मात्सर्वकर्मविपाकोदुःखरू
प एवेत्युक्तं भवति तदेवमुक्तं क्लेशकर्मश
यविपाकराशेरविद्याविप्रभवत्वादविद्या
याश्च मिथ्याज्ञानरूपायाः सम्यक्ज्ञानो
च्छेद्यत्वात्सम्यक्ज्ञानस्य च समाधानस्य
हेयोपादेयावधारणरूपत्वात्तदभिधान
रूपायाः सम्यक्ज्ञानोच्छेद्यत्वात्सम्यक्
ज्ञानस्य च समाधानस्य हेयोपादेयाव
धारणरूपत्वात्तदभिधानायाह हेयंदुः

यो.स.व.

३४

३५

खमनागतं १६ भूतस्य व्यतिक्रान्तात्वाद्
नुभूयमानस्य सक्तुमशक्यत्वाद् नागतमेव
संसारदुःखं हातव्यमित्युक्तं भवति हेयहेतु
माह द्रष्टृदृश्ययोः संयोगो हेयहेतुः १७
द्रष्टाचिद्रूपः पुरुषः दृश्यं बुद्धितत्वं तयो
रविवेकव्याप्तिहेतुको यो सौ संयोगो भो
गभोक्तृत्वे सन्निधानं सहेयस्य दुःखस्य
गुणधारिणामरूपस्य संसारस्य हेतुः कार
णं तन्निवृत्त्या संसारनिवृत्तिवृत्तिर्भवती
त्यर्थः द्रष्टृदृश्ययोः संयोगद्वयमुक्तम् त
त्र दृश्यस्य स्वरूपं कार्यं प्रयोजनं चाह प्र
काशक्रियास्थितिशीलं भूतं त्रिद्रियात्मकं
भोगायवर्गीयं दृश्यम् १८ प्रकाशः स

त्वस्यधर्मः क्रियाप्रवृत्तिरूपः रजसः स्थि
तिनियमनरूपा तमसः ताः प्रकाशप्रवृत्ति
स्थितयः शीलं स्वभावकरूपं यस्य ततथा
विधमिति स्वरूपमस्य निर्दिष्टं। भूतेंद्रि
यात्मकमिति भूतानि स्थूल सूक्ष्म भेदेन
एषियादीनि गंधतन्मात्रादीनि च इंद्रिया
णिकं र्मेन्द्रियबुद्धीन्द्रियांतः करणभेदेन त्रि
विधानि उभयमेतद्गुणग्रहणरूपमा
त्मा स्वरूपा भिन्नः पाणिमो यस्य ततथा वि
धमित्यनेन कथं नमस्योक्तम् भोगः कथि
तलक्षणः अपवर्गो विवेकरव्यातिर्यक्का
संसारनिवृत्तिः तौ भोगाववर्गौ अर्थः प्र
योजनं यस्य ततथा विधं दृश्यमित्यर्थः त

यो.सू.व.

३५

३५

स्यचदृश्यस्यनानावस्थारूपपरिणामक
स्यहेयत्वेनज्ञातव्यत्वादवस्थाः कथयितुमा
ह विशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिङ्गानिगु
णपक्षाणि १९ गुणानांयर्गोऽयवस्था
विशेषाश्चत्वारोज्ञातव्यादस्युपदिष्टंभव
ति तत्रविशेषामहाभूतेंद्रियाणि अ
विशेषास्तन्मात्रांतःकरणे लिङ्गमात्रं
द्विः अलिङ्गमव्यक्तमित्युक्तं सर्वत्रत्रिगुण
रूपस्यास्याव्यक्तान्वियित्वेनप्रत्यभिज्ञा
नादप्यवश्यंज्ञातव्यत्वेन योगकालेचत्वा
रिपक्षाणिनिर्दिष्टानि एवंहेयत्वेनदृश्य
स्यप्रथमंज्ञातव्यत्वात्तदवस्थासहितं
व्याय उपदेयेंद्रधारंव्याकर्तुमाह इ

दृष्टशिमात्रः शुद्धोऽपि प्रत्ययानुपश्यः २०
द्रष्टापुर्केरुषो दृष्टशिमात्रश्चेतनामात्रः मात्र
ग्रहणंधर्मेनिरासार्थं केचिद्विचेतनामा
त्मनो धर्ममिच्छन्ति सशुद्धोऽपि परिणामा
द्यभावेन स्वप्रतिष्ठोऽपि प्रत्ययानुपश्यः प्र
त्ययाविषयोपरक्लृप्तानानि तानि अ
वधानेन प्रतिसंक्रमाद्यभावेन यश्य
ति एतदुक्तं भवति जातिविषयोपरा
यामेव बुद्धौ सुनिधानमात्रेणैव पुरुषस्य
द्रष्टृत्वमिति स एव भोक्तेत्याह तदर्थ ए
व दृश्यस्यात्मा २१ दृश्यस्य प्रागुक्तल
क्षणस्य यं आत्मा स्वरूपः स तदर्थस्तस्य
पुरुषस्यार्थस्तस्य पुरुषस्य भोक्तृत्वसं

यो.सि.३.

३६

३६

यादनं नाम स्वार्थपरिहारेण प्रयोजनं न
हि प्रधानं प्रवर्तमानमात्मनः किं चित्प्रयो
जनमपेक्ष्य प्रवर्तते किंतु पुरुषस्य भो
गं संयादयामीति यद्येवं भोगसंयादन
मेव प्रयोजनं तदा संयादिते तस्मिंस्तन्नि
ष्प्रयोजनं विरतव्यापारं स्यात् तस्मिंश्च य
रिणामशून्येषु हृत्वा तसर्वेन्द्रशारेवं धरहि
ताः स्युस्तदा संसारोच्छेद इत्याशंक्याह
कृतार्थं प्रति नष्टमप्यनष्टं तदन्यसाधा
रणत्वात् २२ यद्यपि विवेकव्याप्तियर्थं
ताद्रोगसंयादनात्कृतमपि कृतार्थं पुरुषं
प्रति तन्नष्टं विरतव्यापारमपि सर्वपुरुष
साधारणत्वात् अन्यानप्रत्यनष्टसव्या

वारमवतिष्ठते अतः प्रधानस्य सकलभो
क्तसाधारणत्वात् न कदाच नापि विनाशः
एकस्य तु मुक्तौ वा न सर्वमुक्तिप्रसंगरस्युक्त
भावति २२ दृश्यद्रष्टारौ व्याख्याय संयोग
व्याख्यातुमाह स्वस्वामिशक्त्याः स्वरूपो
पलब्धिहेतुः संयोगः २३ कार्यद्वारेणा
स्य लक्षणं करोति स्वशक्तिः दृश्यस्य स्व
भावः स्वामिशक्तिर्द्रष्टुः स्वरूपं तयोर्द्रयो
र्द्रयोरपि संवेद्यसंवेदकत्वेन व्यवस्थितयो
र्यो स्वरूपोपलब्धिस्तस्याः कारणयः संयो
गः सच सह जो भोग्यभोक्तुभावस्वरूपा
नान्यः न हितयोर्नित्ययोर्मोपकयोश्च
स्वरूपादतिरिक्तः कश्चित्संयोगः य

यो.स.वृ.

३७

३७

देवभोग्यस्य भोग्यत्वं भोक्तृश्च भोक्तृत्वं अना
दिसंसिद्धम् सर्वरावसंयोगः तस्यापिका
रणमाह तस्य हेतुरविद्या २४ यापूर्वं
विषयो सामिका मोहरूपा अविद्या व्या
ख्याता सा तस्याऽविवेकरूपेति रूपस्य सं
योगस्य कारणं सा हेयं हानक्रिया क
र्माच्यते किं पुनस्तद्धानमित्याह तद्भा
वात्संयोगाभावो हानं तद्दृशेः केवल्यम्
२५ तस्या अविद्यायाः स्वरूपविरु
द्धेन सम्पन्नानेनोन्मूलितायाः यो यम
वस्तुस्मिन्सति तत्कार्यस्य संयोगस्याप्या
भावस्तद्धानमिष्यते अयमर्थो नैत
स्य मूर्ते द्रव्यवत्स्यागोच्यते किंतु

ज्ञातायां विवेके केख्याताव विवेक निमित्तः
संयोगः स्वयमेव निवर्तते इति तस्य हानं य
देव संयोगस्य हानं तदेव नित्य केवलस्य
केवलस्य व्यपदिश्यते २५ तदेवं संयोग
स्वरूपं कारणं कार्यं चाभिहितं अथहा
नोपायक धनद्वारेणोपादेयकारणमाह
विवेकख्यातिरविज्ञवाहानोपायः २६
अन्ये गुणा अन्यः पुरुष इत्येवं विधस्य
विवेकस्याख्यातिः प्रख्यामाहानस्य दुः
खपूरित्यागस्योपायः कारणं कीदृशी
अविज्ञवा न विद्यते विज्ञवो विच्छेदो
तर्गतरो युष्मानुरूपो यस्य साऽविज्ञवा
इदमत्र तात्पर्यं प्रति त्रियक्ष भावनाव

यो.स.ह.

३८

३४

लादविद्याप्रविलयेनिवृतज्ञातकर्तृ
लाभिमानायारजसमोमलानभिभूताया
बुद्धेरंतर्मुखायाः याचिच्छायासंक्रांति
सविवेकख्यातिरित्युच्यते तस्याचसंतत
त्वेनप्रवृत्तायादृश्यस्याधिकारनिवृत्तेर्भवसे
वकैवल्यं २६ उद्धृतविवेकख्यातेः पुरु
षस्यादृशीप्रज्ञाभवतितान्कथयन्विवेक
ख्यातेरेवस्वरूपमाह तस्यसप्तधाप्रो
तभूमौप्रज्ञा २७ तस्यात्यन्तविवेकज्ञा
नस्यज्ञातव्यविवेकरूपाप्रज्ञाप्रोतभूमौ
सकलसालंबनसमाधिभूमियर्थ्यतेसा
प्रप्रकाशभवतीति तत्रकार्यरूपामु
क्तिः चतुष्प्रकारा ज्ञातंमयाज्ञेयंनज्ञा

तेन्यंकिचिदस्ति क्षीणामेत्के शानमेकिंचि
त्क्षेतव्यमस्ति अधिगतंमथाज्ञानं प्राप्तंम
याविवेकस्यातिरितिप्रत्यान्तरयरिहारेण
तस्यावस्थायामीदृश्येव प्रज्ञा जायते
ईदृशीप्रज्ञाकार्यविषयनिर्मलज्ञानंवि
मुक्तिरित्युच्यते चितविमुक्तेस्त्रिधाच
रितार्थोममबुद्धिः गुणाः कृताधिकौ
राः गिरिशिखरनियतिता इवग्रावाणेन
पुः स्थितियास्यति स्वकारणेप्रत्ययाभि
मुखानां महामोहाभिधानमूलकार
णाभावान्निष्प्रयोजनत्वाच्चासीत्काकुतः
प्ररोहः स्वात्मीभूतश्चमेसमाधिः तस्मि
न्सतिस्वरूपप्रतिष्ठाहमिति ईदृशीवि

यो.सू.वृ.

३९

३९

तस्य स्वरूपविमुक्तिः तदेव मीढश्यांस
प्रविधप्रांतभूमीप्रज्ञायामुपजातायां यु
स्यः केवलस्य च ते विवेकरख्यातिः
संयोगाभावहेतुरित्युक्तं भवति तस्या
स्तस्य तौ किं निमित्तमित्यत आह योगांगा
नुष्ठानादविशुद्धिस्तथे ज्ञानदीप्तिराविवे
करख्यातेः २८ योगांगानिवक्ष्यमाणा
नितेषामनुष्ठानात् ज्ञानपूर्वकादभ्यासा
दाविवेकरख्यातेरविशुद्धिस्तथे चित्तसत्त्वस्य
प्रकाशावरणलक्षणत्वे रोरूपाविशुद्धि
स्तथे याज्ञानदीप्तिस्तस्मिन् सात्त्विकपरि
णामो विवेकरख्यातिपर्यंतः तस्याः ख्या
तेर्हेतुरित्यर्थः योगांगानुष्ठानादविशुद्धि

क्षयेयाज्ञानदीप्तिस्तारितम्येन सात्त्विकप
परिणामो विवेकख्यातिर्यर्थः तस्याः
ख्यातेर्हेतुरित्यर्थः योगंगानुष्ठानादवि
शुद्धिश्च यदुक्तं कानियोगंगानिति
तेषामुद्देशमाह यमनियमासनप्राण
यामप्रत्याहारणाध्यानसमाध्ययोश्च
गानि २९ इह कानिचित्समाधेः साक्षा
दुपकारकेनांतराण्यंगानियथाधार
णादीनि कानिचित्सतियक्ष्मन्तर्हिंसा
वितर्कोन्मूलनद्वारेण समाधिमुपकु
र्वेति यथायमादयः तत्रासनादीनामु
तरोत्तरमुपकारकत्वम् तथासत्या
सनजये प्राणायामस्यैर्य एवमुत्तर

यो.सू.व.

४०

५०

त्रापियोजाम् २९ क्रमेणतेषांस्वरूपमा
ह अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यायस्मि
हाःयमाः ३० तत्रप्राणवियोगप्रयो
जनव्यापारेहिंसा साचसर्वोनर्थहेतुः
तदभावोऽहिंसाहिंसायाःसर्वकालमे
वपरिहार्यत्वात्प्रथमतदभावरूपाया
अहिंसायानिर्देशः सत्यवाधनानाम
स्वीकारः एतेऽहिंसादयःपंचयमश
द्ववाच्याभवतियोगांगत्वेननिर्दिष्टा
३० एषाविशेषमाह एतेजातिदेश
कालसमयानवच्छिन्नाःसार्वभौमाम
हाव्रतं ३१ जातिब्रह्मणत्वादिःदेश
स्तीर्थादिःकालश्चतुर्दश्यादिःसमयो

ह्यणप्रयोजनादिः एतैश्चतुभिरनवच्छि
न्नाः पर्वोक्ताअहिंसादयोयमाः सर्वासु
क्षित्यादिषुचित्तमिषुभवामहाव्रतमित्यु
च्यंते तद्यथाब्राह्मणंनहनिष्यामितीर्थे
कंचैननहनिष्यामि चतुर्दश्यांनहनि
ष्यामिदेवब्राह्मणप्रयोजनमतिरेकेण
कमपिनाहनिष्यामि इत्येवंचतुर्विधा
वच्छेदव्यतिरेकेणकंचित्कचित्कदाचि
त्कस्मिंश्चित् अर्थोऽनहनिष्यामीत्यन
वच्छिन्नाः एवंसत्यादिषुयथायोग्यो
ज्यः इत्थमनियतीकृताः सामान्येनै
वप्रवृत्तामहाव्रतमित्युच्यंते नयुनः
परिच्छिन्नावधारणम् ३१ नियममा

ह शौचसंतोषतयः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधा
 नानिनियमाः ३२ शौचं द्विविधं वात्यमा
 भ्यंतरं च वात्यं मृज्जलादिभिः कायादिप्र
 क्षालनं आभ्यंतरं मंत्रादिभिश्चित्तमला
 नाप्रक्षालनं संतोषस्तुष्टिः शेषाः प्रागेव
 कृतव्याख्याना एते शौचादयोनियम
 पदनाच्याः ३३ कथमेवां योगांगत्वमि
 ताह वितर्कबाधनेप्रतिपक्षभावन
 म् ३३ वितर्कैर्न तद्वद्वितर्काः योगपरि
 पंथिर्नेहिंसादयः तेषां प्रतिपक्षभाव
 ने सति यदा बाधा भवति तदा योगः
 सुकरो रावतीति भवत्वयमनिमानां
 योगांगत्वं ३३ इदानीं वितर्काणां स्वरू

पुंभेदंप्रकारंकारणंफलंचक्रमेणाह
तितर्काहिंसादयःकृतकारिजानुमोदि
तालोभक्रोधमोहद्वेषकामदुःमध्याधि
मात्रादुःखज्ञानानंतफलाइतिप्रतिप
क्षभावनम् ३४ एतेपूर्वोक्ताहिंसाद
यःप्रथमंनिधाभिद्यंते कृतकारिता
नुमोदितभेदेन तत्रस्वयंनिष्पादिताः
कृताः कुरुकुर्वितिप्रयोजकव्यापारे
णसमुत्पादिताकारितोः अन्येनक्रि
यमाणाःसाधुसाध्वित्यंगीकृताः अनु
मोदिताः एतच्चत्रैविध्यंपरस्परव्यामो
हनिवारणायोच्यते अन्यथामंदमति
रेवंमन्येत नमयास्वयंहिंसाकृतेतिनमे

दोषइति एतेषां कारणप्रतिपादनायाह
लोभक्रोधमोहपूर्विकाइति यद्यपि लो
भः प्रथमनिर्दिष्टः तथापि सर्वक्लेशानां मो
हस्यानात्मन्यात्माभिमानलक्षणस्य निदा
नत्वात् तस्मिन्सति स्वयं विभागपूर्वकत्वेन लो
भक्रोधादीनां समुद्रवान्मूलत्वमवसेयं मोह
पूर्विका सर्वदोषजातिरित्यर्थः भोगस्य लोभ
स्तृष्णा क्रोधः कृत्या कृत्यविषे को नमूलिकः प्र
ज्वलनात्मकश्चित्तधर्मः प्रत्येकं कृतादिभि
देन त्रिप्रकारा अपि हिंसादयो मोहादिकरण
त्वेन त्रिधाभिद्यते सर्वेषामेव युनरवस्थाभेदे
न त्रिविध्यमाह मृदु मध्याधिमात्राः मृद्वो
मंदः न तीव्रानापि मध्याः न मंदानापि ती

ब्रामध्याः अधिमात्रास्तीव्रानमध्यानापि
मंदाः लोभजादीनांकृतादिभेदेनत्रैविध्या
त्याश्चात्यानंभेदाः रस्यत्रैविध्येसतिसप्तविंश
तिर्भेदाभवन्ति मृदादीनामपिप्रत्येकंमृदुम
ध्याधिमात्रभेदात्रैविध्यंसंभवति तद्यथायो
गेयोज्यंतद्यथामृदुःमृदुःमृदुर्मध्योमृदु
स्तीव्रइति एषांफलमाह दुःखाज्ञानानंत
फलइति दुःखंप्रतिकूलतयावभासमानो
राजसश्चित्तधर्मः अज्ञानंमिथ्याज्ञानंसंश
यविपर्यरूपंतेदुःखाज्ञानेआनंतमपरिच्छि
न्नंफलंयेषांतेवयोक्ताः इत्यंतेषांस्वरूप
कारणादिभेदेनज्ञातार्ताप्रतिपक्षभावन
यायोगिनापरिहारः कार्य्यइत्युपदिष्टंभ

वति ३४ एषामभ्यासात्प्रकर्षमागच्छता
मनुनिष्पादिन्यः सिद्धोयथा भवन्ति तथा
क्रमेण प्रतिपादयितुमाह अहिंसा प्रति
ष्ठायां तत्सन्निधौ वैरत्यागः ३५ तस्याहिं
साभावयतः सन्निधौ सहजविरोधिनामहि
नकुलानां वैरत्यागः निर्मत्सरतयावस्थानं
भवति हिंसारताः हिंस्रत्वं परित्यजंतीत्यर्थः
३५ सत्याभ्यासवतः किं भवतीत्याह स
त्यप्रतिष्ठायां क्रियाफलाश्रयत्वम् ३६
क्रियमाणहि क्रियायागादिकाः फलं स्व
र्गादिप्रयच्छन्ति तस्य तु सत्याभ्यासवतो यो
गिनस्तथासत्यं प्रकृष्यते यथा कृताया
मपि क्रियायां योगी फलमाश्रयति तद्

चनाद्यस्य कस्यचिन्क्रियामकुर्वतोऽपि फलं
भवतीत्यर्थः ३६ अस्तेयमभ्यसतः फल
माह अस्तेयप्रतिष्ठायां सर्वरलोपसौ नमू
३७ अस्तेयं यदाभ्यस्यति योगी तदा त
स्य तत्प्रकर्षान्निरभि लाषस्यापि सर्वतो दि
क्कानि रत्नान्युपतिष्ठन्ते ब्रह्मचर्याभ्या
सस्य फलमाह ब्रह्मचर्यप्रतिष्ठायां वी
र्यलाभः ३८ यः किल ब्रह्मचर्यमभ्यस्य
ति तत्प्रकर्षान्निरतिशयं वीर्यं सामर्थ्यमा
विर्भवति वीर्यनिरोधो ब्रह्मचर्यं तस्य त
त्प्रकर्षाच्छरीरं द्रियमनस्सु वीर्यं प्रकर्षमा
गच्छति ३९ अपरिग्रहाभ्यासफलमा
ह अपरिग्रहस्यैर्यं जन्म कथं ता संवो

५.४.१३

४४

यो.सू.वृ.

४५

५५

सत्त्वप्रकाशसुखाद्यात्मकं तस्य शुद्धीरज
स्तमोभ्यामनभिभवः सौमनस्यं खेदा
ननुभवेन मानसी प्रीतिः एकाग्रतानि
यते विषये चेतसः स्थैर्यं इंद्रियजयो वि
षयपरं सुखानामिंद्रियाणां स्वात्मन्यव
स्थानं आत्मदर्शने विवेकख्यातिरूपे
चित्ते स्य योग्यत्वं सामर्थ्यं शोचाभ्यासव
त्त एते सत्त्वशुद्धादयः क्रमेण प्रादुर्भवं
ति तथाहि शोचात् सत्त्वशुद्धिः सत्त्वशुद्धेः
सौमनस्यं सौमनस्यादेकाग्रता एका
ग्रतया इंद्रियजयं इंद्रियजयादात्मदर्श
नयोग्येति संतोषाभ्यासमाह संतोषा
दनुत्तमः सुखलाभः ४३ संतोषप्रक

धैर्ययोगिनस्तथाविधमांतरं सुखमावि
र्भवति यस्य वात्स्यं सुखं शतांशेनापिन स
मं ४३ तपसःफलमाह कायेन्द्रियशु
द्धिरशुद्धिस्तपसः ४४ तपसःस
मभ्यस्यमानं चेतसः क्लेशादिलक्षणाशु
द्धिस्तपद्वारेण कायेन्द्रियाणां शुद्धिमुक्त
र्षमादधाति अयमर्थः चांद्राणादिना
चित्तक्लेशक्षयस्तत्सुखादिन्द्रियाणां सु
खमववहितविप्रकृष्टप्रदर्शनादिसम
र्थमाविर्भवति कायस्य यथेष्टमणुत्व
महत्वादीनि ४४ स्वाध्यायस्य फलमा
ह स्वाध्यायादिष्टदेवतासंप्रयोगः ४५
अभिप्रेतमंत्रजपादिलक्षणे स्वाध्याये प्र

यो.सू.वृ.

४६

५६

कृष्यमाणे योगिनः इष्ट्याभिप्रेत्यतया दे
वतया संप्रयोगो भवति सास्यदेवता प्रत्यक्षी
भवतीत्यर्थः ४५ ईश्वरप्रणिधानस्य फल
माह समाधिसिद्धिरीश्वरप्रणिधानात् ४६
ईश्वरे यो यं भक्तिविशेषस्तस्मात्समाधेरुक्त
लक्षणस्याविर्भवति तस्मात्संभवगवानी
श्वरः प्रसन्नः सन्नतरायरूपानुत्केश
न्यरित्त्वस्य समाधिमुद्बोधयति ४६ नि
यमानुक्ताऽऽसनमाह तत्र स्थिरसुखमास
नम् ४७ आस्यतेऽनेनेति आसनं यद्वा
सनं दंडासनं स्वस्तिकासितद्यदा स्थिरं नि
र्कयं सुखमनुद्बेजनीयं च भवति तदा यो
गो गतां भजते तस्यैव स्थिरसुखप्राप्त्यर्थ

मुपायमाह प्रयत्नशैथिल्यानंतसमाय
तिभ्याम् ४८ तदासनं प्रयत्ननशैथिल्ये
नानंतसमायत्तावस्थिरं सुखं च भवतीति
संबंधः यदासनं वधामीतीच्छां करोति प्र
यत्नस्य शैथिल्ये व्यक्ते शैने वचतदासनं नि
ष्यद्यते यदाकाशादिगते आनंते चेतसा स
मायतिः क्रियते अवाधेन तादात्म्यमाधत्ते
तदादेहाहंकाराभावान्नासनंदुःखजनकं
अस्मिंश्चासनजये सति समाध्यंत रायभू
तान प्रमवं संगमे जयत्यादयः ४८ त
स्यैवानुनिष्पादितं फलमाह ततो द्वंद्वः
नमिधातः ४९ तस्मिन्नासनजये सा
ति द्वंद्वैः शीतोष्णक्षुधातृष्णादिभिर्यो।

मो० सू० वृ०

४७

५७

गीनामिह न्यत इत्यर्थः आसनजयानंतरं प्रा
णायाममाह तस्मिन्सतिश्वासप्रश्वासयो
र्गतिविच्छेदः प्राणायामः ५० आसनस्थे
र्येसतितन्निमित्तकः प्राणायामलक्षणो यो
गांगविशेषो नुष्ठेयो भवति कीदृशः श्वास
प्रश्वासयोर्गतिविच्छेदलक्षणः श्वासप्रश्वा
सौकृतलक्षणौ तयोः त्रैधारेव कपूरक
पूरककुंभकद्वारेण वात्स्याभ्यन्तरेषु गतेः प्र
वाहस्यविच्छेदो धारणं प्राणायाम उच्यते
तस्यैव सुखावगमाय विभज्यस्वरूपं कथय
ति सतु वात्स्याभ्यन्तरं संभवति र्देशकाल
संख्याभिः परिदृष्टो दीर्घसूक्ष्मः ५१
वात्यवृत्तिः श्वासेरेवकः आंतरवृत्तिः प्र

श्वासपूरकः संभवतिः कुंभकः तस्मिं
जलमिव कुंभे निश्चलतया प्राणो वस्था
प्यते इति त्रिविधो यं प्राणायामो देशेन का
लेन संख्याया चोपलक्षितो दीर्घसूक्ष्मसंज्ञो
भवति देशेनोपलक्षितो यथा नासाग्रद्वारा
दशांशं तौ दोनासाभ्यामग्रद्वारा दशांशं गुलफयर्थे
तमित्यर्थः कालेनोपलक्षितो यथा षड्विं
शन्मात्रादिप्रमाणाः संख्ययोपलक्षितो
यथा दूयतो वाराहकृतरातावद्धिः श्वासप्र
श्वासैः प्रथम उद्धातो भवतीति एतद्भा
नाय संख्याग्रहणमुपात्तं उद्धातो नाभि
मूलात्पेरितस्य वायोः शिरस्यभिहननम्
५१ त्रीन्प्राणायामानभिधाय चतुर्थम्

मिधातुमाह वाह्याभ्यंतरविषयापेक्षी
 चतुर्थः ५२ प्राणस्यवाह्योविषयः द्वाद
 शांतादिः आंतरोविषयलहृदयनाभिचक्रा
 दिः तौ द्वौ विषयो आक्षिप्य पर्यालोच्य यः
 संभरूपो गतिच्छेदः स चतुर्थप्राणायामः
 तृतीयस्मात्कुंभकाख्यादयमस्य विशयः
 स वाह्याभ्यंतरोविषयावपर्यालोच्यैव सं
 ह सातसेयलनियतितजलन्यायेन यु
 गतसंभट्टस्यानिष्पाद्यते अस्य तु विष
 यद्वयापेक्षको निरोधः अयमपि पूर्वव
 देशकालसंख्याभिरूपलक्षितो द्रष्टव्यः
 ५२ चतुर्विधस्यास्य फलमाह ततः
 क्षीयते प्रकाशावरणम् ५३ तस्मात्

णाया मातृप्रकाशस्य चित्तसत्त्वगतस्य य
दावरणं क्लेशरूपं तत्क्षीयते विनश्यती
त्यर्थः फलांतरमाह धारणासुचयो
म्यतामनसः ५४ धारणावश्यमाण
लक्षणास्तासु प्राणायामैः क्षीणदोषं म
नो यत्र यत्र धार्यते तत्र तत्र स्थिरी भवति
न विक्षेपं भजते ५४ प्रत्याहारस्य ल
क्षणमाह स्वस्वविषयासंप्रयोगे चित्त
स्य स्वरूपानुकार इव इंद्रियाणां प्रत्याहा
रः ५५ इंद्रियाणि स्वस्वविषयेभ्यः
प्रतीपमाद्रियंते ऽस्मिन्निति प्रत्याहारः
सच कथं निष्पद्यते इत्याह चक्षुरादी
नामिंद्रियाणां स्वः स्वो विषयो रूपादि

यो.सू.वृ.

४९

५९

स्तेनसंयोगस्तदोभिमुखेनवर्त्तनं तदभा
वस्तदाभिमुख्यपरित्यज्यस्वरूपमात्रे
ऽवस्थानंतस्मिंसतिचित्तमात्रानुकारी
णीन्द्रियाणिभवंति यतश्चित्तमनुवर्त्त
मानानिमधुकरराजमिवमक्षिकाःस
र्वोनीन्द्रियाणिप्रतियन्ते अतश्चित्तनिरो
धेतानिप्रत्याहृतानिभवंति तेषांतत्त्व
रूपानुकारः प्रत्याहारः उक्तः ५५
फलमाह ततः परमावश्यतेन्द्रियाणां
५६ अभ्यस्यमानेहिप्रत्याहारेतथा
वश्यान्यायात्तानीन्द्रियाणिसंयद्यन्ते य
थावाह्यविषयाभिमुखतां नीयमान्य
पिनयन्तीत्यर्थः तदेवंप्राथम्यादोक्त

लक्षणस्ययोगस्यांगभूतं क्लेशतनूकरा
णफलं क्रियायोगमभिधाय क्लेशानां मु
द्देशं स्वरूपं कारणं क्षेत्रं फलं चोक्त्वा कर्मा
णामपि भेदं कारणं स्वरूपं फलं चाभिधा
य विधाकस्य स्वरूपं कारणं चाभिहितं
ततस्माज्जलात् क्लेशादीनां ज्ञानव्यति
रेण त्यागस्याशक्यत्वात् ज्ञानस्य च शा
स्त्रायतत्वात् शास्त्रस्य हेयहेयकारणे
पादेयोपादानकारणत्वेन चतुर्व्यूहत्वा
त् हेयस्य च हानव्यतिरेकेण स्वरूपानि
व्यतिरेकीयमहितं चतुर्व्यूहं स्वस्वकारण
सहितमभिधायोपादेयकारणभेदाया
विवेकख्यातेः कारणभेदानामंतरंग

५.३.३

०४

यो.सू.वृ.

५०

५०

वहिरंगभावेन स्थितानां योगांगानां यमा
दीनां रूपं फलसहितं व्याकृत्य धारणा
पर्यंतानां चासनादीनां परस्परमुपका
र्योपकारकभावेनावस्थितानामुद्देश
मभिधाय प्रत्येकं लक्षणाकारणपूर्वक
लमभिहितं तदयं योगो यमनियमा
दिभिः प्राप्तबीजभावः आसनप्राणा
यामैरंकुरितः प्रत्याहारिण्युष्मितो
ध्यानधारणासमाधिकलिप्यतीतिया
स्यातः साधनपादः २ इति श्रीमहा
रजाधिराजश्रीभोजदेवविरचित्तोरा
जमार्तेंडाभिधायोपातंजलयोगशास्त्र
वृत्तौ द्वितीयः साधनपादः २ यस्या

दयप्रस्मरणादणिमादिविभूतयः भ
वंतिभवतामस्तुभूतनाथःसभूतये १
तदेवंपूर्वादिष्टंधारणाद्यंगत्रयंनिर्णे
तुंसंयमसंज्ञाभिधानपूर्वकंवाह्याभ्यंत
रादिसिद्धिप्रतिपादनायलक्षयितुमुपक्र
मते तत्रधारणायाःस्वरूपमाह देशवं
धश्चित्तस्यधारणा १ देशनाभिचक्रा
दौचित्तस्यबंधोविषयात्तरपरिहारेणय
स्थिरीकरणं साचित्तस्यधारणादत्युच्य
ते अयमर्थोमैत्र्यादचित्तपरिवासितां
तःकरणेनयमनियमवताजितासनेनप
रित्तप्राणविच्छेदेनप्रत्याहृतैन्द्रियग्रा
मेणनिर्वाधेदेशेऋजुकायेनजितद्वं

०५०५५.१५

१५

यो.सू.वृ०

५१

५१

द्वेनयोगिनानानासाग्रादौसंप्रज्ञातस्य
समाधेरभ्यासायचेतसः स्थिरीकरणंक
र्तव्यमितिधारणामभिधायध्यानमाह
तत्रप्रत्येकतानताध्यानम् २ तत्रतस्मि
न्देशेयत्रचित्तं धृतं तत्रप्रत्ययस्यज्ञानस्य
या एकतानताविसदृशपरिणामपरिहारे
णयदेवधारणायामालवनीकृतं तदा
लवनतयैर्निरंतरमुत्पत्तिः साध्यानमि
त्युच्यते चरंमंयोगंगंसमाधिमाह तदे
वार्थमात्रनिर्भासंस्वरूपशून्यमिवस
माधिः ३ तदेवोक्तलक्षणध्यानंय
त्रार्थमात्रनिर्भासमर्थोकारसमावेशादु
द्भूतार्थरूपंन्यग्भूतज्ञानस्वरूपत्वेनस्व

राये क्षयावहिरंगत्वमाह तदपिवहिरं
गं निर्वीजस्य ८ निर्वीजस्ययोगस्य निरालं
वनस्य शून्यभावनाऽपरयर्थ्यस्य स
माधेरेतदपियोगौ गत्र्यवहिरंगं पारं
पर्य्यणोपकारकत्वात् इदानीं योगंग
सिद्धीं रख्यातुकामः संयमस्य विषय इति
द्विकर्तुं क्रमेण परिणामत्रयमाह बुद्ध्या
ननिरोधसंस्कारयोरभिभवप्रादुर्भावो
निरोधलक्षणचित्तान्वयो निरोधपरि
णामः ९ बुद्धानंक्षित्युद्विषिता
ख्यं भूमित्रयं निरोधः प्रकृष्टतत्त्वा
मितयाचेतसः परिणामः ताभ्यां बुद्ध्या
ननिरोधाभ्यां योजनितौ संस्कारौ तयो

५३०

६४

यो०सू० वृ०

५३

५३

येथाक्रममभिभवप्रादुर्भावौयदाभवतः
अभिभवोऽन्यग्भूततयाकार्यकरणासाम
र्थेनावस्थानं प्रादुर्भावोवर्तमानेऽध्वनि
व्यक्तिरूपतयावस्थानं तदानिरोधल
क्षणेचित्तस्याभयवृत्तित्वादन्वयोयः सनि
रोधपरिणामद्वयमुच्यते अयमर्थः यदा
बुद्धानसंस्काररूपो धर्मस्तिरोभवति
निरोधसंस्काररूपश्चाविर्भवति धर्मरू
पतयाचित्तमुभयत्रान्वयित्वेनावस्थितं प्र
तीयते तदा सनिरोधपरिणामशब्देन न
ब्रह्मियते चलत्वाद्गुणवृत्तस्य यद्यपि चेत
सो निश्चलत्वेनास्ति तथाप्येवंभूतः परि
णामः स्यैवमुच्यते अस्यैव फलमाह

रूपशून्यतामिवापद्यते स समाधिरित्युच्य
ते सम्यगाधीयते एकाग्रीक्रियाते विक्षेपा
न्यरिहस्यत्र मनः समाधिः उक्तल
क्षणस्य योगागत्रयस्य व्यवहाराय स्वशा
स्त्रे तां त्रिकिं संज्ञाकर्तुमाह त्रयमेकत्र संय
मः ४ एकस्मिन्विषये धारणाध्यान
समाधिलक्षणं त्रितयं प्रवर्तमानं संयमसं
ज्ञाशास्त्रे व्यवह्रियते । तस्य फलमाह तज्ज
यात्प्रज्ञालोकः ५ तस्य संयमस्य जया
दभ्यासेन सारोत्यादनात् प्रज्ञाया ज्ञात
व्यविवेकरूपाया आलोकः प्रसरो भव
ति प्रज्ञाज्ञेयं सम्यगवभासयतीत्यर्थः
तस्योपयोगमाह तस्य भूमिषु विनियोगः

यो०सू०वृ०

५२

इ तस्य संयमस्य भूमिषु सूक्ष्मा लं
वनभेदेन स्थिता सुचितवृत्तिषु विनियोगः
कर्तव्यः अधरामधरं चित्तभूमिं जितं जि
तां ज्ञात्वा तत्तरस्यां भूमौ संयमः कार्यः न
ह्यनात्मीकृता धरभूमिरुत्तरस्यां भूमौ सं
यमं कुर्वीतः फलभाग्भवति साधन
पादे योगांगान्यष्टा बुद्धि शयं चानां लक्ष
णं विधाय त्रयाणां कथं न कृतमित्या
शंक्याह त्रयमंतरंगं पूर्वैर्भ्यः ७ पूर्वै
र्भ्यो यमादिभ्यो योगेभ्यः पारं यर्येण
समाध्युपकारकेभ्यो धारणादियोगांग
त्रयं संप्रज्ञातस्य समाधेरंतरंगं समा
धिस्वरूपनिष्पादनात्तस्यापि समाध्यंत

तस्यप्रशांतवाहितासंस्कारात् १० तस्य
चेतसः उक्तान्निरोधसंस्कारात्प्रशांतवा
हिताभवतिपरिहृतविशेषतयासदृशप्र
वाहपरिणामिविचिंतंभवतीत्युक्तं निरोध
परिणाममभिधायसमाधिपरिणाम
माह सर्वार्थतैकाग्रतयोः क्षयोदयोचि
तस्यसमाधिपरिणामः ११ सर्वार्थतात्
लत्वान्नानाविधार्थग्रहणंचित्तस्यविस
योधर्मः एकस्मिन्नेवावलंबनेसदृशप
रिणामिताएकाग्रत्वंतदपिचित्तस्यध
र्मः तयोर्थथाक्रमंक्षयोदयो सर्वार्थ
तालक्षणस्यधर्मस्यक्षयोऽसंतमभि
भवः एकाग्रतालक्षणस्यधर्मस्यग्रा

कु.स.पि
४४

यो. सू. कृ.

५४

५५

दुर्भावोभिव्यक्तिः चित्तस्योद्विक्तसत्त्वस्या
त्वयितया तस्यावस्थानं स समाधिपरि
णाम इत्युच्यते पूर्वस्मात्परिणामाद्
स्यायं विशेषः तत्र संस्कारलक्षणा यो ध
र्मयोरभिभवप्रादुर्भावौ पूर्वस्य व्युत्था
नसंस्काररूपस्य धर्मस्य न्यभाव उत्त
रस्य निरोधसंस्काररूपस्योद्भवोऽनभि
भूतत्वेनावस्थानं इह तु क्षयोदयाविति
सर्वोपेता रूपस्य विक्षेपस्याऽत्यंततिरस्का
रादनुसुप्तिरतीति ध्वनिप्रवेशः क्षयः
एकाग्रतालक्षणस्य धर्मस्योद्भवो वर्त
माने ध्वनिप्रकटत्वं तृतीयमेकाग्रता
परिणाममाह शान्तोदितौ तुल्यप्रस

यौचित्तस्यैकाग्रतापरिणामः १२ समा
हितस्यैवचित्तस्यैवचित्तस्यैकः प्रत्ययोवृ
त्तिविशेषः शांतोऽतीतमध्वानंप्रविष्टः
अपरस्तूदितोवर्तमानेध्वनिस्फुरतः दा
वपिसमाहितचित्तस्यतुल्यावेकरूपा लं
वनत्वेन सदृशो प्रत्ययो उभयत्रापिसमा
हितस्यैवचित्तस्यान्वयित्वेनावस्थानं य
त्त एकाग्रतापरिणाम इत्युच्यते चित्तपरि
णामोक्तं रूपं मन्यत्रातिदिशन्नाह एतेन
भूतेन्द्रियेषु धर्मलक्षणावस्थापरिणा
माव्याख्याताः १३ एतेन त्रिविधोक्तेन
चित्तपरिणामेन भूतेषु स्थूलसूक्ष्मं दिये
षु बुद्धिः कर्मातः करणभेदेन वस्थितेषु

५०५०५

५५

यो.सू.वृ.

५५

५५

धर्मलक्षणावस्थामेदेनत्रिविधपरिणा
मो व्याख्यातोऽवगंतव्यः अवस्थितस्य
धर्मिणः पूर्वधर्मनिवृत्तौ धर्मांतरायतिः
धर्मपरिणामः ययामृत्तल्लक्षणस्य धर्मि
णः पिंडरूपधर्मपरित्यागेन घटरूपध
र्मांतरस्वीकारे धर्मपरिणाम इत्युच्यते
लक्षणपरिणामो यथा तस्यैव घटस्या
नागता ध्वपरित्यागेन वर्तमाना ध्वस्वी
कारस्तत्परित्यागेन वातीता ध्वपरिण
मः अवस्थापरिणामो यथा तस्यैव घट
स्य प्रथमद्वितीययोः सदृशयोः क्षण
योः अन्वयित्वेन स्वतश्च लक्षणवृत्तं नाप
रिणाममात्रं क्षणमप्यास्ते ननु कोऽयं

धर्मीत्याशंक्यधर्मिणोलक्षणमाह शं
तोदिताऽव्यपदेश्यधर्मानुयातीधर्मी
१४ शंतायेकतस्वस्वव्यापारसअतीते
ध्वन्यनुप्रविष्टाः उदितायेऽनागतमऽ
ध्वानं परित्यज्यस्वस्वव्यापारं कुर्वन्ति अ
व्यपदेश्याये शक्तिरूपेण स्पीता व्यप
देश्यं न शक्यते यथा सर्वसर्वात्मकमित्ये
वमाहायः नियतकार्यकारणरूपयो
र्यतया बुद्धिन्ता शक्तिरेवेह धर्मशब्देना
भिधीयते तन्निविधमपि धर्मयोऽनुप
तस्य नुवर्तते अन्वयित्वेन स्वीकरोति
स शंतोदिताऽव्यपदेश्यधर्मानुयाती
धर्मीत्युच्यते यथा सुवर्णरुचकरूपध

५५०

३०

यो.सं.वृ.

५६
५६

मिरूपतया सामान्यात्मना धर्मरूपतया
विशेषात्मना स्थितं अनुयाती तेनावभास
ते एकस्य धर्मिण कथमनेक परिणामा
इत्याशंकामपनेतुमाह क्रमान्यत्वं परि
णामान्यत्वे हेतुः १५ धर्माणां मुक्तलक्ष
णानां यः क्रमस्तस्य यत्प्रतिक्षणमन्यत्वं
परिदृश्यमानं परिणामस्योक्तलक्षस्यान्य
त्वेनानाविधत्वे हेतुर्लिंगज्ञापकं भवति
अयमर्थः योऽयं नियतः क्रमो मृच्चूर्णान्मृ
त्सिंदूरतः कपालानितेभ्यश्च दृश्येवं
रूपपरिदृश्यमानः परिणामस्यान्यत्व
मावेदयति तस्मिन्नेव धर्मिण्योऽलक्ष
णपरिणामस्यावस्थापरिणामाणि

स्यचक्रमः सोऽथनेनैव न्यायेन परिणामान्य
लेगमकोऽवगंतव्यः सर्व एव भावानियते
नैव क्रमेण प्रतिक्षणं परिणाममानाः परि
दृश्यन्ते अतः सिद्धं क्रमान्यत्वात् परिणामा
न्यत्वं सर्वेषां चित्तविषयादीनां परिणाममा
नानां केचित् धर्माः प्रत्यक्षेणैवोपलभ्यं
ते यथा सुखादयः संस्थानादयश्च केचि
च्चैकान्तेनानुमानगम्याः यथा धर्मसंस्का
रशक्तिप्रभृतयः धर्मिणश्च भिन्नाभि
न्नरूपतया सर्वज्ञानुगमः १५ इदानी
मुक्तस्य संयमस्य विषयदर्शनद्वारेण सि
द्धी प्रतियादयितुमाह परिणामत्रयसं
यमादतीताऽनागतज्ञानं १६ धर्मल

०५०३०३

२४

यो०सू०वृ०

५७

57

क्षणावस्थाभेदेनयसरिणामत्रयमुक्त
म् तत्रसंयमात्तस्मिन्निषयेपूर्वोक्तस्यसं
यमस्यकरणात् अतीतानागतज्ञानंयो
गिनःसमाविर्भवति इदमत्रतात्पर्यम्
अस्मिन्धर्मणिअयं धर्मद्रष्टृलक्षणमिय
मवस्थावानागतादध्वनःसमेत्यवर्तमाने
ध्वनिस्वव्यापारंविधायातीतमध्वानंअ
विशस्येवंपरिहृतविक्षेपतयायदासंय
मं करोति तदायत्किंचिदतिक्रांतमनुसृतं
वा तत्सर्वयोगीजानाति यतश्चित्तस्यशु
द्धसत्त्वप्रकाशरूपत्वात्सर्वार्थग्रहणसा
मर्थ्यमविद्यादिभिर्विक्षेपैरपह्रियते य
दातुतैस्तैरुपायैर्विक्षेपाःपरिह्रियन्ते त

दानिवृत्तमलस्येवाऽऽदर्शस्यसर्वार्थग्रह
णसामर्थ्येणैकाग्रतावलादाविभवति १६
सिध्यंतरमाह शब्दार्थप्रत्ययानामितरेत
राध्यासात्संकरस्तत्प्रविभागसंयमात्सर्व
भूतरुतज्ञानम् १७ शब्दः श्रोत्रेन्द्रिय
ग्राह्योनियतक्रमवर्णोत्पत्तिकोनियतेकार्य
प्रतिपत्त्यवच्छिन्नः यदावाक्रमरहितः स्यो
दात्माध्वनिसंस्कृतबुद्धिग्राह्यः उभयथा
पियदरूपोवाक्यरूपश्चतयोरेवार्थप्रति
पत्तौसामर्थ्यात् अर्थो ज्ञानिगुणक्रियादिः
प्रत्ययो ज्ञानविषयकारणबुद्धिवृत्तिः एषां
शब्दार्थज्ञानानां व्यवहारे इतरेतराध्यासा
त्तन्मिन्नामपिबुद्धौकरूपतया संया

०५०३०१६

३४

यो०सू०वृ०

५८

५४

दनात्संकीर्णत्वं तथाहि गामानयेत्युक्तेक
श्विद्वोलक्षणमर्थगोत्वजात्यवच्छिन्नंसा
क्षादिमत्सिंदूरूपंशब्दं चतद्वाचकंज्ञानं च
तद्ग्राहकमभेदेनैवाध्यवस्यति नत्व
स्यगोशब्दोवाचकोयंशब्दस्यवाच्यस्तयो
रिदं ग्राहकं ज्ञानमितिभेदेन व्यवहरति
तथाहिकोयमर्थः कोयंशब्दः किमिदं ज्ञा
नमितिष्टष्टः सर्वत्रैकरूपमेवोत्तरंददति
गौरिति सयद्येकरूपतानप्रतिपद्यते
तदाकथमेकरूपमुत्तरंप्रयच्छति एवं
तस्मिन्निवस्थितेयोयंप्रविर्भगः इदं
शब्दस्यतत्वंयद्वाचकत्वंनामइदमर्थ
स्ययद्वाच्यत्वं इदंज्ञानस्ययत्प्रकाश

त्वमिति प्रविभागं विधाय तस्मिन् प्रविभा
गेयः संयमं करोति तस्य सर्वेषां भूतानां
मृगयक्षिसरीसृपाणां यद्रुतं यः शब्दत
त्र ज्ञानमुत्पद्यते अनेनाभिप्रायेणैतेन प्रा
णिनायं शब्दः समुच्चारित इति सर्वं जानाति
सिद्धं तस्माद् संस्कारसाक्षात्कारात् पूर्व
जानाति ज्ञानम् १८ द्विविधाश्चित्तवास
नारूपाः संस्काराः केचित् स्मृतिमात्रेण
दन फलाः केचित् ज्ञात्यायुर्भोगलक्षण
विपाकहेतवो यथा धर्माद्यास्तेषु संस्का
रेषु यदा संयमं करोति एवं मया सोर्थी
नुभूते एवं मया सा क्रियानिष्पादितेति
पूर्ववृत्तं सर्वमनुसंधानो भावनयैव प्रवो

०५०५०५

१५

यो.सू.वृ.

५९

५९

धकमंतरेणोद्दृष्टसंस्कारः सर्वमतीतं स्म
रति क्रमेण साक्षात्कृतेषु दृष्टेषु संस्कारे
षु पूर्वजन्मानुभूतानां पित्रासादीन्प्रत्यक्षे
ण यथैव सिद्धं तस्मात् प्रत्ययस्य य
रचित्तज्ञानम् १९ प्रत्ययस्य परचित्तस्य
केनचिन्मुखरागादिना लिङ्गेन गृहीतस्य
यदा संयमं करोति तदा परकीयचित्तं
स्य ज्ञानमुत्पद्यते स रागमस्य चित्तं वीत
रागं वेति परचित्तगता सर्वान्नेव धर्मा
न जानातीत्यर्थः अथैव परचित्तज्ञान
स्य विशेषमाह न तत्सालंबं तस्याविष
यीभूतत्वात् २० तस्य परस्य यचित्तं
सालंबनं स्वकीयेनालंबनेन सहितं तन्न

शक्यते ज्ञातुं आलंबनस्य केनचिद्विधिं गेना
विषयीकृतत्वात् लिङ्गाच्चित्तमात्रं परस्य
वगतं न तु नीलविषयमस्य चित्तं पीतविष
यमिति वायच्च न गृहीतं तत्र संयमस्य कर्तुं
मशक्यात्त्वान्न भवति परचित्तस्य यो विषयस्त
ज्ञानं तस्मात्परकीयचित्तमालंबनरहि
तं न गृह्यते तस्यालंबनस्या गृहीतत्वात्
चित्तधर्माः पुनर्गृह्यन्ते एव यदा तु किंम
नेनालंबितमिति प्रणिधानं करोति तदा
तत्संयमान् द्विषयमपि ज्ञानमुत्पद्यते ए
वं सिद्धांतरमाह कायरूपसंयमान् तद्वाच्य
शक्तिस्तंभे चक्षुः प्रकाशाऽसंयोगे तद्दीन
म् २१ कायशरीरं तस्य रूपं चक्षुः प्राद्वो

सू. २३. १३

३

यो०स०कृ०
६०

गुणविशेषतस्मिन्नेतस्मिन्कायेरूपमि
तिसंयमात्तस्यरूपस्यचक्षुग्राह्यत्वधर्म
स्मासंयोगेनतद्गृहणव्यापारभावेयोगि
नोतद्दीनंभवति नकेनचिदसौदृश्यते
इत्यर्थः एतेनशब्दाद्यंतद्दीनमुक्तम् २२
एतेनैवरूपाद्यंतद्दीनोपायप्रदर्शनेन
शब्दादीनां श्रोत्रादियग्राह्यामंतद्दीनमु
क्तंवेदितव्यम् सिद्धोत्तरमाह सोयक्र
मंनिरूपक्रमंचकर्मतत्संयमादप्यरांत
ज्ञानमरिष्टेभ्योवा २३ आयुर्विपाके
यत्पूर्वकृतंकर्मतद्द्विः प्रकारंसोयक्रमंनि
रूपक्रमंच तत्रसोयक्रमंयत्फलजनना
यसहोयक्रमेणकार्यकरणाभिमुख्ये

नवर्तते यथोद्भवप्रदेशे प्रसारितमाद्र्देवा
सः शीघ्रमेव शुष्यति उक्तवियरीतं निरु
यक्रमं यथा तदेवाद्र्देवासः संवर्तितम
मुष्णं देशे चिरेण शेषतेति तदस्मिद्वि
धे कर्मण्यः संयमं कुरुतेति किंममकर्म
शीघ्रवियाकं किंचिद्वियाकमिति ध्या
नं द्वाह्यादऽयं तत्तानमस्योत्पद्यतेऽय
ं तः शरीरवियोगस्तस्मिन् ज्ञानं अनुष्मि
न्कालेऽनुष्मिन्देशे मम शरीरवियोगो भ
विष्यतीति निःसंशयं जानाति अरिष्टेभ्यो
वा अरिष्टानि त्रिधाऽध्यात्मिकाधिभौ
तिकाधिदैविकाभेदेन तत्राध्यात्मका
निपि हिमकर्णः कोऽस्य वायो धौषं न शृ

०५. अ. ०. १३

१३

यो.स.ह.

६९
६१

पोति इत्येवमादीनि आधिभौतिकानि
अकस्माद्विकृतपुरुषदर्शनादीनि आधि
दैविकानि अकालेण वद्रष्टुमशक्यस्व
र्गादियदार्थदर्शनादीनि तेभ्यः शरीरवि
योगकांक्षं जानाति यद्यप्यऽयोगिनाम
परिष्टेभ्यः प्राप्तेण ज्ञानमुत्पद्यते तथा
पितेषां सामान्याकारेण तत्संयमरूपं
योगिनां युनर्नियतदेशकालतया प्रत्य
क्षवदव्यभिचारियरिकर्मनिष्पदभूताः
सिद्धीः प्रतीयादपितुमाह मैत्र्यादिषु बला
नि २४ मैत्री करुणामुदिता सुयोविहि
तः संयमः तस्य बलानि तासामैत्र्यादीनां
संबंधीनि प्रादुर्भवन्ति मैत्री करुणामुदि

तातयास्यप्रकर्षेण गच्छति यथा सर्वस्य मित्र
त्वादिकमयै प्रतिपद्यते सिद्ध्यन्तरमाह
वलेषु हस्तिवलादीनि २५ हस्यादिसं
बंधेषु वलेषु कृतसंयमस्य तद्वलानि हस्या
दिवाला न्याविर्भवन्ति तदयमर्थो यस्मिन्
स्तिवले वायुवेगे सिंहवीर्ये वा तन्मयीभावे
न संयमं करोति तत्तत्सर्वसामर्थ्ययुक्तत्वा
त्सर्वमस्याविर्भवतीत्यर्थः सिद्ध्यन्तरमाह
प्रवृत्त्या लोकन्यासात् तस्मै बहवितविप्र
कृष्टज्ञानम् २६ प्रवृत्तिविषयवती ज्यो
तिष्मती च प्रागुक्ता तस्यां यो सावा लोकः
सात्विकप्रकाशप्रसरत्तस्य निखिलेषु विष
येषु न्यासात् तद्वासितानां विषयाणां भा

०५०५०५

५३

यो० सू० व०

६२

६२

वनात् सांतःकरणे धिन्द्रिये प्रकाशशक्ति
तामायनेषु सूक्ष्मस्य परमाण्वादेर्व्यव
हितस्य भूम्यंतर्गतस्य निधानादे विप्रकृ
त्यमेव पर्याश्रयवर्तिनो रसायनार्दज्ञा
नमुत्पद्यते एतत्समानं दृतांतं सिद्धं
तरमाह भुवनज्ञानं सूर्यसंयमात्
॥२॥ सूर्ये प्रकाशमयेयः संयमं करोति
तस्य सप्त सुभूमेवः स्वः प्रभृतिषु लो
केषु यानि भुवनानि तत्तत्सन्निवेशभा
जियुराणितेषु यथावदस्य ज्ञानमुत्पद्य
ते पूर्वस्मिन् सूत्रे सात्विकप्रकाशः सा
लंवनतयोक्तः इह तु भौतिक इति विशे
षः भौतिकप्रकाशं तत्सलंवनद्वारेण

वसिष्ठोतरमाह चंद्रे ताराव्यूहज्ञानम्
२५ ताराणां ज्योतिषां यो व्यूहो विशिष्टः
सन्निवेशस्तस्मिंश्चंद्रे कृतसंयमस्य ज्ञान
मुत्पद्यते सूर्यप्रकाशेन हतते जस्ता ता
राणां सूर्यसंयमात्तज्ज्ञानेन शक्तोति भवि
तुमिति यथ गयमुपायो मिहितः सिद्धं
तरमाह ध्रुवे तद्गतिज्ञानम् २६ ध्रु
वे निश्चले ज्योतिषां प्रधाने कृतसंयमस्य
तासां ताराणां यागतिः प्रत्येकं नियतकाला
नियतदेशाच्च तस्यां ज्ञानमुत्पद्यते
इयं तारा अयं ग्रह इयं ता कालेनामुं राशि
मिदं नक्षत्रं यास्यतीति सर्वजानातीत्यर्थः
इदं कालज्ञानमस्य फलमित्युक्तं भवति

०६०५०५०५

६३

योः सु० वृ०

६३

६३

वात्यासिद्धीः प्रतियाद्योत्तारः प्रतियारयि
तुयक्रमते नाभिचक्रेकायब्यूहताज्ञानम्
३० शरीरमध्यवर्तिनाभिसंज्ञिकं षोड
शारंयच्चक्रं तस्मिन्कृतसंयमस्ययोगिनः
कायगतोयोसौब्यूहोविशिष्टंरसमलधा
तुनाड्यादीनामवस्थानं तत्रज्ञानमुत्प
ते रूमुक्तंभवति नाभिचक्रेशरीर
स्यमध्यवर्तिसर्वतः प्रसृतानां नाड्यादी
नां अवस्थानंमूलभूतंतत्रकृतावधान
स्यसमग्रः सन्निवेशोयथावदवभाति
सिद्ध्यंतरमाह कंठकूपेषुतपियासानि
वृत्तिः ३१ कंठगलेकूपः कंठकूपः
जिह्वायाः मूलेजिह्वातोऽधस्तात्कूप

इव कूयोगतीकारः प्रदेशः प्राणादेर्यस्य
शोः सुखियासादयः प्रादुर्भवन्ति तस्मिन्
तसंयमस्य योगिनोऽसुखियासादयो नि
वर्तन्ते घण्टकोऽधस्तात् स्तोतस्य वधार्यमा
णो तस्मिन् भाविते भवत्येवं विधा सिद्धिः सि
द्ध्यन्तरमाह कूर्मनाड्यास्थेर्य ३२ कंठकू
पस्याऽधस्तात् या कूर्माख्यानाडी तस्या
कृतसंयमस्य चित्तस्य स्थेर्यमुत्पद्यते तस्या
नमनु प्रविष्टस्य च यत्नतः भवतीत्यर्थः
यद्वा कायस्य स्थेर्यमुत्पद्यते न केचित् स्यंद
यितुं शक्यत इत्यर्थः सिद्ध्यन्तरमाह मू
र्धज्योतिषि सिद्धदर्शनम् ३३ शिरः क
पाले ब्रह्मरंध्राख्यं छिद्रं प्रकाशधारत्वा

०५०३०१६

४३

यो०सू०वृ०

६४

६५

ज्योतिर्यथागृहाभ्यंतरस्यस्यमणेः प्र
सरंतीप्रभाऽऽकुंचिताविवरप्रदेशे संघट
ते तथाहृदिस्थः सात्विकप्रकाशः प्रस
तस्तत्रसपिंडितत्वं लभते तत्रकृतसंयम
स्ययेद्यावाप्यथिभ्योरंतरगतवर्तिनः सिद्धः
दिव्याः पुरुषास्तेषामितरप्राण्यऽदृश्या
नांतस्यदर्शनंभवति तान्यस्यतितैश्च सं
भाषतइत्यर्थः सर्वज्ञत्वेउपायमाह प्रा
तिभाद्वासर्वम् ३४ सर्वनिमित्तान
पेक्षं मनोमान्नजन्यमविसंवादिकं ऊ
टि सुसद्यमानं ज्ञानं प्रतिभा तस्यां सं
यमेक्रियमाणे प्रातिभं विवेकख्यातेः
पूर्वभावितारकं ज्ञानमुदेति यथोदे

प्यतः सवितुः पूर्वप्रभाप्रादुर्भवति तद्व
द्विवेकख्यातेः पूर्वतारकं ज्ञानमाविर्भव
ति तस्मिन्सतिसंयमांतरगतयेक्षः स
र्वे जानातीत्यर्थः सिद्धांतरमाह तद
येचित्तसंवित् ३५ तदयं शरीरस्य प्र
देशविशेषस्तस्मिन् धोमुखसत्त्वयु
द्धरीकाभ्यंतरे तः करणैस्तत्त्वस्य स्थानं
तत्र कृतसंयमस्य स्वपरचित्तज्ञानमुत्प
द्यतोऽस्वचित्तगताः सर्वा वासनाः पर
चित्तगतांश्चरणादीन् जानातीत्यर्थः सि
द्धांतरमाह संत्वयुरुषयोरत्यन्तासंकी
र्णयोः प्रत्ययाविशेषो भोगः परार्थोऽयं
स्वार्थसंयमात्पुरुषज्ञानमन्तर्यं सत्त्वं

०५-अनादि

५३

यो.सू.वृ०

६५

६५

प्रकाशमुखात्मकं प्राधानिकः परिणा
मविशेषः पुरुषो भोक्तृ विद्यातृ रूपस्थो
भोग्यभोक्तृत्वरूपत्वाच्चेतनाचेतनत्वा
च्चात्यन्ताऽसंकीर्णत्वं निन्नत्वमित्यर्थः
तयोर्थः प्रत्ययस्याविशेषो भेदेनाप्र
तिभासनात्तस्मात्त्वस्यैव कर्तृता प्रत्य
येनया सुखदुःखसंवित्साभोगः सस
त्वस्य स्वात्मनैरपेक्ष्यण्यर्थः पुरुषा
र्थः तस्मादन्योयस्वार्थः पुरुषत्वरू
पमात्रालंबनेयमित्यक्ताहंकारे सत्वेयावि
च्छाया संक्रांतिस्तत्र कृतसंयमस्य पुरुष
विषयं ज्ञानमुत्पद्यते तदेवं रूपं स्वालं
बनसत्त्वनिष्ठं पुरुषो जानाति न युनः

पुरुषो ज्ञाता ज्ञानस्य विषयभावमापद्यते
ज्ञेयत्वापत्तेः ज्ञातृज्ञेयत्वयोश्चास्यंत
विरोधादस्यैव संयमस्य कलमाह ततः
प्रातिभश्रावणवेदनादर्शास्वादवार्ताजा
यंते ३१ ततः पुरुषसंयमादभ्यस्यमा
ज्ञातव्युत्थितस्यापि ज्ञानानि जायंते तत्र
प्रातिभसंपूर्वोक्तं ज्ञानं तस्याविर्भावनात् सू
क्ष्मादिकमर्थेयश्यंति श्रावणं श्रोत्रेन्द्रि
यजं ज्ञानं तस्माच्च प्रकृष्टादिव्यं दिविभ
वं शब्दं जानाति वेदनास्य श्रोत्रेन्द्रियजं ज्ञा
नं वेद्यते अनयेति कृत्वा तान्त्रिक्यासंज्ञया
व्यवह्रियते तस्माद्विषयस्य विषयं ज्ञान
मुत्पद्यते आदर्शश्चक्षुरिन्द्रियजं ज्ञानं

०५०५०५

३३

यो०स०व०

६६

आसमंताद्दृश्यतेऽनुभूयतेरूपमनेने
तिक्त्वा तस्य प्रकर्षाद्व्यं रूपज्ञानमु
सद्यते आस्वादोरसनेद्रियजं ज्ञानं आ
स्वाद्यतेऽनेनेतिक्त्वा तस्मिन्प्रकृष्टेदि
व्येरसे संविदुपजायते वार्तागंधसंवि
तिः शब्देन तां त्रिक्यापरिभाषया घ्राणेद्रि
यमुच्यते वर्तते गंधविषय इतिक्त्वा
वृते घ्राणेद्रिया ज्ञाताया वार्तागंधसं
वितिः तस्यां प्रकृष्यमाणायां दिव्यो गं
धोऽनुभूयते एतेषां फलविशेषाणां वि
षयविभागमाह ते समाधावुपसर्गा
व्युत्थाने सिद्धयः ३८ ते प्राकप्रतिपादि
ताः फलविशेषाः समाधौ प्रकर्षे गच्छ

तः उपसर्गः उपद्रवाविघ्नाः तत्र हर्ष
स्मयादिकरणेन समाधिशिथली भवति
व्युत्थाने पुनर्यवहारदशायां विशिष्टक
लदायकत्वात् सिद्धयो भवन्ति सिद्धांतर
माह बंधकरणशेषित्यात्प्रचारसंवेद
नाच्चित्तस्य परशरीरप्रवेशः ३९ व्या
यकत्वादात्मचित्तयोर्नियतकर्मवशादे
व शरीरांतर्गतयोरेव भोक्तृभोग्यभावे
न संवेदनमुपपद्यते स एव च शरीरबंध
इत्युच्यते तद्यदा समाधिवशाद्धंधका
रणंधर्मो धर्मोऽयं कर्मशियिलं भवति
तान्नवमापद्यते चित्तस्य च योसौ प्रचा
रो हृदयप्रवेशादिन्द्रियद्वारेण विष

०५०५०५

९३

यो.सू.०.४०

६७

67

याभिसुरभ्येनप्रसरस्तस्यसंवेदनंज्ञानं
चित्तवहानाडी अनयाचित्तंवहतिइयं
चरसप्राणादिवहाभ्यानाडीभ्योविलस
णाइतिस्वपरशरीरयोर्यदाशरीरस्य
संचारंजानाति तदापरकीयंमृतंजी
वच्छरीरंवाचित्तसंचारद्वारेणप्रविशति
चित्तंस्वपरशरीरेप्रविशदिन्द्रियाण्यनु
वर्तते मधुकरराजमिवमक्षिकाः अ
तः परशरीरंप्रविष्टोयोगीस्वशरीरवत्ते
नव्यवहरति यतोव्यापकयोश्चित्तपुरु
षयोर्भोगसंकोचेमाभूत्तत्कर्मकार
णं तच्चेत्समाधिनाक्षिपितं तदास्त्वा
तंश्यात् सर्वत्रैवभोगनिष्यतिः सि

द्योतरमाह उदानजयाज्जलयंककं टका
 दिवसंगउक्रांतिश्च ४० समस्तानामि
 द्रियाणांतुषज्जालावत् यायुगयदुत्थिता
 वृत्तिः साजीवनशब्दवाच्यातस्याः क्रियाभे
 दात्माणायानादिसंज्ञाभिर्व्यपदेशः तत्र
 हृदयान्मुखनासिकादिद्वारेणवायोप्र
 णयनात्पाण्डसुच्यते नाभिप्रदेशासा
 दांगुष्ठपर्यंतमयनयानादयानः नाभि
 प्रदेशेपरिवेष्ट्यसमंतान्नयनात्समानः
 कृकटिकादेशादाशिरोवृत्तेरुन्नयना
 दुदानः व्याप्यनयनात्सर्वशरीरव्या
 पीव्यानः उदानस्यसंयमद्वारेणज
 यादितरेषांवायूनांनिरोधाद्दूर्ध्वगति

ॐ नमो

53

यो०सू०व०

६८

६८

त्वेन जलेमहानघादौमहतिचाकट्ठमेती
ह्येषुकंटिकेषुवानसज्जतेतिलघुत्वा
तूलयिंडवज्जलादावपिनिमज्जन्नुपरि
तरचाच्छतीत्यर्थः सिद्धंतरमाह समा
नजयाज्वलनेम ४२ अग्निमावेश्यव्यव
स्थितस्यसमानास्यस्यवोर्जेयात्संयमे
नवसीकरणान्निश्वरणास्यअनेरुद्धव
तेजसाज्वलन्निवयोगीप्रतिभाति सिद्धं
तरमाह श्रोत्राकाशयोः संबंधसंय
माद्वियश्रोत्रं ४२ श्रोत्रंशब्दग्राहक
माहंकारिकमिंद्रियमाकाशयोमश
ब्दतन्मात्रकार्येतयोः संबंधोदेशदेशि
भावलेखणः तस्मिन्कृतसंयमस्ययो

गिनोदिव्यंश्रोत्रं प्रवर्तते पुण्यत्तु स्मय
वहितविप्रकाष्टशब्दग्रहणसमर्थो भव
तीत्यर्थः सिद्धान्तमाह कायाकाशयोः
संबंधसंयमाद्बुद्धलसमायत्तेश्चाका
शममनम् ४३ कायः पांचभौतिकं श
रीरं तस्याकाशेनावकाशदायके नयः सं
बंधस्तत्र संयामं विधाय लघुनि तूलादौ
समायंतीतन्मयी भावलक्षणां विधाय
प्रासात्संतलघुभावो योगी प्रथमं यथा
रुचिभुविसंचरणक्रमेणोर्णनाभस्तंतु
जालेन संचरमाणः आदित्यरश्मिभि
श्च विहरन् यथेष्टमाकाशेन गच्छति
सिद्धान्तमाह वहिरकल्पितावृत्तिर्म

०५०५०५

९३

यो०सू० ४०

६९

६९

हाविदेहाविदेहात्ततः प्रकाशावरणक्ष
यः ४४ शरीराद्वहिर्यामनसः शरीर
नैरापेक्ष्येणवृत्तिः सामहाविदेहानाम
विगतशरीराहंकारदार्ढ्यद्वारेणोच्य
ते ततस्तस्याकृतात्संयमात्प्रकाशाव
रणक्षयः सात्विकस्यचित्तस्ययः प्रका
शावरणक्षयः ४४ शरीराद्वहिर्याम
नसः शरीरनैरापेक्ष्येणवृत्तिः सामहा
विदेहानामविगतशरीराहंकारदार्ढ्य
द्वारेणोच्यते ततस्तस्याकृतात्संयमात्प्र
काशावरणक्षयः सात्विकस्यचित्त
स्ययः प्रकाशस्तस्ययदावरणं क्लेश
कर्मादितस्यक्षयः प्रविलयोभवति

अयमर्थः शरीराहंकारे सति यामन
सो वहिर्वृत्तिस्सा कल्पिते लुच्यते यदा
पुनः शरीराहंकारभावं परित्यज्य स्वा
तंत्र्येण मनसो वृत्तिः सात्वकल्पिता त
स्या संयमात् योगिनः सर्वे चित्तमलाः
क्षीयन्ते तदेवं पूर्वोक्तविषयाः परंतवि
षयामध्यभवाश्च सिद्धीः प्रतीयाद्यानं
तरं भुवनज्ञानादिरूपा बाह्याः कायमू
हादिरूपा आभ्यंतरीः परिकर्मभूता
श्च मेन्द्रियवला नीत्येवमाद्याः समा
ध्युपयोगिनीश्चांतःकरणवहिः क
रणलक्षणेन्द्रियभवाः प्राणादिवायु
भवाश्च सिद्धीश्चित्तदाढ्या यसमाधेः

०५०३०३

०२

०५

यो० स० वृ०

७०

70

समाश्वासोत्पतयेप्रतिपाद्येदानीं स्वद
र्शनोपयोगिसर्वीजनिर्वीजसमाधि
सिद्धये विविधोपायदर्शनायाह
स्थूलस्वरूपसूक्ष्मान्वयार्थवत्त्वसंय
माभूतजयः ४५ पंचानां पृथिव्या
दीनां भूतानां ये पंचावस्थाविशेषरूप
धर्माः स्थूलत्वादयस्तत्र कृतसंयमस्य
भूतजयो भवति भूतानि वक्ष्याम्यस्य
भवन्तीत्यर्थः तथाहि भूतानां परिदृ
श्यमानं विशिष्टाकारवत्स्थूलं रूपं
स्वरूपं चैषां यथाक्रमकाठिन्यमेहो
द्यताप्रेरणान्वाकाशदानलक्षणं सू
क्ष्मं च यथाक्रमं भूतानां कारणत्वेना

वस्थितानि गंधादितन्मात्राणि अन्व
यिनो गुणाः प्रकाशप्रवृत्तिस्थितिरू
पतया सर्वत्रैवान्वयित्वेन समुपलभ्यन्ते
अर्थवत्त्वे तेषु एव गुणेषु भोगाववर्गसंपा
दनारब्धा शक्तिस्तदेवं भूतेषु पंचसूक्त
धर्मलक्षणावस्थाभिन्नेषु प्रत्यक्संयम
मंकुर्वन्त योगीभूतजयी भवति तद्यथा
प्रथमं स्पूलरूपे संयमं विधाय तदनु
स्वरूपे इत्येवं क्रमेण तस्य कृतसंयम
स्य संकल्पानुविधायिन्यो वत्सानुसारि
ण्यद्वगावो भूतप्रकृतयो भवंति ४५
तस्यैव भूतजयस्य फलमाह ततोऽपि
मादिप्रादुर्भावः कायसंपतद्वर्मान

०५०५०५

१९

यो०सू०वृ०

५९

७१

निघातश्च ४६ अणिमायरमायुरूप्या
पतिः महिमामहत्वं लघिमा लघुत्वं
तूलपिंडवत् लघुत्वप्राप्तिः गरिमा गु
रुत्वं प्राप्तिरंगुल्यग्रेपाचंद्रादिस्यर्शेन
शक्तिता प्राकाम्यमिच्छानभिघातः श
रीरान्तः कणेश्वरत्वं दर्शित्वं सर्वत्र प्रभ
विष्णुतावशित्वं सर्वाण्येवभूतानि अ
नुगमित्वा तदुक्तं नातिक्लामंति यत्र
कामावसायित्वं यत्र कामावसायोय
स्मिन् विषयेऽस्य कामः स्वच्छाभवति
तस्मिन् विषये योगिनोऽवसायो भवति
तं विषयं स्वीकारद्वारेणाभिलाषसमाप्ति
संपर्यंतं नयतीत्यर्थः त एतेऽणिमा

द्याः समाध्युपयोगिभूता ज्ञात योनि
नः प्रादुर्भवन्ति यथा यस्मात्पुलं प्राप्नो
वज्रादीनऽप्यंतः प्रविशति एवं सर्वत्रा
यो ज्ञं एतेऽणिमादयोऽष्टे गुणा महासि
द्वय उच्यन्ते कायसंपत् वक्ष्यमाणलक्ष
णां प्राप्नोति तद्धर्मो न भिद्यते श्वतस्य
कायस्य ये धर्मरूपादयस्ते धामभिद्या
तो नाशो नास्य कुतश्चिदपि भवति नो
त्पन्नं मग्निर्देहति न च वायुः शोषयति
इत्यादयो ज्यं ४६ कायसंपदमाह
रूपलावण्यवतवज्रसंहननत्वादि
निकायसंपत् ४७ रूपलावण्यव
तानि प्रसिद्धानि वज्रसंहननं वज्रवत्

यो.स.व.

११

कठिनासंहतिलस्य शरीरे भवतीत्यर्थः
इतिकायस्याविभूतसंपत् ४७ एवं
भूतजयमभिधाय प्राप्तभूमिकस्येन्द्रि
यजयमाह ग्रहणस्वरूपास्मिताऽ
न्वयार्थवत्संयमर्दिन्द्रियजयः ४८
ग्रहणमिन्द्रियाणां विषयानि मुखीव
तिः स्वरूपं सामान्येन प्रकाशकत्वं अ
स्मिताहंकारानुगमः अन्वयार्थवत्त्वेन
पूर्ववत् एषामिन्द्रियाणामवस्थापंचके
षु पूर्ववत्संयमं कृत्वा इन्द्रियजयी भवति
४८ तस्य फलमाह ततो मनोजक्त्वं
विकरणभावः प्रधानजयश्च ४९ शि
रीरस्य मनोवदनुत्तमो गतिरामो मनो

जित्वं कायनिर्पेक्षाणामिन्द्रिणावृत्तिला
भोविकरणभावः सर्ववशित्वं प्रधानजयः
एतासिद्धयो जितेन्द्रियस्य प्रादुर्भवंति ता
श्चास्मिन् शास्त्रे मधुप्रतिकादसुच्यंते
यथामधुन एकदेशोपि स्वदते तथापि
त्येकमेताः सिद्धयः स्वदंत इति मधुप्रती
काः ४९ इन्द्रियजयमभिधायांतः क
रणः जयमाह स्वतः पुरुषान्यतास्या
तिमात्रस्य सर्वभावाधिष्ठातृत्वं सर्वज्ञात्
वं च ५० तस्मिं शुद्धसात्विकयुरिणा
मैकृतसंयमस्य यासत्पुरुषयोरुपय
धते विवेकस्यातिगुणानां कर्तृत्वाभिमा
नशित्प्रीतिभावस्वरूपा तन्महात्मात्ते

०५०३०५

६६

यो० सू० ४०

७३

७३

त्रैवावस्थितस्य योगिनः सर्वभावाधि
ष्टातृत्वं सर्वज्ञातृत्वं च समाधिर्भवति
सर्वेषां गुणपरिणामानां भावानां स्वा
मिव दशक्रमणं सर्वभावाधिष्टातृत्वं तेषां
मेव च शान्तोदिताद्यपदेश्यधर्मित्वेन स्थि
तानां यथावद्विवेकज्ञानं सर्वज्ञातृत्वं
एतेषां चास्मिन् शास्त्रे परस्यावशीका
रसंज्ञायां प्राप्तायां विशोकानामस्मिद्धि
रित्युच्यते ५० क्रमेण भूमिकान्तरमा
ह तद्वैराग्यादपि दोषबीजक्षये केव
ल्यं ५१ तस्यापि विशोकायां सिद्धौ
यदा वैराग्यमुत्पद्यते योगिनस्तदा तस्मा
दोषाणां रागादीनां यद्बीजं अविद्यातस्याः

क्षये निर्मले कैवल्यं आस्यंति कीदुःखनि

५०५०५

वृत्तिः पुरुषस्य गुणानामधिकारसमा

४९

प्तौ स्वरूपनिष्ठत्वं ५१ अस्मिन्नेव समा

धौ स्थित्युपायमाह स्याद्युपनिमंत्रणे

संगसयाऽकरणं पुनरनिष्टप्रसंगात्

५२ चत्वारो योगिनो भवंति तत्राभ्यास

वान्प्रवृत्तमात्रज्योतिः प्रथमः तत्तन्भ

रप्रज्ञो द्वितीयः भूतेंद्रियजयी तृतीयः

अतिक्रान्तभावनीयश्चतुर्थः तत्र चतुर्थ

स्य समाधेः संजातसत्यविधवांतभूमि

कस्यांतां मधुमती संज्ञा भूमिका साक्षा

कुर्वतः स्थानिनो देवा उपनिमंत्रयित्वा

रो भवंति दिव्यस्त्रीरसायजादिकमुप

यो०सू०च०

७४

कयंतीति तस्मिन् उपनिर्मत्रणेनानेन
संगः कर्त्तव्यः नापि स्मयकर्त्तव्यः सं
गतिकरणोपुनर्विषयभोगेयततिस्मय
करणेकृतकसमात्मानंमन्यमानेन
समाधावुत्सहते अतः संगस्मययोस्ते
नवर्जनं कर्त्तव्यं ५२ अस्मामेवफल
भूतायां विवेकख्यातौ पूर्वोक्तसंयमव्यति
रिक्तमुपायांतरमाह क्षणतक्रमयोः
संयमाद्विवेकज्ञानं ५३ क्षणः सर्वो
सः कालावयवो यस्य कलाप्रविभुक्तं
नशक्वते तथा विधानां कालक्षणा
नायः क्रमः पौर्वापर्येण परिणामस्त
त्रसंयमात्मागुक्तं विवेकज्ञानं मुस

द्यते अयमर्थः अयं कालक्षणो ऽमुष्मा
कालक्षणादुत्तरेयमस्मात्पूर्व इति
एवंविधे क्रमे कृतसंयमस्यासंतसूक्ष्मे
पि क्षणक्रमेयदा भवति साक्षात्कार
स्तदाप्यदपि सूक्ष्ममहदादि साक्षात्क
रोति इति विवेकज्ञानोत्पत्तिः ५३ अ
स्यैव संयमस्य विषयविवेकोपयोगमा
ह जातिलक्षणदेशैरन्यतानवच्छेदात्
त्ययोस्ततः प्रतिपत्तिः ५४ यदर्थो
नां भेदहेतवो जातिलक्षणदेशा भवंति
कचिद्रेदहेतुर्जातिर्यथा गौरियं महषी
यमिति जात्या तु त्ययोर्लक्षणं भेदहे
तुरियं कर्तुं द्रव्यमरुणेति जात्या ल

यो०स०व०

७५

७५

क्षणेन चाभिन्नयोर्भेदहेतुर्देशोदृष्टः
यथा तुल्यप्रमाणयोश्च मलकयोर्भि
न्नदेशस्थितयोः यत्र पुनर्भेदो वधार
यितुं न शक्यते यथा एकदेशस्थितयोः
शुक्लयोः पार्थिवयोः परमाण्वेवास्तथा
विधविषये भेदाय कृतसंयमस्य भेदेना
ज्ञानमुपपद्यते ततस्तदभ्यासात् सूक्ष्मा
एव पितृत्वाभिभेदेन प्रतीयद्युते एतदु
क्तं भवति यत्र केनचिदुपायेन भेदो ना
वधारयितुं शक्यस्तत्र संयमाद्वत्त्वेव
भेदप्रतीयतिः ततः सूक्ष्माणां तत्त्वा
नां बुद्ध्यादीनां विवेकेन प्रतीयतिः
७५० उक्तस्य विवेकजन्यज्ञानस्य

संज्ञां विषयस्वभावव्याख्यातुमाह तार
कं सर्वविषयं सर्वथा विषयमक्रमं चेति वि
वेकजं ज्ञानं ५५ उक्तं संयमवलादं त्यागं
भूमिकायामुत्पन्नं ज्ञानं तारयति अगा
धात्संसारसागरात् योगिनं इत्यर्थिक्या
संज्ञया तारकमिषुच्यते अस्य विषय
माह सर्वविषयमिति सर्वाणि तत्वा
नि महदादीनि विषयो यस्येति सर्वविष
यं स्वभावश्चास्य सर्वथा विषयं सर्वाभि
रवस्थाभिः स्थूलसूक्ष्मसूक्ष्मादिभेदे
नैतैस्तैश्च परिणामैः सर्वेण प्रकारेण
ऽवस्थितानि तत्त्वानि विषयो यस्येति स
र्वथा विषयं स्वभावांतरमाह अक्रमं

५५

३०

यो.सू.वृ.

७६

७६

चेति निःशेषनानाऽवस्थापरिणाम
न्यूनाधिकभावग्रहणे नास्यक्रमो
विद्यते इत्यक्रमं सर्वकरतलामलक
वद्युगायत यशतीत्यर्थः ५५ तस्मा
च्चविवेकज्ञातातत्तारकाख्यातज्ञाना
तकिंभवतीत्याह सत्वपुरुषयोः शुद्धि
साम्येकैवल्यं ५६ सत्वपुरुषौ उक्त
लक्षणौ तयोः शुद्धिसाम्येकैवल्यं चि
तसत्त्वस्य सर्वकर्तृत्वाभिमाननिवृत्त्या
स्वकारणे अनुप्रवेशः शुद्धिः पुरुषस्य
शुद्धिरूपचरितभोगाभावः इति द्वयोः
समानायां शुद्धौ पुरुषस्यैकैवल्यमुत्प
द्यते मोक्षो भवतीत्यर्थः ५६ तदेव

मंतरंगयोगांगत्रयमभिधाय तस्य सं
यमसंज्ञां कृत्वा संयमस्य च विषयदर्श
नार्थे परिणामत्रयमुपपाद्य संयमव
ल्लोसद्यमानाः पूर्वोक्ता परांता मध्या
वाः सिद्धीरुपदर्श्य समाध्याश्वासोत्त
तयेवात्मा भुवनज्ञानादिरूपा अभ्यं
तराश्च कायबृहज्ज्ञानादिरूपाः प्रदर्श्य
समाध्युपयोगयेंद्रियजयप्राणजया
यादिपूर्विकाः परमपुरुषार्थसिद्धये
यथाक्रममवस्था सहितजयेंद्रियस
त्त्वजयोद्भवाश्च व्याख्याय विवेकज्ञा
नोत्तये तांस्तानुपायानुपन्यस्य ता
रकस्य सर्वसमाध्यवस्था पर्यंतमव

कुंभनाथ

८८

यो०स०क०

७७

७७

स्यस्वरूपमभिधायतत्समापत्तेः कृ
ताधिकारस्यचित्तसत्त्वस्यस्वकारणानु
प्रवेशाल्लैवसमुत्पद्यतेइत्यभिहितमि
ति निर्णीतोविभूतियादसृतीयः इ
तिश्रीमहाधिराजश्रीभोजदेवविरचि
तायांराजमार्तंडाभिधायंयातंयातंज
लयोगशास्त्रवृत्तौविभूतियादसृतीयः
समाप्तः ३ यदाज्ञयैवकैवल्यंविनोपा
यैः प्रजायते तमेकमजमीशानंचिदा
नंदमयंस्तुमः १ इदानींविप्रतिपत्ति
समुत्थितभ्रान्तिनिराकरणेनयुक्त्याकै
कल्पस्वरूपावस्थापनायकैवल्ययादो
यमारभ्यते तत्रेयाः पूर्वमुक्ताः सिद्ध

द्वयस्तासां नानाविधजन्मादिनिमित्तका
रणाप्रतिपादनद्वारेणैव बोधयति या
एताः सिद्धयः सर्वाः पूर्वजन्माभ्यस्ता
समाधिवलाज्जन्मादिनिमित्तमात्रत्वे
नाश्विस्यप्रवर्तते ततश्चानेकभवसाध
नसाध्यस्यसमाधेर्नशतिरस्तीत्याश्वा
सोसादनायसमाधिसिद्धेश्चप्राधान्य
स्मायनार्थकैवल्योपलब्धयोपयोगार्थे वा
ह जन्मोपधिमंत्रतयः समाधिजाः
सिद्धयः १॥ काश्चनजन्मविमिताः
एवसिद्धयः यथायक्षादिनामाका
शगमनादयः यथावाकपिलमहर्षिप्र
भृतीनां जन्मसमनंतरमेवोपजायमा

०५०५०५

३८

यो०स०वृ०

७८

७८

नाज्ञानादयः सांसिद्धिकाः गुणाः ओ
षधिसिद्धयेपथापातालादौ रसायना
भ्युपयोगात् मंत्रसिद्धिर्यथा मंत्रजपात्
षोचिदाकाशगमनादिः तयः सिद्धिर्यथा
विश्वामित्रदीनां समाधिसिद्धिर्यथा प्राक्
प्रतियादिताः एताः सिद्धयः पूर्वज
न्मनिक्षपितत्वे शानामेवोपजायन्ते
तस्मात्समाधिसिद्धा विवान्या सांसिद्धीनां
समाधिरेव त्मांतराभ्यस्तः कारणं
मंत्रादीनि तु निमित्तमात्राणि ननु वंदी
श्वरदीनां जात्यादियरिणामोऽस्मिन्ने
व जन्मनि दृश्यते तत्कथं जन्मांतराभ्य
स्तस्य समाधेः कारणत्वमुच्यते इत्या

शंकाह जात्यंतरपरिणामः प्रकृत्यापू
रात् २ योयमिहैवजन्मनिनंदीश्वरादी
नां सौक्ष्मादियपरिणामः सप्रकृत्यापूरा
त् पाश्चात्याएवहिप्रकृतयोऽस्मिन्
जन्मनिविकारनापूरयंति जात्यंतरका
रेणपरिणामयंति ननुचधर्मोदय
स्तत्रक्रियमाणाउपलभ्यंतेतत्कथंप्रकृ
तीनामापूरणेकारणत्वमित्याह नि
मित्तमप्रयोजकंप्रकृतीनांवरणभेद
स्तुततः श्रेत्रिकवत् ३ निमित्तधर्मो
दितत्प्रकृतीनामर्थोतरपरिणामेनप्र
योजकं नहि कार्येणकारणंप्रवर्तते
कुतः तर्हितस्यधर्मोदेर्मोयारइत्याह

शंकाह

१९

यो०सू०

७९

७९

वरणभेदस्तुततःक्षेत्रिकवत् ततःत
सादनुष्टीयमानादहर्मादेर्यद्वरणमा
वरकमधर्मादितस्यैवविरोधित्वाद्दे
हःक्षयःक्रियतेतस्मिन्प्रतिबंधके
क्षीणेप्रकृतयःस्वयमभिमतकार्या
यप्रभवन्ति दृष्टान्तमाह क्षेत्रिकवत्
यथाक्षेत्रिकःकृषीवलःकेदारात्केदा
रांतरंजलंनिनीषुःजलप्रतिबंधका
वरणभेदमात्रंकरेति तस्मिन्भिन्ने
जलंस्वयमेवप्रसरत्स्वरूपपरिणामं
गृह्णाति नतुजलप्रसरणेतस्यक
श्चिद्वापारएवंधर्मादेर्वैद्व्यं य
दासाक्षात्ततलस्ययोगिनोयुगप

तं कर्मफलभोग्यात्मीयनिरति
शयविभूत्यनुभवाययुगपदनेक
रीरनिर्मितोपजायते तदाकुतस्ता
निचितानिप्रभवन्तीत्याह निर्माणवि
त्तास्यस्मितामात्रात् ४ योगिनः
स्वयंनिर्मितेषुकायेषुयानिचितानि
तानिमलकारणादस्मितामात्रादे
वतदिच्छयाप्रसरन्ति अग्नेर्विस्फुल्लि
गाद्भवयुगपस्यरिणमन्ते ननुबहु
नांचितानांभिन्नाभिप्रायत्वेनैकका
र्यकर्तृत्वंस्यादितितत्राह प्रवृत्तिमे
देप्रयोजकंचितमेकमेनेकेषात् ५
तेषामनेकेषांचेतसंप्रवृत्ति

५-अ०

०३

योऽस्त्वृ

८०

५०

भेदेद्यापारनानात्वे एकं योगिनश्चित्तं
प्रयोजकं प्रेरकं अधिष्ठातृत्वेन तेन
नभिन्नमंतम् अयमर्थः यथास्वी
ये शरीरे मनश्चक्षुः पाण्यादीनियथे
कृप्ररयति अधिष्ठातृत्वेन तथा का
यांतरेष्वपीति जन्मादिप्रभवत्वात्
सिद्धीनां चित्तमयितं तत्प्रभवयंच विधमे
व ततो जन्मादिप्रभवाच्चितात् समा
धिप्रभवस्य वैलक्षण्यमाह तत्र ध्या
नजमनाशयं इह ध्यानजं समाधिजं य
चित्तं तत्संच सुमध्येऽनाशयं कर्मवास
नारहितमित्यर्थः यथैतरचित्तेभ्यो यो
गिनश्चित्तं क्लेशादिरहितं विलक्षणं

तथा कर्मोपिविलक्षणमित्याह कर्मो शु
क्लकृद्भं योगिनस्त्रिविधमितरेषां ७
शुभफलदं कर्मयागादिशुक्लं अशुभफलं
दं ब्रह्महत्यादिकृद्भं उभयसंकीर्णं शुक्लं
कृद्भं तत्र शुक्लं कर्मविचक्षणानां दान
तपः स्वाध्यायादिमतां पुरुषाणां कृद्भं
कर्मनारकिणां शुक्लकृद्भं मनुष्याणां
योगिनां तु संन्यासवतामिव एवंविध
कर्मविलक्षणं यत्फलस्यागानुसंधानेनै
वानुष्ठानान्न किंचित्फलमारभते अस्मै
व कर्मणः फलमाह ततस्तद्विधा कानु
गुणानामेवाभिव्यक्तिर्वासनानाम्
एव इह हि द्विविधाः कर्मवासनाः स्मृ

यो.सू.वृ०

८१
६

तिमात्रफलाः जात्यायुर्भोगफलाश्च
तत्रजात्यायुर्भोगफलाएकानेकजन्म
भवारस्यनेनपूर्वमेवंकृतनिर्णयाः
यास्तुस्मृतिमात्रफलास्ताः ततः कर्मणः
येनकर्मणायादृक्शरीरमारब्धं दे
वमनुष्यतिर्यगादिभेदेनतत्स्यविधा
कस्यअनुगुणानुरूपावासनास्तासा
मेवतस्मादभिव्यक्तिर्वीसनानांभवति
अयमर्थः येनकर्मणापूर्वंदेवता
शिशरीरमारब्धं जात्यंतरशतव्यव
धानेनपुनस्तथाविधस्यैवशरीरस्यां
भेदद्वानुरूपाएवस्मृतिकलाः वा
सनाः प्रकटीभवन्ति लोकोत्तरेक्ष्वा

येषु तस्य स्मृत्या ह्यो जायंत इतरास्तु सस्यो
विन्यग्भूतास्तिष्ठन्ति न तस्यां दंशायां
नारकादि शरीरस्योपभोगमेवावासेना
मिव क्रिमायांति आसामेव वासनानां
कार्यकारणभावानुययति मांशं कंस
मर्थयितुमाह जातिदेशकालव्यवहिता
नामप्यानंतर्यस्य तिसंस्कारयोरेकरूप
त्वात् ९ इह नाना योनिषु भ्रमन्तां संसा
रिणां कांचिद्योनिमनुभूय यदा योन्यंत
रसहस्रव्यवधानेन पुनस्तमेव योनिं प्र
तिपद्यन्ते तदा तस्यां पूर्वानुभूतायां योमौ
तथाविधशरीरादियं जकापेक्षया याव
सनाः प्रकटीभूता आसंस्तास्तथावि

०५०३०५

५३

यो.सू.वृ.

८२

धर्म्यं जकाभावातिरोभूताः युनस्तथा
विधर्म्यं जकशरीरादिलाभे प्रकटीभ
वंति जातिदेशकालव्यवधाने पिता
सांस्वानुरूप्यस्मृसादिफलसाधने आ
नंतर्त्येनैरंतर्त्यमेव कुतः स्मृतिसंस्का
रयोरेकरूपत्वम् तथाहि अनुष्ठी
यमानात्कर्मणश्चित्तसत्त्वेनासन्नारूप
संस्कारः समुत्पद्यते स च स्वर्गनरका
दीनां फलानामाकुरीभावः कर्मणां
वायागादीनां शक्तिरूपतया वस्थानं
कर्तुर्वा तथा विधभोगभोक्तृत्वरूपं सा
मर्थ्यं ततः संस्कारादनुस्मृतिः स्मृते
श्च सुखदुःखोपभोगस्तदनुभवाच्च

नरपिसंस्कारस्मृत्यादयः एवं सति यस्य
स्मृतिसंस्कारादयो भिन्नाः तिस्यानेन
योभावे दुर्लेभः कार्यकारणभावः अ
स्माकं तु यदानुभव एव संस्कारी भवति सं
स्कारश्च स्मृतिरूपतया परिणामते तदैक
स्यैव चित्तस्यानुसंधात्वेन स्थितत्वात् का
र्यकारणभावो न दुर्घटः भवत्वानन्तर्यका
र्यः कारणभावश्च वासनानां यदानुप्रथ
ममेवानुभवः प्रवर्तते तदा किं वासनानि
मितकंच तन्निमित्तक इति शंका मयं नेतु
माह तासामनादित्वमाश्रित्यो नित्यत्वा
त् १० तासां वासनानामनादित्वं न वि
द्यते आदिर्यासां तासां भावस्तत्वा आ

०५०५०५

६३

यो.सू.वृ.

८३

८३

सामादिर्नास्तीत्यर्थः कुत इत्यत आह
आशिषो नित्यत्वात् येयमाशीर्महामो
हसूयासदैवसुखसाधनानि मेभ्यः
सुः साकदाचनतैर्वियोगो मम भूयादि
नियः संकल्पविशेषो वासनानां कार
णं तस्य नित्यत्वादनादित्वमित्यर्थः
एतदुक्तं भवति कारणसन्निहितत्वा
दनुभवसंस्कारदीनां कार्योपपत्तिः
तिः केन वार्यते अनुभवसंस्काराद्यनु
विद्धं सकोचविकाशधर्मवित्तं तत्तद
भिव्यंजकवियाकलाभात् तत्फल
रूपतया परिणमत इत्यर्थः आ
सामानं सादृशं कथं संभवतीत्याशं

क्य हानौपायमाह हेतुफलश्रयालं
वनैः संगृहीतत्वादेष्टामभावेतदभावः
११ वासनानामनंतरनुभवोहेतुः
तस्यानुभवस्य शगादयस्तेषामविद्येति
साक्षात्सारं यथेष्टं च हेतुः फलं शरीर
दिस्मृत्यादयश्च आश्रयोवुद्धितत्वं आ
लंबनं यदेवानुभवस्य तदेव वासनानां अ
तस्ते हेतुफलश्रयालंबनैरनंतानामपि
वासनानां संगृहीतत्वात्तेषां हेत्वादीना
मभावे ज्ञानयोगाभ्यां दग्धबीजकल्पत्वे
विहिते निर्मलत्वान्न वासनाः प्ररोहमु
पयांति न कार्यमारभंत इति तासामभा
वः ननु प्रतिक्षणं चित्तस्य नश्वरत्वाय

यो० सू० ३०

८४

४५

लब्धेर्वासनौ नांतत्कलानांचकार्यका
रणाभावेनायुगपद्वावित्वाद्देहेकथमेक
त्वमित्याशंक्याकत्वसमर्थनायाह
अतीतानागतं स्वरूपतोस्त्यध्वमेदा
तद्वर्माणाम् १२ इहासंतमसतांभावा
नामुत्पत्तिर्नैयुक्ति मतीतेषां सत्वसंवंधा
योगात् नहि शशविषायादीनां क
चिदपि सत्वसंवंधो दृष्टः निरुपाख्ये
चकार्ये किमुदिश्यकारणानि प्रवर्तेर
न् नहि असतं विषयमनालोच्यका
श्चित्प्रवर्तेते सतामपि विरोधान्नाभाव
संवंधोस्ति यत्स्वरूपेण लब्धसत्ताकं त
त्कथं निरुपाख्यतामभावत्वरूपतां भजते

नविरुद्धं रूपं स्वीकरोतीत्यर्थः तस्मात्
तामभावासंभवादसतांचोत्पत्त्यसंभवा
नैस्ते द्वैर्मेर्वियरिणममानोधर्मीसदै
करूपतयावतिष्ठते धर्मास्तु अर्धक
त्वेन व्यवस्थिताः स्वस्मिन् स्वस्मिन् अर्ध
निव्यवस्थितानस्वरूपं सजंति वर्त
माने अध्वनिव्यवस्थिताः केवलं भोग्य
तां भजंते तस्माद् धर्माणामेवातीतानाग
ताध्वध्वभेदाः तेनैव च स्वरूपेण का
र्यकारणभावोऽस्मिन् दर्शने प्रतियाद्य
ते तस्मादप्यवर्गयन्त्येतमेकमेव चित्तं ध
र्मितयानुवर्तमानं न निहोतुं यार्यते ए
ते धर्मधर्मिणः किं रूपा इत्यत आह

यो०सू०३०

८७

४५

ते व्यक्तसूक्ष्मा गुणात्मानः १३ य एते
धर्मधर्मिणः प्रोक्तास्ते व्यक्तसूक्ष्मभेदे
न व्यवस्थिताः ये गुणाः सत्त्वरजस्तमो
रूपास्तदात्मनस्तत्सुभावास्तत्परिणा
मरूपा इत्यर्थः यतः सत्त्वरजस्तमोभिः
सुखदुःखमोहरूपैः सर्वासां वात्स्याभ्यं
तरभेदभिन्नानां भावव्यक्तीनामन्वयो
नुगमो दृश्यते यद्यदन्वयितत्तत्परिणा
मरूपं दृष्टं यथा घटादयो मृदन्वयिता
मृत्परिणामरूपाः यद्येते त्रयो गुणाः
सर्वत्र मूलकारणं कथमेको धर्मीति व्यप
देश इत्याशंक्याह परिणामैकत्वादृक्
तत्त्वं १४ यद्यपि त्रयो गुणाः तथापि ते

वामंगंगिभावगमनलक्षणोयःपरिणा
 मःकुचितसत्वमंगिकविद्रजःकुचितमदसे
 वस्तुसत्स्यैकत्वाद्वस्तुनःसत्त्वमेकत्वमु
 ज्यतेयथाद्र्यंएथिवीअयंवायुरित्यारि
 ननुविज्ञानुव्यतिरिक्तेसस्यैवस्त्वकमने
 कंवास्तुंयुज्यतेयदाविज्ञानमेववासा
 वशात्कार्यकारणभावेनावस्थितंत
 थातथाप्रतिभातिसदाकथमेकंत्वच्छे
 द्यतेवक्तुंइत्याशंक्याहवस्तुसाम्येचि
 त्तमेदातयोर्विविक्तःपंथाः॥१५॥त
 योर्ज्ञानज्ञेययोर्विविक्तःपंथाःविविक्तो
 मार्गर्भद्वयतियावत्कथंवस्तुसाम्ये
 चित्तमेदात्समानेवस्तुनिरुमाहौ

५-४ अति

३३

यो० सू० ४०

८६

४६

उपलभ्यमानेनानाप्रमातृणां चित्तस्य
भेदः सुखदुःखमोहरूपतया समुप-
लभ्यते तथा हि एकस्यां रूपलावण्य-
वसां योषियुं उपलभ्यमानां सारगस्य
सुखमुत्पद्यते सपत्न्यास्तु द्वेषः पारि-
व्राजकारेणैवैकस्मिन्नपि वस्तुनि
नानाविधवित्तोदयात्कथंचैकचित्तका-
र्यत्वं वस्तुनः एकचित्तकार्यत्वं वस्त्वैक-
रूपतयेवावभासेत किंचचित्तकार्य-
त्वं वस्तुनो यस्य चित्तस्य यद्वस्तु कार्यं तस्मि-
न्नर्थोत्तरव्यासक्तेचित्ते तद्वस्तुन किंचि-
त्स्यात् भवत्विति चेन्न तदेव कथं मन्ये-
र्वहुभिरुपलभ्येत उपलभ्यते च तस्मान्न

चित्तकार्ये अर्थविद्भिः युगपद्बहुभिः
सोर्थः क्रियते तदा बहुभिर्निमित्तस्य
कार्यस्यैकनिर्मिताद्वैलक्षण्यं स्यात् य
द्वैलक्षण्यं नेष्यते तदा कारणभेदे स
त्तिका कार्यभेदस्याभावे निर्हेतुकमेकरूपं
वा जगत्स्यात् एतदुक्तं भवति सत्यपि
भिन्ने कारणे यदि कार्यभेदस्तदा समग्रं
जगन्नाविधकारणजन्यमेकरूपं स्या
त्कारणभेदाननुगमात्सातंत्र्ये निर्हेतुकं
वा स्यात् यद्येवं कथं तेन त्रिगुणात्मना
र्थेन एकस्यैव प्रमातुः सुखदुःखमोहम
यानि ज्ञानानि न जन्यंते तैर्मेवं यथाऽर्थसि
गुणः तथा चित्तमपि त्रिगुणं यस्य चित्त

५७. ५८

२३

यो. स. ३.

८७

६७

स्य अर्थ प्रतिभासो सतो धर्मो दयः सहका
रि कारणं तदुद्भवाभिववशा कदाचित्
चित्तस्य तेन तेन रूपेणाभिव्यक्तिः तथा
च कोमुकस्य सन्निहितायां योषिति धर्मे
सहकृतं चित्तं सत्त्वसंगितया परिणामो
न सुखमयं भवति तदेवा धर्मसहकारि
रजसो गितया दुःखरूपं सयत्यो मात्रा
स्य भवति तीव्रा धर्मसहकारितया तम
संगित्वेन कोयनायाः सुषल्या मोहमयं
भवति तस्माद्भिज्ञानव्यतिरिक्तोऽस्ति वा
त्यर्थः तदेवं न विज्ञानवस्तु नो सदात्म्यं
विरोधान्नपि कारणभावः कारणभेदे
ऽसत्यपि कार्यभेदेऽतिप्रसंगादिति ज्ञाना

व्यतिरिक्तत्वमर्थस्य व्यवस्थापितं यद्येवं
ज्ञानं चेत्स्वप्रकाशकत्वाद्गुणसम्भावं अर्थ
श्च प्रकाश्यत्वात् ग्राह्यसम्भावस्तत्कथं युग
पत्सर्वानर्थान्न गृह्णाति न चंगात् आ
कारसमर्थेणाचित्तेवात्वं वस्तु ज्ञातमज्ञाते
न भवति आमर्थः सर्वे यदार्थः स्वात्म
लाभसामग्रीमयेक्षते नीलादिज्ञानं चो
पजायमानं इंद्रियप्रणालिकया समागत
मर्थो यरागं सहकारिकारणत्वेनायेक्षते
व्यतिरिक्तस्य अर्थस्य सर्वधाभावात् गृही
तुमाक्यत्वात् ततश्च येनैवार्थेन यस्य
ज्ञानस्य स्वस्वरूपो यरागः कृतस्तमेवार्थे
तत्ज्ञानं व्यवहारयोग्यतां नयति ततश्च

०५०५०५

३३

यो०स०वृ०

८८

५४

सोर्थो ज्ञात इत्युच्यते येनाकारेण समर्पि
तेः सोऽ ज्ञातत्वेन व्यवहियते यस्मिन्ननु
भूतेऽर्थे सदृशादिरर्थः संस्कारमुद्बोधय
न सहकारिकारणत्वं प्रतीययते तस्मिन्ने
वार्थे स्मृतिरुपजायत इति न सर्वत्र ज्ञानं
नापि सर्वत्र स्मृतिरिति न कश्चिद्विरोधः
यद्येवं प्रमातापि पुरुषो यस्मिन्काले नी
लं संवेदयति न तस्मिन्नेव काले पीतमंत
श्चित्तवत्तस्यापिकादाचित्कत्वं गृहीतृरू
पत्वादाकारग्रहणे परिणामित्वं प्रासं द
स्याशंक्य परिहर्तुमाह सदा ज्ञाताश्चित्त
वृत्तयस्तत्प्रभोरपरिणानात् १७ या
एताश्चित्तस्य प्रमाणविपर्ययादिरूपावृ

तयस्मास्तत्प्रभोस्तस्यचित्तस्यगृहीतुः पुरुष
स्यसदासर्वकालमेवज्ञेयास्तस्यचिद्रूपतया
ऽपरिणामात् परिणामित्वाभावादित्यर्थः
यद्यसौपरिणामीस्यात् तथापरिणाम
स्यकादाचित्कत्वान्नासांचित्तवृत्तीनांसदा
ज्ञातृत्वंनोपपद्येत अथमर्थः पुरुष
स्यचिद्रूपस्यसदैवाधिश्यातृत्वेनव्यवस्थि
तस्ययदंतरंगंज्ञेयंनिर्मलंसत्वं तस्यपि
सदैवावस्थितत्वात्तद्येनयेनार्थेनोपरक्तं
भवति तथाविधस्यदृश्यस्यसदैवविच्छा
संक्रांतिसम्भावस्तस्यासत्यांसिद्धंसदाज्ञा
तृत्वमिति नक्कदाचित्परिणामित्वाशंका
ननुचित्तमेवसत्त्वोत्कर्षाद्यदिप्रकाशकं

यो० सू० वृ०

८९

४९

प्रकाश्यं च तदा स्वयं प्रकाशकत्वादात्म
नमर्थं च प्रकाशयतीति तावत्तैव व्यवहार
समासेः कृतं गृहीत्वा तरेणेत्याशंकामपने
तुमाह न तत्त्वाभासं दृश्यत्वात् १८ त
च्चित्तं स्वाभासं स्वप्रकाशकं न भवति पुरु
षवैद्यं भवतीति यावत् कुतः दृश्यत्वात्
यत्किंल दृश्यं द्रष्टृवेद्यं दृष्टं यथा घटादि
वेद्यं च चित्तं तस्मान्न स्वाभासं ननु च साध्या
विशिष्टोऽयं हेतुः दृश्यत्वमेव चित्तस्यासिद्धं
किंच स्वबुद्धिः संवेदनद्वारेण पुरुषाणां
हि ताहित प्राप्तिपरिहाररूपाः वृत्तयो दृ
श्यंते तथाहि कुड्मो हंभी तौ ह्मन् न मे
रागद्वयेव माद्याः संविदो बुद्धेरसंवेदने

नोपपन्ना इत्याशंकानि गकर्तुमाह एक
समये चोभयानवधारणम् १९ अर्थस्य
संवित्तिरिदं तथा व्यवहारसमताऽयादन्तं
एवंविधं च व्यापारद्वयमर्थप्रत्यक्षता काले
न युगयत्कर्तुं शक्यं विरोधात् न हि विध
यो र्व्यपारयो र्युगपत्संभवोस्ति अत एक
स्मिन् काले उभयस्य स्वस्वरूपस्यार्थस्य
वावधारयितुमशक्यत्वात् न चित्तस्य संवे
दनादर्थनिष्ठमेव फलं न स्वनिष्ठमित्यर्थः
ननु माभूद्वेः स्वयंग्रहणं बुद्धौ तरेण भवि
ष्यति इत्याशंक्याह चित्तोत्तरदृश्ये बुद्धि
बुद्धेरतिप्रसंगः स्मृति संकरश्च २० य
दि हि बुद्धिर्बुद्धौ तरेण वेद्ये तत्तदा सापि

०५०५०५

०९

०९

यो० सू० वृ०

९०

१०

बुद्धिः स्वयंअबुद्धाबुद्ध्यंतरं प्रकाशयितु
मसमर्थेति तस्यव्याहर्तुबुद्ध्यंतरकल्पनी
यंतस्याप्यन्यदित्यनवस्थानात्पुरुषाद्युषे
राण्यर्थप्रतीतिर्नस्यात् नहिप्रतीतावप्र
तीतायामर्थः प्रतीतोभवति स्मृतिसंकर
श्चप्राप्नोतिरूपेणसेवासमुत्पन्नायांबु
द्धौतद्ग्राहिकारणामनंतानांबुद्धीनांस
मुत्पद्यते बुद्धिर्जनितैः संस्कारैर्यदायुगप
दाख्याः स्मृतयक्रियंतेतदार्थबुद्धेरर्थ
वसांनाद्बुद्धिस्मृतीनांयुगपदुत्पत्तेः क
स्मिन्नर्थेस्मृतिरियमुत्पन्नेतिज्ञातुमशक्या
त्वात् स्मृतीनांसंकरादियंरूपस्मृतिरि
यंसस्मृतिरिति न ज्ञोयेत ननुबुद्धेः स्व

प्रकाशत्वाभावे बुद्ध्यान्तरेण चासंवेदनं कथं
मयं विषयसंवेदरूपो व्यवहार इत्याशङ्क
स्वसिद्धान्तमाह चित्तेरप्रतिसंक्रमायास्त
दाकांशपत्तौ स्वबुद्धिसंवेदनं २१ पुरुष
श्चिद्रूपत्वाच्चित्तिस्मात्प्रतिसंक्रमानविद्य
ते प्रतिसंक्रमोऽन्यत्र गमनं यस्याः सा तथो
क्ता अन्येनासां कीर्णेति यावत् यथा गुणाः
अंगांगिभावगमनलक्षणय रिणामेगिनं
गुणमुपेसंक्रामन्ति तद्रूपतामिवापद्यन्ते
यथावा लोकपरमाणवः प्रसरन्तो विषय
मारूपयन्ति नैव चित्तिशक्तिः तस्याः स
र्वदैकरूपतया स्वप्रतिष्ठत्वेन व्यवस्थि
तत्वात् अतस्तत्तन्निधाने यदा बुद्धिस्त

०५०५०५

१९

यो०सू०वृ०

९१

११

दाकारतामापद्यते चेतनेवोपजायते बु
द्धिद्वितिसंक्रांताचयदाचिच्छक्तिर्वुद्धिद्वया
वेशोत्तयासंयद्यते तदाबुद्धेः स्वस्यात्मनो
वेदनंभवतीत्यर्थः इत्थंस्वसंविदितंचित्तं
सर्वार्थग्रहणसामर्थ्येनसकलव्यवहार
निर्वाहक्षमंभवतीत्याह द्रष्टृदृश्योपरक्तं
चित्तंसर्वार्थं २२ द्रष्टापुरुषःतेनोपर
क्तंतत्तन्निधानेनतद्रूपतामिवायन्नं दृ
श्योपरक्तंगृहीतविषयाकारपरिणामं
यदामवति तदातदेवसर्वार्थग्रहण
समर्थंजायते यथानिर्मलंस्फटिकद
र्पणाद्येवप्रतिबिम्बग्रहणसमर्थमेवंर
जस्तमोभ्यांअनभिभूतंस्वतंत्रुद्धत्वाच्चि

०५०५०५
४७
४०
च्छायाग्रहणसमर्थं भवति न पुनरशुद्ध
त्वाद्वजस्तमसीतदभिभूतरजस्तमोरूप
मंगितया सत्वं निश्चलप्रदीपशिखाकारं स
दैवैकरूपतया परिणाममानं विच्छायाग्र
हणसामर्थ्यादामोक्षप्राप्तेरवतिष्ठते यथा
यस्कांतसन्निधाने लोहस्य चलत्वमाविर्भ
वति एवं विद्रूपपुरुषसन्निधाने सति स
त्वस्याभिव्यंग्यमभिव्यज्यते चैतन्यं अ
तएवास्मिन् दर्शने हे विच्छक्ती निसोदिता
भिव्यंग्या च निसोदिता विच्छक्तिः पुरुष
स्तत्सन्निधानात् अभिव्यनक्ति अभिव्यं
ग्यं चैतन्यं सत्वं मभिव्यंग्या विच्छक्तिः त
दस्य तत्सन्निहितत्वाद् अंतरंगं पुरुषस्य भो

यो०सू०वृ०

९२

१२

ग्यतां प्रतिपद्यते तदेव शांतब्रह्मवादिभि
भिः सांख्यैः पुरुषस्य परमात्मानोधिष्ठे
यंकर्मानुरूपं सुखभोक्ततया व्यपदिश्य
ते यत्तस्य तानुद्रिक्तत्वादेकस्यापि गुणस्य
कदाचित्कस्यचिदंगितान्निगुणं प्रतिक्षणं
परिणाममानं सुखदुःखमोहात्मकं मनि
र्मलं ततस्मिन्कर्मानुरूपेषु द्वे सत्वे स्वा
कारसमर्पणद्वारेण संवेद्यतामापायति
तच्छुद्धमाद्यं चित्तसत्त्वमेकतः प्रतिसंक्रां
तविच्छाया मन्यतो गृहीतविषयाकारेण
चित्तेनोपदौकितस्वाकारं चित्संक्रांतिवत्
चैतन्यायमानं वास्तवचैतन्याभावेऽपि सुख
दुःखरूपं भोगमनुभवति स एव भोगो

सतसानिध्येनविवेकाग्रहणादभोक्तुर
पिपुरुषस्यभोगइतिव्यपदिश्यतेअनेनै
वाभिप्रायेणविंध्यवासिनोक्तं सखतप्यत्व
मेवपुरुषस्यतप्यत्वमिति अन्यत्रापिप्रति
विंवमानछायायायासादृश्यंछायांतरोभ
वःप्रतिविंवशदेतोच्यते एवंसत्वेपियोरु
षेयचिच्छायासदृशस्वकीयचिच्छायांतरा
मिव्यक्तिःप्रतिविंवशदर्थः तनुप्रतिविं
विर्ननार्मनिर्मलस्यनियतपरिमाणस्यनि
र्मलेदृष्टं यथामुखस्यदर्पणेअसंतनिर्म
लस्यव्यापकस्यचपुरुषस्य तस्मादसंतनि
र्मलासुरुषादनिर्मलेसत्वेकथंसंप्रति
विंवनमुपययद्यते उच्यते प्रतिविंवनस्य

०५०५०५

६९

यो०सू०४०

९३

५३

स्वरूपमनवगच्छताभवतेदमभ्यधापि ये
वसत्वगताया अभिव्यंग्यायाश्रितशक्तेः
पुरुषस्यसान्निध्येऽभिव्यक्तिःसैवप्रतिविं
वनमुच्यते यादृशीपुरुषगताविच्छक्ति
सच्छायातत्राय्याविर्भवति यद्यप्युक्तमसं
तनिर्मलःपुरुषःकथमनिर्मलेसत्वेप्रति
तिसंक्रामति तदप्यनैकांतिकंनैर्मल्याद
पकृष्टेपिजलादावादित्यादयःप्रतिसं
क्रांताःसमुपलभ्यन्ते यद्यप्युक्तमनवच्छि
न्नस्यनास्तिप्रतिसंक्रांतिरितितदप्यनुप
पपन्नं व्यापकस्याप्याकाशस्यादर्पणादौ
प्रतिसंक्रांतिदर्शनात् एवंसतिनकाचि
दनुपपत्तिर्विवदर्शनस्य ननुसात्विकप

पिणामरूपे बुद्धि सत्त्वे पुरुषसन्निधादभि
भियंग्यायाः विच्छक्तेर्वाह्यार्थोकारसंक्रां
तो पुरुषस्य सुखदुःखरूपो यभोगस्युक्तं
तदनुपपन्नं तदेव चित्तसत्त्वं प्रकृतावपरि
णतायां कथं संभवति किमर्थं श्रुतस्याः
परिणामः अथोच्यते पुरुषस्यार्थाया
भोगसंयादनंतया कर्तव्यमतः पुरुषार्थ
कर्तव्यतया तस्यायुक्त एव परिणामः त
च्चानुपपन्नं पुरुषार्थकर्तव्यताया एवा
नुपपत्तेः पुरुषार्थोभया कर्तव्य इत्येवं
विधोऽध्यवसायः पुरुषार्थकर्तव्यतो
च्यते जज्ञायाश्च प्रकृतेः कथं प्रथममैवै
वं विधोऽध्यवसायः अस्ति चेदध्य

यो०सू०व०

९४

१५

वसायः कथं जडत्वं अत्रोच्यते अनुसो
मप्रतिलोमलक्षणपरिणामद्वये सहजं
शक्तिद्वयमस्ति तदेव पुरुषार्थकर्तृभूतो
च्यते सा च शक्तिरचेतनाया अपि प्रकृतेः
सहजैव तत्र महदादिमहाभूतपर्यन्तो
अस्य वहिर्मुखतया नुलोमपरिणामः पु
नः स्वकारणानुप्रवेशद्वारेणास्मितांतः
प्रतिलोमपरिणामः इत्थं पुरुषस्य भोग
परिसमाप्तेः सहजशक्तिद्वयक्षया कृता
र्थाप्रकृतिर्न पुनः परिणाममारभते ए
वं विधायां च पुरुषकर्तृभूतायां जडाया
अपि प्रकृतेः न काचिदनुपपत्तिः ननु य
हीदृशी शक्तिः सहजैव प्रधानस्यास्ति

तत्किमर्थमोक्षार्थमिर्मोक्षाययत्नः क्रि
यते मोक्षस्यानर्थनीयत्वे तदुपदेशकशा
स्त्रस्याप्यानर्थक्यं उच्यते योयं प्रकृति
पुरुषयोरनादिभोग्यभोक्तृभावलक्षणः
संबन्धः तस्मिन्समिप्यक्तचेतनायाः प्रकृ
तेः कर्तृत्वाभिमानात् दुःखानुभवे सत्तिक
मियं दुःखनिवृत्तिरित्येति कीममस्यादिति
भवत्येवाध्यवसायः अतो दुःखनिवृत्त्युपा
योपदेशशास्त्रोपदेशायेक्षास्त्येव प्रधा
नस्य तथा भूतमोक्षवर्मानुसृत्य बुद्धिसत्त्वे
शास्त्रोपदेशस्य विषयः दर्शनांतरे धेवं
विधेयविविधास्वभावः शास्त्रेऽभिधीयते
सच मोक्षाय प्रयत्नमान एवं विधमेव शा

०५०५०५

४७

यो०सू०वृ०

९५

९६

स्त्रोयदेशंसहकारिणमपेक्ष्यमोक्षारं
फलमासादयति सर्वाण्येवचकार्यणि
प्राप्त्याप्यासामग्यामात्मानंलभंते अस्य
चप्रतिलोमपरिणामद्वारेणस्याद्यस्यमो
क्षोख्यस्यकार्येस्यदश्येवसामग्रीप्रमाणे
ननिश्चिताप्रकारंतरेणानुपपत्तेः अ
तस्तांविनाकथंनवितुमर्हति अतःस्थि
तमेतत्संक्रांतविषयोयणगमभिव्यक्तवि
च्छायां बुद्धिसत्तंविषयनिश्चयद्वारेणस
मग्यालोकांयान्निर्वाहयतीति एवंविध
मेवचित्तंयस्यतोभ्रंताः स्वसंवेदनचित्तं
चित्तमात्रंचजगदित्येवंब्रूवाणाःप्रतिबो
धिताभवन्ति ननुयद्येवविधादेवचित्ता

सकलव्यवहारनिर्वृतिः कथं प्रमाणशून्यो
दृष्टाऽभ्ययगम्यते इत्याशंक्य द्रष्टरि प्रमाण
माह तदसंख्येयवासनाभिश्चितमपि परा
र्थसंहसकारित्वात् २३ तदेवं वित्तसंख्यातु
मशक्याभिर्वासनाभिश्चितमपि मानारूप
मपि परार्थपरस्य स्वामिनो भोक्तुर्भोगाय वर्ग
लक्षणमर्थसाधयतीति कुतः संहसकारि
त्वात् संहससंभूय मिलित्वार्थक्रियाकारित्वा
त् यच्च संहसार्थक्रियाया कारितत्वरार्थे
दृष्टं यथा शयानासनादिसत्वरजस्तमां
सिचचित्तलक्षणपरिणामाभांजि संहसकौ
रीणि अतः परार्थानियश्च परः सपुरुषः
ननु यादृश्येन शयनासनादीनां परेण शरी

यो०सू०वृ०

९६

१६

रवतायपार्थत्वमुपलब्धं दृष्टं तवलेन तादृ
श एव परः सिध्यति यादृशश्च भवतां यो
ऽसंहतरूपोऽभिप्रेतस्तद्विपरीतस्य सिद्धेरय
मिष्टविषयविद्यातको हेतुः उच्यते यद्य
पि सामान्येन पार्थमात्रत्वेन व्याप्तिगृहीता
तथापि सत्वादिविलक्षणधर्मिपर्यालोचन
यातद्विलक्षणा एव भोक्ता परः सिध्यति य
था च दने धनवति शिखरिणिविलक्षणा
द्भूमाद्वह्निरनुमीयमान इतरवह्निविलक्षण
श्चेद न प्रभवः प्रतीयते एवमिहापि विल
क्षणस्य सत्वाख्यस्य भोग्यस्य पार्थक्येनुमी
यमाने तथा विध एव भोक्ता अधिष्ठाता यश्चि
न्मात्ररूपोऽसंहतः सिध्यति यदि वा तस्य

रत्नं सर्वोत्कृष्टत्वमेव प्रतीयते तथाहि ता
मसेभ्यो विषयेभ्यः प्रकृष्यते शरीरं प्रका
शरूपेन्द्रियाश्चित्त्वात् तस्मादपि प्रकृत्यं
तेन्द्रियाणि ततोऽपि प्रकृत्यं सत्त्वं प्रकाशरू
पं तस्यापि प्रकाशकः प्रकाश्यविलक्ष
णः सविद्रूप एव भवतीति कुतः तस्य स
त्त्वं द्रव्यानीशास्त्रफलं कैवल्यनिर्णेतुं
दशभिः सूत्रैरुपक्रमति विशेषदर्शिनः।
आत्मभावनावितिवृत्तिः २४। एवं सत्त्वं
पुरुषयोरन्यत्वे साधिते यस्तयोर्विशेषं
पश्यति अहमस्मादन्यदस्येवं रूपं तस्य
विज्ञातचित्तस्वरूपस्य चित्तेया आत्मभाव
भावना सानि वर्तते चित्ते एवं कर्तृज्ञात्

५५. ४

१९

यो.सू.७०

९७

५१

भोक्तृ इत्यभिमानो विवर्तते तस्मिन्सति किं
भवतीत्याह तदा विवेकनिम्नकैवल्यप्राप्ते
भारं चित्तं २५ यदस्याज्ञाननिम्नमज्ञा
नमार्गवाहिवहिर्मुखं विषयोपभोगफलं
वाचितमासीत् तदिदानीं विवेकनिम्न
विवेकमार्गवस्यैतुर्मुखं कैवल्यप्राप्ते भारं क
वल्यफलं कैवल्यप्राप्तं वा संपद्यते इति
॥ अस्मिंश्च विवेकवाहिनि चित्ते ये तदग्रा
प्रादुर्भवन्ति तेषां हेतुप्रतिपादनकारेण
सागोपायमाह तच्छिद्रेषु प्रत्ययांतराणि
संस्कारेभ्यः २६ तस्मिन्समाधौ स्थि
तस्य छिद्रेष्वंतरालेषु यानि प्रसक्त्यांतरा
राणि व्युत्थानरूपाणि ज्ञानानि तानि प्रा

कनेभ्यो व्युत्थानानुभवजेभ्यः संस्कारेभ्यो
हं ममेत्येवंरूपाणि क्षीयमाणेभ्योऽपि प्रभ
वंति अतः कारणोच्छित्तिद्वारेणैतेषां
हानं कर्तव्यमित्युक्तं भवति हानोपायः
पूर्वमेवोक्त इत्याह हाननेषां क्लेशवद्दु
क्कम २१ यथा क्लेशानामविद्यादीनां हा
नं पूर्वमुक्तं तथा संस्काराणामपि कर्तव्यं
यथा ते ज्ञानाग्निना पुष्टाद्गन्धवीजकल्पाः
नश्चित् भस्मौ प्ररोहं लभन्ते तथा संस्कारा
अपि एवं प्रत्ययांतरानुदयेन स्थिरीभ्यते
समाधौ यादृशस्य योगिनः समाधेः प्रक
र्षप्राप्तिर्भवति तथाविधमुपायमाह
प्रसंख्यानैष्यकुसीदस्य सर्वथाविवेकख्या

५. अ. १६

३७

४१

योऽसूक्तः

९८

१४

तेर्धर्ममेघः समाधिः २८ प्रसंख्यानं याव
तांतत्त्वानां यथाक्रमं व्यवस्थितानां परस्य
रविलक्षणस्वरूपपरिभावनं तस्मिन्सं
त्यज्य कुसीदस्य फलमलिप्तौः प्रत्यायां
तदणामनुदये सर्वप्रकारविवेकख्यातेः
परिपोषाद्धर्ममेघः समाधिर्भवति प्रकृ
ष्टमशुक्लकृष्णधर्मपारंपर्यसाध
कं मेहति सिंचति इति धर्ममेघः अने
न प्रकृष्टधर्मस्यैव ज्ञानहेतुत्वमित्युपया
हितं भवति तस्माद्धर्ममेघात्किं भवतीत्य
त आह ततः क्लेशकर्मविनिवृत्तिः २९
क्लेशानामविद्यादीनामभिनिवेशातानां
कर्मेणां च शुक्लादिभेदेन त्रिविधानां ज्ञा

नोदयात्पूर्वकारणनिवृत्त्यानिवृत्तिर्भवती
त्यर्थः निवृत्तेषुतेषुकिंभवतीत्यत आह त
दासर्वावरणमलायेतस्य ज्ञापेतस्यज्ञानस्या
नंत्यात ज्ञेयमल्यं ३० आव्रियतेचित्तमे
भिरित्यावरणानिक्लेशाः तेभ्योयेतस्यत
द्विरहितस्यज्ञानस्यशरदगननिभस्या
नंत्यादनवच्छेदात ज्ञेयमल्यंगणानास्यदं
भवस्यक्लेशेनैवसर्वज्ञेयंजानातीत्यर्थः
ततः किमिंसत आह ततः कृतार्थानां
परिणामक्रमसमाप्तिर्गुणानां ३१ कं
तोनिष्पादितोभोगायवर्गलक्षणाः पुरु
षार्थः प्रयोजनंयैस्तेकृतौलैर्यागुणाः
सत्वरजस्तमांसितेषांपरिणामआपुरु

०५०३०३

११

यो०सू०व०

९९

११

पार्थसमाप्तेरानुलोम्येनप्रतिलोम्येनचांगां
गिभावस्थितिलक्षणः तस्ययोसौक्रमोव
क्ष्यमाणः तस्यसमाप्तिर्निश्चानपुनरुद्
वदस्यर्थः क्रमस्योक्तस्यलक्षणमाह क्ष
णप्रतियोगीयरिणामोयरंतनिर्ग्राह्यः
क्रमः ३२ क्षणोऽसीयान्कालस्तस्यो
सौप्रतियोगीएकक्षणविलक्षणः परि
णामोयरंतनिर्ग्राह्यः अनूभूतेषुक्षणे
षुयश्चात्मकलनबुद्ध्यायोगृह्यतेसक्षण
नाक्रमउच्यते नह्यननुभूतेषुक्षणेषु
क्रमः परिज्ञातुंशक्यः इदानीफलभूत
स्यकैवल्यसाधारणस्वरूपमाह पुरुषा
र्थशून्यानांगुणानांप्रतिप्रसवः कैवल्यं

स्वरूपप्रतिष्ठावाचितिशक्तेरिति ३३ समा
पभोगापवर्गलक्षणपुरुषार्थानां गुणानां
यः प्रतिप्रसवः प्रतिलोमस्यपरिणामस्य
समाप्तौ विकारानुद्भवः यदि वाचितिशक्ते
र्वेतिसारूप्यनिवृत्तौ स्वरूपमात्रेणावस्थानं
तत्कैवल्यमुच्यते न केवलमस्मददर्शनेक्षे
त्रज्ञः कैवल्यावस्थायौ मेवं भूतश्चिद्रूपो
दर्शनेन तरेद्यपि विमृष्यमानं मेवं विधिरूप
एवावतिष्ठते तथाहि संसारदशायामा
माकर्तृत्वभोक्तृत्वानुसंधातृत्वमयः प्र
तीयते अन्यथा यद्ययमेकः क्षेत्रज्ञस्तथा
विधौ न स्यात् तदा ज्ञानक्षयानामेव प्र
वीपणानुसंधातृशून्यानां भावेनियतः

०५०५०५

००९

यो०सू०वृ०

१००

१००

कर्मफलसंबंधोन स्यात् कृतनाशक
ताभ्यागमप्रसंगश्च यदियेनैवशास्त्रो
पदिष्टमनुष्ठितं कर्म तस्यैव भोक्तृत्वं भवे
त्तदाहिताहितप्राप्तिपरिहाणयप्रवृत्तिः
सर्वस्य घटते सर्वस्यैव व्यवहारस्य हानोपा
दानलक्षणास्यानुसंधानेनैव व्यासत्वात्
ज्ञानलक्षणानां परस्परभेदेनानुसंधान
शून्यत्वाद् अनुसंधानाभावे कस्यचिदपि व्या
वहारस्याप्युपपत्तेः कर्ता भोक्तानुसंधाता
यः स आत्मेति व्यवस्थाप्यते मोक्षदशा
यांतु सकलग्राह्यग्राहकलक्षणव्यवस्था
वाचैतन्यमात्रमेव तस्या भवशिष्यते न
चैतन्यविति मात्रत्वेनैवोपपद्यते न युक्तं

संवेदनेन यस्माद्विषयग्रहणसमर्थत्वं
मेवचितिरूपं नात्मग्राहकत्वं तथाहि अ
र्थश्चित्स्यागृह्यमाणोयमिति गृह्यते स्वरू
पं गृह्यमाणमहमिति न पुनर्युगपत्तद्व
दिमुखतां तर्मुखता लक्षणं व्यापारद्वयं
परस्परं विरुद्धं कर्तुं शक्यं अतएकस्मि
न्समये व्यापारद्वयस्य कर्तुं न शक्यं तच्चि
द्रूपतैवावशिष्यते अतो मोक्षावस्था
यां निवृत्त्याधिकारेषु गुणेषु चिन्मात्ररू
प एवावतिष्ठत इत्येवं युक्तं संसारदशा
यां तु एवं भूतस्यैव कर्तृत्वभोक्तृत्वमनुसंधो
तत्वं च सर्वमुपपद्यते तथाहि योयं प्र
कृत्या सहानादिर्नैसर्गिकोऽस्य भोग्यभो

०५०५०५

१०९

यो०सू०४०

१०१

१०१

कर्तृभावलक्षणाःसंबन्धोऽविवेकरख्याति
मूलस्तस्मिन्सतिपुरुषार्थकर्तव्यतास्तु
यशक्तिद्वयंसम्भवावेयामहदादिभावेन
परिणतिस्तस्यांसयोगेसतियदात्मनो
धिष्टातृत्वंविच्छायासमर्थणं सामर्थ्यं
बुद्धिसत्त्वसत्त्वसंक्रांतविच्छायाग्रहण
सामर्थ्यं चिदवष्टव्यायाश्चबुद्धेयोयंक
र्तृत्वभोक्तृत्वाध्यवसायस्ततएव सर्वस्या
नुसंध्यानपूर्वकस्यव्यवहारस्यनिष्पत्तेः
किमन्यैःफलुभिःकल्याणाजालैः य
दियुनरेवंभूतमार्गव्यतिरेकेणपार
मार्थिकमात्मनःकर्तृत्वाद्यंगीक्रियते
तदास्यपरिणामित्वप्रसंगःपरिणामि

त्वाच्चानित्यत्वेतस्यात्मत्वमेव न स्यात् न
त्येकस्मिन्नेव समये एकेनैव रूपेण व्यर
स्यर विरुद्धावस्थानुभवः संभवति तथा
हि यस्मा भवस्थायामात्मसंभवे तसुरवे
समुत्पन्ने तस्यामनुभवितृत्वं न तस्यामेवा
वस्थायामदुःखानुभवितृत्वं अतो वस्थाना
नात्वा तदभिन्नस्यावस्थावतोपि नानात्वं
नानात्वेन च परिणामित्वान्नात्मत्वं नापि
नित्यत्वं अतएव शान्तब्रह्मवादिभिः सां
ख्यैरात्मनः सदैव संसारदशायां मोक्षद
शायां चैकरूपत्वमंगीक्रियते ये तु वेदां
तवादिनश्चिदानंदमयत्वमात्मनो मोक्षे
मन्यते तेषां मयुक्तः पक्षः तथा हि

५०५

५०५

यो.सू.०३०

१०२

102

आनंदस्य सुखरूपत्वात् सुखस्य च सदैव
संवेद्यमानतयैव प्रतिभासात् संवेद्यमा
नत्वं च संवेदनमतिरेकेणानुपपन्नमि
ति संवेदनसंवेद्ययोरस्युपगमादद्वैत
हानिः अथ सुखात्मकत्वमेव तस्योच्य
ते तद्विरुद्धधर्माध्यासादनुपपन्नं नहि
संवेद्यसंवेदनंचैकं भवितुमर्हति किंचा
द्वैतवादिभिः कर्मात्मपरमात्मभेदेना
त्माद्विविधरूपतिष्ठते तत्रयैवैकरूपेण
सुखदुःखभोक्तृत्वं कर्मात्मनस्तेनैव रू
पेण यदि परमात्मनः स्यात् तदा कर्मा
त्मवत्परमात्मनः परिणामित्वमविद्या
स्वभावत्वं च स्यात् अथ न तस्य साक्षात्

कृत्वं किं तु तदुपदेष्टुमुदासीनतया।
धिष्यत्तत्वेन स्वीकरोति तदा स्मद्दर्शनानु
प्रवेशः आनंदरूपता च पूर्वमेव निरा
कृता किंचा विद्या स्वभावत्वेन स्वभावतां
तत्कर्मोत्तमोक्तः शास्त्राधिकारी न ता
वन्नित्यनिर्मुक्तत्वात्परमात्मानाप्यविद्या
स्वभावात्कर्मोत्तमतश्च सकलशास्त्रवे
यर्थप्रसंगः अविद्यामयत्वे च जगत्तंभी
क्रियमाणे के स्यादिति विचार्यतां न ता
न्यरमात्मनो निर्मुक्तत्वाद्धिद्या स्वरूपत्वा
च्चकर्मोत्तमोपनिः स्वभावतया शशवि
षाणप्रखले कथमविद्यासंबन्धः अथो
चेत एतदेवा विद्याया अविद्यात्वं यद्वि

०५०५०५

५०५

यो०सू०वृ०

१०३

103

चारितरमणीयत्वं नामयैव हि विचारेण
दिनकरकरस्य नीहारवक्ष्यं याति ३
सैवाविद्येत्युच्यते नैव यद्वस्तु किंचित्का
र्यं करोति तदवश्यं कुतश्चिद्दिनं मभिन्नं
वावक्तव्यं अविद्यायाश्च संसारलक्षण
प्रपञ्चकार्यकर्तृत्वमवश्यमंगीकर्तव्य
म् तस्मिन्नात्यपि यदनिर्वाच्यत्वमुच्यते
तदा कस्यचिदपि वाच्यत्वं न स्यात् ब्रह्मणो
पवाच्यत्वप्रशक्तिस्तस्मादधिष्ठातृरू
पताव्यतिरेकेणान्यान्यदात्मनोरूपमु
पययते ऽधिष्ठातृत्वं च विद्रूपत्वमेव त
द्यतिरिक्तस्य धर्माधर्मादेः प्रमाणानुप
पत्तेः यैरपि नैयायिकादिभिरात्माचेत

नायोगाच्चेतनदृश्यते चेतनापितस्यमनः
संयोगजां तथाहि इच्छाज्ञानप्रयत्नादयो
गुणास्तस्यव्यवहारदशायामात्ममनःसं
योगादुस्यन्ते तैरेवचगुणैः स्वयंज्ञाताक
र्त्ताभोक्तेतिमपदिश्यतेमोक्षेतुमिथ्याज्ञा
ननिवृत्तौतन्मूलानांशेषाणामपिनिवृ
त्तेस्तेषां बुद्ध्यादीनां विशेषगुणानाम्मूलं
तोच्छित्तैः स्वरूपमात्रप्रतिष्ठितमात्मनो
गीकृतं तेषांनयुक्तयस्तः यतस्तस्यां दृष्टा
यांकिमात्मनः आत्मतन्निस्तत्त्वायकत्वा
दयोगुणा आकादीनामपिसंति अतस्त
द्वैलक्षण्येनात्मनः किंचिद्रूपमवश्यमंगी
कर्तव्यम् आत्मत्वाज्ञातियोगइतिचेत्ता

५. प्र. ३

४०९

यो.सू.वृ.

१०४

१०५

वस्यैव हि जातियोगः संभवति अतो जडे
भ्यो वै लक्षणमात्मनोऽवश्यमंगीकर्तव्यं
तच्चाधिष्ठातृत्वं विद्रूपतयैव घटते नान्य
था यैरपि मीमांसकैः कर्मकर्तृरूपभा
त्मा गीक्रियते तेषामपि न युक्तः पक्षः
तथा हि अहंप्रत्ययग्राह्य आत्मा इति
षांप्रतिज्ञा अहंप्रत्यये च कर्तृत्वं चात्मनः
एव न चैतद्विरुद्धत्वाद्दुपपद्यते कर्तृत्वं
प्रमातृत्वं कर्मत्वं प्रमेयत्वं न चैतद्विरुद्ध
धर्माध्यासोऽप्युपदेकस्य घटते यद्वि
रुद्धधर्माध्यस्तं न तदेकं यथा भावाभा
वौ विरुद्धे च कर्तृत्वं कर्मत्वं अथोच्येत
कर्तृत्वं कर्मत्वं यो विरोधः किंतु कर्तृत्वं

करणत्वयोर्विरोधः केनैतदुक्तं विरुद्धध
र्माध्यासस्य तुल्यत्वात् कर्तृत्वकरणयो
रेव विरोधो न कर्तृत्वाकर्मत्वयोः तस्माद्
हंप्रत्ययग्राह्यत्वं परिहृत्यात्मनो धिष्टात्
त्वमेवोपपन्नं तच्चेतनत्वमेवं यैरपि द्रव्य
पर्यायभेदेनात्मनो व्यापकं स्य शरीरपरि
णामस्यापरिणामित्वमिष्यते तेषामुक्ता
नय एव त एव यक्षः परिणामित्वे विद्रूपता
हानिः विद्रूपताभावे किमात्मन आत्मत्वं
तस्मादात्मन आत्मत्वमिच्छता विद्रूपत्वमे
वात्मनो गीकर्तृव्यंतच्चाधिष्टात्त्वमेव के
चित्कर्तृत्वरूपमेवात्मानमिच्छन्ति तथा
हि विषयसन्निधाने याज्ञानलक्षणक्रि

०५.३.१६

४०९

यो.सू.वृ०

१०५

१०५

यासमुत्पन्नातस्याविषयसंविद्धिः फलं
तस्यांच फलरूपायां संविद्धौ स्वरूपं प्रका
शविद्रूपतया प्रतिभासयते विषयश्चा
याह्यतयात्मा ग्राहक तत्वेन घटमहं ज्ञा
मी सनेनाकारेण तस्याः समुत्पत्तेः क्रिया
याकारणं कर्तृत्वमभवतीत्यतः कर्तृत्वं भो
क्तृत्वं चात्मनोरूपमिति तदनुपपन्नं यस्मा
त्तासां संविद्धीनां च किं कर्तृत्वं युगपत्प्रतिप
द्यते युगपत्कर्तृत्वे सस्य कर्तृत्वं न स्यात्
अथ क्रमेण कर्तृत्वं तदेकस्य घटते
एकेन रूपेण चेतस्य कर्तृत्वं तदैकस्य रू
पस्य सदैव सनिहितत्वात् सर्वफलरूपमे
कं स्यात् अथ नाना रूपतया तस्य कर्तृत्वं

तदापिरिणालाञ्चनचित् रूपत्वं अतश्चि
द्रूपत्वमात्मनश्छद्भिः नसाक्षात्कर्तृत्व
मंगीकर्तृत्वं यादृशमस्माभिः कर्तृत्वमात्म
नः प्रतिपादितं कूटस्थनित्यस्य चिद्रूपस्य
तदेवोपपन्नं एतेन स्वप्रकाशस्यात्मनो
विषयसंवित्तिद्वारेण ग्राहकत्वमभिच्यस्य
ते इति ये वदन्ति तेऽप्यनेनैव निराकृताः के
चिद्विमर्शस्तत्कत्वेनात्मनः चिन्मयत्वमि
च्छन्ति तेत्याहुः न विमर्शव्यतिरेकेण चि
द्रूपत्वमात्मनो निरूपयितुं शक्यं जडा
क्विलवैलक्षण्यं चिद्रूपत्वमुच्यते तच्च
विमर्शव्यतिरेकेण निरूप्यमाणं नान्यथा
वतिष्ठते तदनुपपन्नमिदमित्यमेव रू

७५ अ. ३०

३०१

यो.स.वृ०

१०६

१०६

पमितियोविचारः सविमर्श इत्युच्यते सचा
स्मिताव्यतिरेकणोऽनमेवनलभते तथा
हि आत्मन्युपजायमानो विमर्शो हमेव
भूत इत्यनेनाकारेण संबध्यते ततश्चा
हं शब्दस्य भिन्नस्यात्मलक्षणास्यार्थस्य
तत्र स्फुरणात् न विकल्परूपतातिक्रमः
विकल्पश्चाध्यवसायात्मकबुद्धिधर्मो न वि
द्वैर्मः कूटस्थनित्यत्वेन चित्तेः सदैवैकस्व
रूपत्वान्नाहंकारनुप्रवेशः तदनेन वि
मर्शत्वमात्मनः प्रतिपादयता बुद्धिरेवात्म
त्वेन भ्रांसाप्रतिपादितानप्रकाशात्मनः
परस्य पुरुषस्य स्वरूपमवगमयति इत्यं
सर्वेष्वपि दर्शने धादिषात् त्वविहायना

महात्मनोरूपमुपपद्यते अधिष्ठातृत्वं
च विद्रूपत्वं तच्च जडादौ लक्षणमेव विद्रूप
तया यदधिष्ठितं तदेव भोग्यतां नयति
यच्चेतनाधिष्ठितं तदेव सकल व्यवहारो
ग्यं भवति एवं च सति कृतक सात्वायधा
नस्य मायार निवृत्तौ यदात्मनः कैवल्यम
स्माभिरुक्तं तद्विहाय दर्शनांतराणां अपि
नान्या गतिरस्ति तस्मादिदमेव युक्तमु
क्तं वृत्ति सारूप्य परिहारेण स्वरूप प्रति
ष्ठाविति शक्तिः कैवल्यं तदेवं सिद्धांतरेभ्यो
विलक्षण सर्व सिद्धि मूल भूतं समाधि सि
द्धि मभिधाय आसंतरा परिणाम लक्षण
च सिद्धि विशेषस्य प्रकृत्या परणमेव का

कु.स.प.

८०९

यो.सू.वृ०

१०७

107

रण्यामिसुपपाद्य धर्मादिनां प्रतिबंधनिवृ
त्तिमात्रसामर्थ्यमिति प्रदर्श्य निर्माणचित्ताना
मस्मितामात्रादुद्भवत्सुक्तातेषां च योगिनि
तमेवाधिष्ठात्रात्मकमिति प्रदर्श्यते योगि
चित्तस्य चित्तांतरवैलक्षण्यमभिधाय तत्
कर्मणामलौकिकत्वं चोपपाद्य विपाकानु
ष्ठानां चासनाभिम्यक्ति सामर्थ्यकार्यकारण
योश्चैक्यप्रतिपादनेन व्यवहितानामपि वासना
नामानंतर्ग्यमुपपाद्य तसामानंसेपि हेतुफल
दिद्वारेण हानंमुपदृश्यातीतादिष्वध्वसुधर्मा
णां सभ्दावमुपपाद्य विज्ञानवादिनं निरकृत्य सा
कारादं च प्रतिष्ठाप्य पुरुषस्य ज्ञातृत्वमुक्तादि
तद्वारेण सकल व्यवहारनिष्पत्तिमुपपाद्य पुरु

यो. १८०. ४०

१०८

षसिद्वौ प्रमाणमुपदर्श्य कैवल्यनिर्णयपदश
भिः सूत्रैः क्रमेणोपयोगिनोर्थानभिधाय
शास्त्रांतरेष्वेतदेव कैवल्यमुपयन्मिसुप
पाद्ये कैवल्यस्वरूपं निर्णीतमिति व्याकृतः
कैवल्यपादः सर्वेष्वयशःप्रतापवसते
पदोतसेवाश्रिताविभ्रश्यन्मुकुटेषु मूर्द्धसु
दधसाक्षांधरित्रीभूतः यद्वक्त्रं वज्रमवा
प्यसर्वसुखदं कैवाग्देवतापिश्रितासश्री
भोजमहीपतिः पणियतेः सूत्रेषु वृत्तिं य
धात् १ इति श्रीमहाराजाधिराजश्री
भोजदेवविरचितायां राजमार्त्तण्डाभि
धयां पातंजलयोगशास्त्रसूत्रवृत्तौ कै
क्यपादश्चतुर्थः ४ ॥ ॐ ॥

१०८
१०४

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ २ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ३ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ४ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ५ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ६ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ७ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ८ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ९ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ १० ॥
॥ ॐ ॥ ४ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

(क) २

(ख) ९९

(ग) १०२
२०६

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥